

De gebroken bak en de springbron

DE WET VAN CHRISTUS

DE ENIGE LEEFREGEL

Door

WILLIAM HUNTINGTON

Toelichting

Overgenomen uit: Het leven van Huntington, door Thomas Wright.

In 1789 verhuisde Huntington van de Winchester Row naar de Churchstreet, Paddington, waar hij gedurende tien jaar bleef wonen, en in 1790 publiceerde hij de "Geschiedenis van het Klein Geloof", een niet erg boeiende samenspraak tussen een "rentmeester" en een „eenvoudige schaapherder", waarin echter enkele sprankelende gedachten schitteren en één prachtige passage uitblinkt: *Een lofspraak over de Bijbel*.

Ten tijde van de uitgave van de 'Geschiedenis van het Klein Geloof' was Huntington in een heftige pennenstrijd gewikkeld met een zekere Maria de Fleury en haar vriend Ds. Ryland van de kerk in College Street te Northampton. Deze Maria de Fleury had een onderzoek ingesteld naar de gegrondheid van enkele leerstellingen van Huntington en haar mening daarover legde zij neer in een schotschrift. Huntington antwoordde daarop door twee preken uit te geven onder de titel: "De dienaar des Heeren beschouwd en gerechtvaardigd". Maria de Fleury bleef het antwoord niet schuldig en pamflet volgde op pamflet.

Tot de leden van de kerk van College Street behoorde de ijzerhandelaar John Adams, die het niet eens was met de preken van Ds. Ryland; en aan zijn ongenoegen hierover had hij uiting gegeven door deze dominee en zijn aanhang aan te vallen in enkele stuntelige gedichten, die hij uitgaf onder de titel: "Een klaaglied".

Voorts verbitterde hij Ds. Ryland doordat hij een vergunning had weten los te krijgen om te preken in een klein huisje in de stad en daartoe een uitnodiging richtte tot "een dominee, die bekend stond om de rake klappen, die hij met zijn scherpe tong kon uitdelen" - namelijk Ds. William Huntington.

Huntington, die met het grootste genoegen de strijd overbracht naar het gebied van de vijand, aanvaardde onmiddellijk deze uitnodiging, en op een dag in Februari 1791 kwam hij naar Northampton.

Daar het huis veel te klein was voor dit doel, richtte Huntington het woord tot de menigte, die samengekomen was om hem te horen, vanuit het venster. Niet alleen was de straat vol, maar de menigte was zó groot, dat zij zelfs op het kerkhof van de in de nabijheid gelegen kerk stonden opeengepakt, waarmede overigens de dominee van deze kerk weinig was ingenomen, zodat hij hen met bekwame spoed wegjoeg.

Enkele dagen nadien ging Huntington preken in een dorp in de buurt van deze stad, en op zijn terugreis trof hij "Adam en Eva", zoals bij Adams en zijn vrouw noemde, in een bedroefde stemming aan. Toen hij naar de oorzaak van hun droefheid informeerde, vertelde Adams het volgende: "Enkele jaren geleden beviel mijn vrouw van een zoon, de enige van onze kinderen, die nog in leven is. Bij zijn geboorte liep mijn vrouw inwendig letsel op, en de dokter deelde haar mede, dat zij tengevolge daarvan geen levend kind meer ter wereld zou brengen, al zou ze er nog honderd krijgen. Sindsdien zijn er nog tien kinderen gekomen, allen echter dood geboren. Er is nu weer een bevalling op handen, zodat u begrijpen kunt waarom we nu zo bedroefd zijn".

"Niets - zei Huntington - is bij de Heere onmogelijk. Wij zullen deze zaak voor Zijn aangezicht neerleggen".

O, dat heeft geen zin", zei de vrouw zuchtend.

"Bidden is nooit verkeerd - antwoordde Huntington als wij maar bidden. in onderwerping aan Gods wil".

Toen bogen zij alle drie hun knieën, terwijl Huntington in het gebed voorging en dit besloot met de woorden: "O Heere, als wij iets gevraagd hebben, dat niet goed is in Uw ogen, verhoor ons dan niet; maar als onze bede U niet mocht mishagen, verhoor ons dan, niet op grond van enige verdienste of waardij onzerzijds, maar om de Naam en de verdienste van Uw geliefde Zoon, Die het waardig is".

Ongeveer zes weken later vernam Huntington, op zijn terugkeer naar Londen, dat de vrouw van Adams een levend kind ter wereld had gebracht een dochter. "Daar het een kind des gebeds is - schreef Adams - zullen we met de naamgeving wachten tot u komt".

Huntington bracht daarom weer een bezoek aan Northampton en doopte het kind onder de naam Mary. En kort daarop werden de laatste banden tussen Adams en de gemeente van College Street verbroken, doordat Ds. Ryland hem schriftelijk mededeelde, dat hij met de ban was afgesneden.

Ds. Ryland bleef niet werkeloos toezien. Hij publiceerde twee boeken, die een weerlegging van de leer was, zoals Huntington die preekte. Huntington diende ds. Ryland van repliek, zoals hieronder volgt.

Weleerwaarde heer Ryland.

De reden waarom ik deze brief tot u richt is, omdat u, naar mij meegedeeld werd, enige tijd geleden in een barbierswinkel zei: "Dat u een *pil* voor William Huntington had gereed gemaakt, en als die niet hielp, u hem een *bolus* zou geven."

Kort hierop, verscheen uw "Kort begrip der Godgeleerdheid", dat ik als de *pil* beschouwde; en later kwam mij uw boek "Antinomianisme ontmaskerd" in handen, dat ik beschouwde als de bedreigde *bolus*.

Ik kon mij echter niet weerhouden van glimlachen toen ik er uw Maagds naam voorin geplaatst zag. Ik meende dat dit geschied was om mijn doorzicht op de proef te stellen of mijn gezichtsvermogen te toetsen. Ik werd gewaar dat er de naam van een vrouw voor geplaatst was, maar een mannenstem sprak erin. Ik zei, kom nader bij mij en laat mij u betasten en zien wiens kind u werkelijk bent; u wordt het kunstgewrocht van Ezau genoemd, maar de stem is de stem van Jakob. Evenwel, de Maagd verzekert dat zij, door wonderdadige ontvangenis, dit voortbrengsel omvangen heeft zonder mannelijke hulp; terwijl de eerste negen of tien bladzijden, - indien familiegeleerdheid iets uitdrukt of betekent, - voor zichzelf zullen verantwoorden. Velen van de gelaatstreken van dit kind zijn die van meneer Ryland zelf. Hij wordt herkend, hetzij hij in een tijdschrift, óf op deze plaats tevoorschijn komt. Ik geloof dat ik gerust van die bladzijden kan zeggen, wat men gewoonlijk van een lange veerkrachtige plank zegt: "dat het een werk van twee is; of, van een paar zagers, één boven en de ander in de put. De Maagd met name, is de vrouw die bovenstaat; maar Sir Ryland heeft in de diepte gewerkt. Er bestond een samenvoeging van hoofden in de voortbrenging van dit vlugschrift. Dat ontdekt zich op de 7e bladzij, waar het voornaamwoord meervoudig voorkomt. "Wij hebben er een korte maar bevattelijke beschouwing van genomen; maar wie heeft de prediking geloofd?"

Het kon vertaald zijn geworden door "onze prediking." Ofschoon ik nu geen letterkundige ben, weet ik echter dat twee meer is dan één, en dat "wij" een meerderheid te kennen geeft.

Maar het schijnt dat sir Ryland weigert het vaderschap van deze kleine te erkennen, opdat het niet doodgelegen of dood gevonden zou worden. Echter de Maagd erkent de gehele zaak, omdat zij er niet aan twijfelt of het is een levend kind. Maar ik zeg, verdeel het, want de Maagd heeft aan Meneer K - g beleden dat het de gevoelens van meneer Ryland bevat.

U behoorde een weinig meer geheim met uw zaken te zijn, weleerwaarde heer, en uw geheimen niet naar buiten laten gaan, zoals nu geschiedt. Uw bedreiging in de barbierswinkel tegen mij; de vroegere conventie en raad tegen mij, toen de *ca - skop* in de as viel; de goede werken welke in uw dienaar en een ander uitblonken, toen de zeventiende *S-b* van eerlijkheid in veertien dagen te Islington afliep; uw weigeren om iemand anders te ontvangen dan uw Maagd toen dit kuiken uit het ei werd gebroed; dat de drukkersjongen de proef bij u bracht aan het huis van een vriend, waar u hem niet verwachtte; uw betuiging aan Mejuffrouw Terry dat u de hand in de eerste veeg had die uw Maagd op mij laste; bovendien dat uw eigen manier van schrijven daarin voorkwam - dienden om mij in mijn gevoel te sterken dat het een gemeenschappelijk werk is geweest.

Bovengenoemde wenken heb ik slechts aangestipt (één wenk voor de wijzen is genoeg) om mijn vrienden te doen weten dat ik in veel van hun geheime raadslagen was ingewijd. Wist u niet dat zo iemand als ik dit zeker zou waarnemen? Ik veronderstel dat uw dienstmaagd mij niet zo'n bevoegde beoordelaar van de gelaatskunde acht, dan ze zelf is, omdat het antwoord op de verdediging van deze dochter, aan de vader gericht is. Zij schijnt zich te verwonderen dat het antwoord op haar "Maagdelijk Masker" aan de meester (Ryland) gericht werd. Dit is evenwel in overeenstemming met de leefregel - wij moeten doen zoals wij behandeld wens te worden, want dat is de wet en de profeten - en deze manier heb ik aangenomen, en ben ik besloten vol te houden, totdat meneer Rylands dienstmaagd een andere paal of kolom kan vinden (buiten mij) teneinde haar matten en vegers af te kloppen.

Mijn leer wordt in uw stuk, ingesmeten als een hoofdbestanddeel van een allergevaarlijkst artsensijmengsel. Zoals de arme man die onder de dieven viel, word ik met een afschuwelijke bende gerekend. De *c-s kop* die Maria in de as wierp, maakte geen erger figuur voor meneer Ryland dan ik in dit snood gezelschap. Ik zal evenwel mijn eigen dierbare leerstukken uit deze *bolus* uitzoeken. En doordat de Barmhartige Samaritaan, mij op Zijn Eigen beest heeft gezet, hoop ik van deze bende weg te rijden.

Wat James Relly betreft, ik weet van hem niets af, ik lees nooit iets van hem. Ik kreeg mijn leerstukken niet van mensen; het is niet naar de mens. Ook zal ik geen Antinomiaanse richtingen verdedigen dan die welke in het eeuwig Evangelie gevonden worden; noch enige Antinomiaan verdedigen dan die, en hen alleen, die de plaag van hun eigen hart kennen, en de helende balsem van Christus' bloed; die wedergeboren zijn uit de Geest Gods, verenigd met Christus, en die levend in de Geest, wandelen in de Geest en God dienen in nieuwigheid des Geestes, en niet in de oudheid van de letter. Deze soort van Antinomianen heb ik teder lief, en God heeft hen lief, omdat zij Jezus liefhebben; en het is in en door dezulken dat God ooit werd, en altijd zal worden verheerlijkt.

Ik geloof van harte, vriend Ryland, dat mijn allergenadigste God, aan de kolendrager een naam en een plaats onder deze gezegenden heeft gegeven. Rangschikt mij, dan niet onder de schoorsteenvegers; want ik ben geen vriend van huichelaars, noch beschermer van de werkers der duisternis. Aangezien de leer welke ik predik de mijne is, welke God Zelf eerst aan mijn hart heeft geopenbaard, en die ik sedert uit geen ander boek dan de Bijbel heb geleerd. Dit punt zou ik wenssen met meneer Ryland zelf te betwisten, en zulks door de Schriften der Waarheid, en de kinderen Gods in het algemeen over onze leer laten oordelen. Ik eerbiedig uw ouderdom; en zal, als God mij bekwaamt, gebruik maken van al de rechtschapenheid die ik bezit, zodat ik de stralen niet verdonkere, noch de kracht der waarheid verstore. Ik geloof dit met een goed geweten te kunnen doen, aangezien het ter verdediging van mijn eigen geweten is, en er geboden wordt om ernstig te strijden voor het geloof, en het Evangelie te prediken, dewijl uw strijd is voor de wet.

In mijn antwoord hierop, zal ik mijn opmerkingen vooral maken op die plaatsen welke naar mij geslingerd werden, en die de leer welke ik geleerd heb, tegengespreken. Ik geef ze tot onderwijs aan uw oordeel, en verwacht uw antwoord. Maar als u uw Maagd aan het werk zet, moet u het verwachten, dat het antwoord aan uzelf gericht wordt. God zegt: *De Geest der profeten is de profeten onderworpen*; maar niet deze dienstmaagden. Mijn handelen is, en zal zijn, met de meester, niet met de Maagd.

Wanneer meneer Lovegrove niets anders te doen heeft met zijn geld dan het op die wijze te gebruiken, deed hij verstandiger het onder de armen uit te delen. Een wenk is voldoende. Ik zal er niet meer bijvoegen bij manier van inleiding maar besluiten.

Weleerwaarde heer,
Uw bereidvaardige en willige tegenstander in Sions strijd,

WILLIAM HUNTINGTON.

Aanhaling uit Rylands boek.

Wat dunkt u van de Christus? Matth. 22 : 42. Van al de vragen die het mogelijk is de mensheid voor te stellen, is dit een van de gewichtigste. Op de juiste kennis van de Heere Jezus Christus berust het geluk en de zaligheid van de mens. *Dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enigen waarachtige God en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt.* Joh. 17 : 3.

Als de kennis met de beschaafde letterkunde en de wetenschappen onvoldoende blijkt; dan is ons verlies slechts ondergeschikt. Zo wij ons vergissen, of zelfs bedrogen zijn, in zulke zaken, is de vergissing of het bedrog niet van veel gevaar of nadeel vergezeld; maar een ongenoegzaamheid, een vergissing, een bedrog, in de kennis van de Heere Jezus Christus, kan niet anders dan gepaard gaan met de allerdoodelijkste gevolgen. De eeuwigheid hangt er van af.

Antwoord van Huntington.

Gelooft gij in den Zoon van God? Is een grotere vraag dan die. Want welke gedachten, kennis en denkbeelden, de mens in zijn hoofd mag hebben betreffende de enige waarachtige God en Jezus Christus Die Hij gezonden heeft, - zo bewijst de dagelijkse ondervinding - dat zo'n kennis geen beschutting is tegen de zonde, noch helm tegen de dwalingen; het is niets als een gebroken bak. Terwijl de Sterke, gewapend bezit houdt van het paleis, bekommert hij zich niet om denkbeelden in het hoofd, hoe zuiver ook. Want zodra hij zo'n zondaar kan aandrijven tot een openlijke belijdenis, en in een predikstoel brengt, en hem kan vaststellen in de achting der eenvoudige zielen en in de harten der huchelaars; is hij verzekerd dat hij hem zal aanzetten om al zijn gevoelens en meningen schipbreuk te laten lijden; of hem onderrichten om ze dienstbaar te maken tot bevordering van zijn eigen hels belang. Ik veronderstel dat wij geen enkele aanprijzen of voortplanten van ketterijen noch leugenpredikers onder ons gehele volk hebben, die niet eerst zijn belijdenis en bediening begon met zo'n droge, lege voorraad van beschouwelijke kennis, als dit boek (van Ryland) bevat. Moest elk onwedergeboren mens van ons volk het geschrift lezen totdat hij al de kennis bezat waarover het handelt, dan zou hij nog zonder God zijn en geen hoop in de wereld hebben.

Een bevindelijke, geestelijke, hartgrondige kennis van de Heere Jezus Christus, moet bezeten worden voordat het eeuwige leven kan worden gekend, gevoeld af genoten. Hoofdkennis gaat van hoogmoed vergezeld, en stelt de mens aan de verdoemenis van de duivel bloot, terwijl hartgrondige kennis vergezeld is van het eeuwige leven.

U begint uw verhandeling over de kennis aan het verkeerde einde. De zondaar leert zijn eerste les in de godsdienst niet uit het Evangelie maar uit de wet. Hij begint niet met Jezus Christus, maar met de Vader. *Een iegelijk die het gehoord, en van de Vader geleerd heeft, komt tot Mij.* De zondaar zal nimmer hongeren, noch dorsten naar de gerechtigheid, voordat het vonnis des doods hem eetlust geeft. God, die een verterend Vuur is, komt nabij de uitverkoren zondaar ten oordeel, en verschijnt in Zijn vurige wet. Dan roept hij tot God in zijn druk, en wordt verlost; maar is hij zeker dat hij zijn antwoord krijgt uit de schuilplaats des donders. Psalm 81 : 7. Hier krijgt de arme zondaar zijn eerste indrukken van de ontzaglijke eigenschappen Gods, die te diep voor de tijd zijn en de eeuwigheid indringen om nooit meer onzichtbaar te worden. In de spiegel van de wet komt Gods heiligheid te voorschijn. In dit verbazend gezicht wordt de vreselijke melaatsheid van het hoofd tot de voeten, beide inwendig en uitwendig ontdekt. Deze beschouwing brengt de schuld en onreinheid van de bodem van het hart in beweging, terwijl de heersende besmetting een walgelijke ziekte blijkt te zijn. Alle uitwendig vernis, dode werken, droge vormelijkheid, goede naam, vals vertrouwen, toevlucht der leugens en wettische hoop, ... allen vinden tezamen hun begrafenis; of vliegen weg als kaf van de dorsvloer; of als schoorsteenrook; zodat er geen plaats voor gevonden wordt. Het is dit gezicht en geroep van de Serafs: "Heilig! Heilig! Heilig!", dat de profeet Jesaja het aangezicht deed bedekken en uitroepen Onrein! Onrein!

Bij het gezicht der Goddelijke *heiligheid* in de wet, wordt de zonde levende, en de Gerechtigheid past het vonnis toe. De zondaar heeft ook geen enkele pleitgrond om er op aan te dringen waarom dat niet spoedig ten uitvoer zou worden gelegd. Zijn mond wordt gestopt en hij is schuldig voor God geworden. Zo'n zondaar ziet én gevoelt dat God strikt rechtvaardig is. Hier gaan al zijn vroegere inbeeldingen, van een God Die enkel genade is, hem verlaten en ontvallen.

De *waarheid* Gods, is niet minder verschrikkelijk voor de zondaar dan Zijn gerechtigheid. Hij ziet dat God gesproken, en Zijn toorn tegen de zonden geopenbaard heeft; en Zijn vloek over de overtreder heeft uitgesproken, én verklaard heeft, dat Hij de onschuldige geenszins zal onschuldig houden. En trouw moet Hij zijn aan Zijn eer, en aan het woord dat uit Zijn lippen gegaan is.

Derhalve ziet de arme zondaar geen weg van ontkoming. Hij doet belijdenis; hij schreeuwt om genade; hij grijpt elke beweegreden aan die onder zijn bereik licht. Hij keert zijn voet naar het getuigenis, en haast zich, en vertraagt niet om de geboden te onderhouden. Hij maakt de wet zijn enig regel voor leven, wandel en gedrag; en zal zich, in gouden ernst aan de vervulling van elke plicht die hem recht toeschijnt, in hoop van zijn Formeerder te bewegen om hem barmhartig te zijn.

Maar hier ontdekt zich de *onveranderlijkheid* Gods. Hij ervaart dat God één van gemoed is, en niemand Hem kan keren; en dat Hij doet wat Hem welbehaaglijk is. Dit vernielt zijn vroeger denkbeeld dat God veranderlijk, en evenals hij zelf zou zijn. Hij is genoodzaakt te erkennen dat er bij God een vreselijke Majesteit is; en betreffende de Almachtige en Zijn wegen, hij kan ze niet doorzoeken.

En zondaar alsoo gedagvaard, en overtuigd van de heiligheid, rechtvaardigheid, waarheid en onveranderlijkheid Gods, is ten einde raad. Hij is als een wilde stier in een net, vol van de woede en bestraffingen van zijn Formeerder. Elke wond die op het zachtst geheeld was, wordt opengerukt; elke uitweg of valse toevlucht, afgesneden; aan gerechtigheid en heiligheid door de wet, wordt geheel en al gewanhoopt; en de weg ten hemel door de werken - hetzij geheel of ten dele, - voor eeuwig toegesloten. Tot zover leert de zondaar in de wet, de enige waarachtige God kennen. Deze les vormt hem voor de verse, levende, en geheiligde Weg, door het voorhangsel. En zó de wet te gebruiken is die op wettelijke wijze te bezigen. Want zij is niet gemaakt voor de rechtvaardige mens, maar voor die zonder wet, en ongehoorzaam zijn; voor de goddelozen en voor de zondaars. *Want wij weten, zegt Paulus, dat hetgeen de wet zegt, zij het zegt tot degenen die onder de wet zijn, opdat aller mond gestopt worde, en de gehele wereld voor God verdoemelijk licht.* Zondaars, die nooit hun krankheid gevoelen, te wijzen op een Geneesheer, en hen aan Christus verlossen voordat hun eerste man gestorven is, is hen tot hoererij te leiden. Een zondaar die het aldus van de Vader leert, komt tot Christus. *Tot Wie niemand komt tenzij de Vader hem trekke.*

Het gezicht van deze zondaar is niet zodra naar Sion gekeerd, of de storm schijnt achter zijn rug, welke lieflijk bedaald wordt door een zachte stem achter hem, die hem te kennen geeft dat hij nu op de weg is. Stervende liefde weerklinkt, door de Geest van het kruis in zijn geweten; welke weder beantwoord wordt door de stem des geloofs. Maar dan nog zo onduidelijk dat de zondaar het nauwelijks verstaan kan, ofschoon de ziel er de uitwerksels van gevoeld. Hierop begint het hart zijn natuurlijke hardheid te verliezen, en trapsgewijze te openen en te verruimen; terwijl elke kracht der ziel wakende is, en elke gedachte des harten gevestigd is op de nieuwe beweging. Totdat de Geest Gods een Goddelijke zalving op het verstand brengt, en de zondaar een gekruiste Zaligmaker. voorstelt, als het enig Voorwerp van hoop en van Hem als zodanig getuigt. Met een verlangend oog ziet de arme zondaar uit, en met bevend hart en wankelend geloof, smacht hij en smeekt God hem nabij te brengen, en Christus aan hem te operabaren. Gelijk het oog eens mans is op de hand zijns meesters, en zo het oog der dienstmaagd is op de hand harer meesteres, alsoo wacht het oog des zondaars op God totdat Hij hem genadig zij.

Zijn aangezicht naar Sion gekeerd zijnde, ziet hij daarheen. Want uit Sion, de volmaaktheid der schoonheid; verschijnt God blinkende. En in het hart van de zondaar schijnt Hij om te geven

verlichting der kennis der heerlijkheid Gods in het aangezicht van Jezus Christus. En in die heerlijke glans, daalt de Zaligmaker in zijn hart neer, en openbaart God Zijn Zoon aan hem. Wanneer de stem van het verzoenend bloed op eenmaal al de donderende vloekspraken van Sinaï versmoort, en elke beschuldiging in dat ontzettende gerechtshof tot zwijgen brengt, gevoelt de zondaar zich bij God aan de genadetroon, waar de rechtvaardigen, (in Christus), met Hem mogen redetwisten, en alzo voor eeuwig verlost worden van hun Rechter; (Job 23 : 6, 7,) tenzij Hij het de kinderen der dienstbaarheid toelaat, zich weer in dienstbaarheid terug te voeren.

De zondaar vond de rechtvaardigheid en waarheid Gods in de wet, die zijn oor voor de tucht opende; en nu vindt hij in Christus goedertierenheid en vrede in overeenstemming met waarheid en gerechtigheid. Waar goedertierenheid en waarheid elkaar ontmoetten, daar ontmoeten een verzoend God en de ware boetvaardige elkaar; en waar de gerechtigheid en vrede elkaar kusten, daar kust de Vader de verloren zoon, en de verloren zoon kust de Koning des Vredes.

Zulk, een is de man die de berg Sinaï ontkomen is, die niet mocht worden aangeraakt, en die brandt met vuur. Hij is gegaan uit de donkerheid, en het onweder, en uit het geklank der bazuin, en de stem der woorden, en is gekomen tot de berg Sion, waar de Zaligmaker regeert, en tot de stad des levenden Gods, welke Hij heeft uitgekozen, gegrondvest en gesticht, en waar Hij woont, namelijk het hemels Jeruzalem. Deze is de gehuwde vrouw, de vrije vrouw, en de moeder van elke vrijgeboren zoon. Hij is gekomen tot een ontelbaar gezelschap, van engelen, die uitverkoren waren door de Vader, in hun staat bevestigd door de Zaligmaker, en die het gevolg des Heeren uitmaken; zijne dienstbare geesten ten dienste van de erfgenamen der belofte, en mededienaren der heiligen; en tot de algemene vergadering, beide der Joden en der heidenen; en tot de gemeente der eerstgeborenen, welke de oudste Broeder kocht met Zijn bloed, bekleedt met Zijn gerechtigheid, en geheilgd door Zijn bloed en Geest. Deze gemeente bestaat uit eerstgeboren zonen, erfgenamen der belofte, en der genade ten leven, welker namen geschreven zijn in de hemelen, in het boek des levens des Lams, verordineerd zijnde ten eeuwig leven, of voorverordineerd beide tot genade en heerlijkheid. Hij is gekomen tot God de Rechter over allen, in Christus verzoend, en die de Rechtvaardiger is van dengene die in Jezus gelooft; en tot de geesten der volmaakte rechtvaardigen; volmaakt onder de invloed van dezelfde Geest der belofte, en in vereniging met hetzelfde Verbondshoofd; én tot Jezus de Middelaar des Nieuwen Testaments, Die de zonden van Zijn volk reinigt, Die vrede gemaakt heeft door het bloed Zijns kruises, en Die het verkondigt, en handhaaft in Zijn gehele rijk; Wiens koninkrijk niet van deze wereld is; én tot het bloed der besprenging, dat spreekt van schuldvergeving, vrede, verzoening, vriendschap met God, en toegang tot Hem. Deze, deze is de mens, die geestelijk en bevindelijk de enige waarachtige God kent, en Jezus Christus Die Hij gezonden heeft. Wie te kennen het eeuwige leven is. En zulk een heeft het leven door Christus in God verborgen; hij heeft leven in zijn Verbonds Hoofd. Hij heeft door het geloof het eeuwige leven aangegrepen. Hij heeft het leven in de belofte, en het leven en de onsterfelijkheid, zijn in zijn ziel aan het licht gebracht. Hij is levend en leeft door het geloof des Zoons Gods. En heeft een levende hoop, vast en zeker, welke ankert binnen het voorhangsel.

Een verzameling van denkbeelden in het hoofd is evenals *een gebroken bak* die geen water kan bevatten; maar deze werkelijke kennis van Christus door de Geest in het hart gewerkt, is *een springbron*, en zo iemand zal groeien in genade, en in kennis evenzeer. Deze bron welt op, en voert al de geurloze drossem van het oude vat weg, zowel als de gistende zuurdeeg van eigengerechtigheid, wettische trots en huichelarij; tegelijk met de walgelijke bezinksels van zelfvertrouwen en zichzelf bedoelen. En zoals zij het hart reinigt zo zuivert zij ook de spraak. God keert tot Zijn volk een reine spraak, opdat zij Zijn Naam mogen aanroepen, en Hem dienen met eenparige schouder. Alzo is raad in het hart, niet in het hoofd, als diepe wateren, en de woorden dor wijsheid als een stromende beek.

Deze gezegende bron van binnen opwellend, reinigt en vernieuwt de geest des gemoeds, en leidt die op tot hemelse dingen, waar hij beide leven en vrede smaakt, en onthaald wordt op nieuwe ontdekkingen van verbondsliefde, en getroeteld wordt met verkwikkingen van het aangezicht des Heeren.

Deze is een kennis, mijnheer, welke geen huichelaar ooit kan bekomen, en welke valse afvalligen nimmer kenden. Hoofddenkbeelden zijn zoals een stilstaande poel in het midden van de zomer, noch zoet noch helder; en vereisen daarom een goede hoeveelheid geleerdheid, bloemrijke beeldspraak, ledige welsprekendheid, winderige taal, sierlijke woorden en listige gevatheid, ten einde deze te versieren, te bekleden, en ze voor te stellen. Maar deze dingen voeden de arme hongerige ziel niet.

Dit boek gehandeld hebbende over de kennis van Christus, doch er geen enkel deel van beschreven hebbende, gaat dan voort met de leer van de Drie-eenheid, en de eigenschappen, enz. van de Heere Jezus te beschrijven, door het bijeenbrengen van een aantal teksten, welke beter in de Bijbel dan in dit boek kunnen worden gelezen, want er wordt hierin niets omschreven of verklaard. Al de hoofddenkbeelden betreffende de heerlijke Drie-eenheid die men kan aanloeren zullen nooit satan uit het hart houden, of de ziel in een storm doen stand houden. De ware Christen heeft het werk der Drie-eenheid der Personen in zijn eigen ziel. Die liefheeft blijft in God, en God in hem. Hij heeft gemeenschap met de Vader; en hij die in het genot leeft van schuldvergeving, vaste vrede, in zijn Zaligmaker, uit kracht van hartgrondige vereniging met Hem, heeft gemeenschap met de Zoon. Hij heeft gemeenschap met de Geest Die hem kennis, troost en vreugde meedeelt; die hem in het geloof staande houdt, zijn ziel sterkt in de hoop, en verwachting van toekomstige heerlijkheid; Die zijn zwakheden in het gebed te hulp komt, en hem sterkt met kracht in zijn onmacht, en getuigenis geeft van zijn aanneming. Hij verzegelt hem met eens troostvolle verzekering en werkt in hem een aandeel van de toekomstige erfenis. Hij is een Getuige en bewijs van zijn eeuwige uitverkiezing, en een Onderpand der eeuwige heerlijkheid. Hij openbaart hem de verborgenheden des hemels en brengt hem in een toestand van vriendschap en gemeenzaamheid met God. Hij maakt aan zijn ziel het welbehagen Gods in Jezus Christus bekend, en maakt hem daaraan door het geloof gehoorzaam. Hij bekwaamt hem om daarin vast te staan, en dat met heilige vrijmoedigheid, in ongeveinsd geloof, in onverwaand vertrouwen en in onverdeelde liefde. Dit heeft geen Ariaan, geen kind der dienstbaarheid, geen Sociniaan, geen Sabelliaan, geen Antinomiaan, geen Arminiaan noch een ander soort huichelaars ooit ervaren, gevoeld of genoten.

Deze leer meneer, beschaamt de wijzen, en brengt de voorzichtigen in verwarring. Ze doet duivelen brullen, en bedriegers woeden; ze drijft de Farizeeër van zijn zandig fundament, de huichelaars van zijn valse hoop, en het vat des toorns van zijn ankerplaats; zij ontdekt de rotheid van de huichelaars in Sion, en maakt de waarzeggers waanzinnig; het doet oningewijde op de kansel zoals een acteur op het toneel; en de schriften van genadeloze zielen op oude Moeder Shiptons profetie.

Onder deze Goddelijke onderwijzing worden de voortbrengselen van vleselijke mannen allen voor de vleermuizen geworpen; een dor stelsel. in de hersenen schijnt een gebroken rad aan een waterbak; een luidruchtige en zinledige belijdenis, is als een rammelaar voor praatzieke gekken; en al de genoegens, eerbewijzen en rijkdommen van deze wereld zijn als een druppel aan een emmer en het stofje aan de weegschaal.

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

De Schriften getuigen van de Heere Jezus dat Hij een Verlosser is.

Antwoord van **Huntington**.

Denkbeelden omtrent verlossing in het hoofd, baten niet, weleerwaarde heer, wij moeten op haar ervaring aandringen. De uitverkoren zondaar wordt tot de geopende Fontein geleid; zijn geweten wordt van schuld en dode werken gereinigd door een toepassing van het bloed der besprenging. Hij wordt verlost van de dienstbaarheid der wet, van ijdele omgang van de mensen. Niemand kan van verlossing zingen zonder een toepassing; niemand kon dat lied leren behalve de 144.000 die van uit de mensen gekocht waren. De *indiens* en *maars*, en *wij vertrouwen het* en *ik denk* zullen hier aan het doel niet beantwoorden. Denkbeelden in het hoofd zullen niet dienen om in dit koor mee in te stemmen. Geloof in het hart wordt er vereist. Hij heeft ons verlost uit alle natiën en talen en volken; en ons gemaakt tot koningen en priesters Gode, en wij zullen op de aarde heersen.

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

De Schriften spreken ook van de Heere Jezus onder de verheven titel van een Koning,

Antwoord van **Huntington**.

Wanneer de Zaligmaker zich aan de harten van Zijn eigen uitverkorenen komt openbaren, komt Hij in Zijn alles overwinnende triomfwagen. Hij verschijnt met Zijn zwaard aan Zijn heup, en niet minder dan de Almachtige in Zijn eigen heerlijkheid en majesteit. Hiervan is de zondaar spoedig overtuigd, wanneer de punt van Zijn zwaard zijn hartkuil treft, en de pijlen uit Zijn pijlkoker diep in zijn geweten indringen, waardoor de volken voor Hem vallen, en hun mond in het stof steken, om een hoop op genade te krijgen. Een zondaar, die zó door de Alvermogende onderworpen wordt, struikelt niet over Christus' Godheid; evenmin heeft hij iemand nodig om hem te leren dat Jezus een Koning is. De Koning van Sion doet een triomfantelijke intocht in zijn hart, bind de sterke, ontwapend de duivel van zijn helse wapenrusting, en werpt hen beide uit zijn koninklijk fort en zijn paleis. De Geest des geloofs werkt en geeft de Zaligmaker een woning daarbinnen, terwijl de openbaringen van stervende liefde Hem een voorrang geven in de genegenheden. Wanneer elke gedachte onder gevangenschap gebracht is onder de gehoorzaamheid van Christus, wordt Zijn rechtvaardige scepter in de ziel rond gezwaaid, en vrede wordt verkondigd in het vorstendom van het geweten. Wanneer het Nieuw Verbond, of de wetten van geloof, waarheid, en de volmaakte wet der vrijheid door God de Heilige Geest op de vleselijke tafelen der harten geschreven worden. Dit is de man die een trouw onderdaan wordt van Sions Koning; het koninkrijk Gods is binnen in hem, hij is onder de heerschappij van genade, en is goed bekend met zijn rechtmatige Vorst. Alles wat hieraan te kort schiet is niets als woorden; dit allen bestaat in blijft. Het andere zijn denkbeelden die in het hoofd zitten; dit is godsdienst des harten, en kan nooit ontworteld of verwoest worden.

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

Verlossing verschaffende en vergeving der zonde door de uitstorting van Zijn bloed, Zichzelf opofferende als een offerande aan God, om verzoening te brengen, en een verzoening te kopen.

Antwoord van **Huntington**.

Ik geloof dat de uitverkorenen verlost worden door het bloed van Christus; dat een verzoening aangebracht werd alleen door Zijn offer; dat vrede werd verkregen door het bloed des kruises; dat wij vergeving ontvingen, verzoend en nabij gebracht. werden door hetzelfde; en dat de gemeente voor die prijs gekocht werd. Maar wat een gekochte verzoening betreft, daarvan weet de Bijbel niets af.

Wie die stinkende Antinomiaan is - die geen inwendige heiligheid behoeft, noch Christus in zijn hart als de Hoop der heerlijkheid; noch vruchten des Geestes; en wiens geloof de hele wereld omvat; en die ontkent dat er in het geen uitverkiezing is - weet ik niet. Deze ellendelingen zijn geen van mijn betrekkingen; ik zal geen kennis onderschrijven, ik zal geen verwantschap erkennen, met de zondaars en huichelaars in Sion. Noch met hen die de waarheid in ongerechtigheid houden, noch met hen die strijden voor de wet als de enige leefregel - (die eist liefde tot God en de naaste) en zij wanen dat ze

beide in grote mate hebben; - en verschijnen in vriendschap, geven u de rechterhand der gemeenschap, prijzen uw arbeid; betuigen in het openbaar hun grote liefde en hoogachting over u als een beminnaar van de Heere Jezus; en terzelve tijd onder de grond werken met alle soorten bedrog, list, huichelarij en misleiding der ongerechtigheid, ten einde, zowel uw goeden naam en dienstbaarheid krachteloos te maken.

Vriend geweten, maak uw toepassing! Dit is geen deel van mijn godsdienst. Ik ben geen vriend van vechten in het kreupelhout, of van in het verborgen schieten; ik houd van openlijk handelen. God handelde openlijk met mij; en in mijn bediening doet Hij mij openlijk met anderen handelen. Openlijke bestraffing is beter dan verborgen liefde; hoeveel te beter derhalve dan verborgen bedrog, 't welk zo verachtelijk is dat iemand, daarvan beschuldigd, een ongeschikt lid wordt van een bende zakkenrollers, en door een dievencomplot als verrader wordt veroordeeld! Hoe verkeerd ook de Antinomiaan mag zijn is het niet waarschijnlijk, dat deze brochure hem terecht zet.

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

... Hij ontkent levende, bevindelijke, persoonlijke gemeenschap, door het geloof in de ziel gewerkt.

Antwoord van **Huntington**.

Dit, kan elkeen doen en evenwel in de waarheid worden bevonden. Als het geloof een levende, bevindelijke, persoonlijke gemeenschap in de ziel zou kunnen bewerken, zou men denken dat het geloof zelf een Goddelijk persoon moest zijn, omdat het de vermogende of werkende kracht van levende vereniging is, hetwelk datgene is wat niemand dan God kan verrichten. De band der vereniging is Gods eeuwige liefde jegens ons in Christus Jezus; en het is Hij die Christus schonk, en het geloof evenzeer, en Hij alleen, die deze gemeenschap in ons kan werken. Zoals er geschreven is: *En de Heere, uw God, zal uw hart besnijden, en het hart van uw zaad, om de Heere uw God lief te hebben, met uw gehele hart en met uw gehele ziel, opdat gij leeft.* Deut. 30 : 6.

Ten tijde van deze besnijdenis, wordt de liefde Gods in het hart uitgestort door de Heilige Geest, Die ons geschonken is; en die in de liefde blijft, blijft in God, en God in hem. Dit is de zondaar met kennis in de band des verbonds brengen; welke band is eeuwige vereniging met het Verbonds Hoofd. Want het is onder de invloed van Goddelijke liefde dat de gelovige aan Christus verbonden, en één Geest met Hem wordt gemaakt. De band aller volmaaktheid is niet ons geloof in God, maar Gods eeuwige liefde jegens ons. Eerstgenoemde is geen onderpand voor het laatste, maar eerstgenoemde is een uitwerksel van het laatste. Liefde en geloof zijn beide vruchten van de Geest; maar aangezien broederlijke liefde groter is dan geloof en hoop, is het niet waarschijnlijk dat het mindere het meerdere zou uitwerken. *Het geloof is het bewijs der zaken die men niet ziet, en de vaste grond der dingen die men hoopt;* maar het volle bezit vordert geen bewijs, en de dingen die men ziet en geniet behoeven geen hoop. De band van vereniging zal het zaligste en in volkomen volmaaktheid zijn, wanneer deze opbonden. Want het geloof werkt door de liefde, en de oefening daarvan werkt of verwekt lijdzaamheid. Maar het werkt nooit vereniging. Meneer Rijland behoort het beter te weten.

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

De Heere Jezus Christus is door God tot heiligmaking van Zijn volk gemaakt, doordat Hij hun grote Hoofd van invloed is; die aan elk lid van Zijn geestelijk lichaam, uit kracht van Zijn koninklijk ambt, Zijn Heilige Geest meedeelt, ten einde hen te heiligen; namelijk heilig te maken in hun eigen afzonderlijke personen.

Antwoord van **Huntington**.

Jezus Christus is de heiligmaking van Zijn volk geworden in Zijn priesterlijk ambt. Hij nam onze natuur aan, Hij droeg onze namen; en deed verzoening voor ons door Zijn offerande als een Priester. Hij droeg onze zonden, Hij nam onze zonden weg. Hij wist onze zonden uit, Hij zuiverde onze zonden, en zulks

in Zijn priesterlijk ambt; waartoe de verzoening aangebracht werd, behoorde. Christus is ons tot heiligmaking gesteld, door de uitvoering van zijns Vaders wil, in de opoffering van Zichzelf als een slagtoffer; door welke wil wij geheiligd zijn door de offerande van het lichaam van Jezus; eens voor allen. *Want met een offerande heeft Hij in eeuwigheid volmaakt degenen die geheiligd zijn.* Daarom heeft Jezus, opdat Hij Zijn volk moest heiligen met Zijn Eigen bloed, buiten de legerplaats geleden. Indien dit alles waarheid is, dan is Christus, in Zijn priesterlijk ambt, uit kracht van Zijn ene offer, de heiligmaking van Zijn volk; en dit door de wil van God. Indien Hij, met een offer in eeuwigheid volmaakt heeft degenen die geheiligd zijn; moet het er uit volgen dat Hij in Zijn priesterambt, de volmaakte heiligmaking van Zijn volk is. Nu, zij waren nabij gebracht door het bloed van Christus voordat zij nabij gebracht werden door de inwendige roeping. Dit werk werd aan het kruis volbracht; en de gelovige is in Hem volmaakt Die het volbracht heeft; en ontwijfelbaar ook voor de troon. Om welke oorzaak hij gezegd, wordt geheiligd te zijn in Christus Jezus. 1 Kor. 1 : 2.

Derhalve blijkt het dat, zo hij al niet door toerekening tot heiligmaking geworden is, hij zulks door de wil en het voornemen Gods nochtans is, die ons in de hand van het eeuwig verbond, tezamen verenigde, en ons, tot één maakte, zoals de Borg en de schuldenaar één zijn. Christus werd een vloek gemaakt, maar wij werden in Hem gezegend. Hij werd door de hand der gerechtigheid aangegrepen, maar wij werden vrij gelaten. De straf viel op Hem, en de vrede viel op ons; de striemen waren de Zijne; en de genezing de onze. Onze oude mens werd met Hem gekruist, en wij werden als nieuwe schepselen in Hem beschouwd. Hij stierf, maar wij leefden. Hij was het offer, en de verzoening was de onze. Alzo werd Hij door de wil en het voornemen Gods tot onze heiligmaking. *Door Zijn éne offerande heeft Hij in eeuwigheid volmaakt degenen die geheiligd worden.*

Maar wat betreft de eeuwige heiligmaking, deze is het werk van de Derde Persoon in de Drie-eenheid, zoals geschreven is: *opdat de offerande der heidenen aangenaam worde, geheiligd door de Heilige Geest.* Rom. 15 : 16.

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

Door Zijn rechtvaardige gerechtigheid redt (verlost) bij hen van de schuld en de verdoemenis der zonde - welke de twee eerste stellingen zijn die ik gelegd heb - en dit betreft Zijn priesterlijk ambt, en is datgene wat hen een recht op de hemel geeft.

Antwoord van **Huntington**.

Waarom wordt het rechtvaardigend kleed der gerechtigheid hetwelk de Zaligmaker heeft uitgewerkt, tot Zijn priesterlijk ambt beperkt? Een priester was onder de wet in zijn ambt niet verplicht om de stammen Israëls te kleden of hun schuld te betalen; het werd door Christus uitgewerkt in Zijn ambt als hun Borg, die het op zich nam om de schuld der volkomen gehoorzaamheid aan de wet te betalen; en de toerekening daarvan aan de schuldenaar in het vrijmachtige werk van de grote Schuldeiser, die de Borg uit de gevangenis en uit het oordeel wegnam, toen het gehele bedrag van voorschrift en straf voldaan was. En ons zal het worden toegerekend, indien u geloven in Hem die onze Heere Jezus Christus uit do dood heeft opgewekt. Door welke vrijmachtige daad van Goddelijke barmhartigheid, door toerekening ten toon gespreid, de schuldige niet slechts vrijgesproken wordt; maar uit kracht van deze gerechtigheid op hem, en de geest der belofte hem geschonken, wordt de gerechtigheid der wet in hem vervuld, terwijl hij niet wandelt naar het vlees maar naar de geest.

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

Zij zal niet slechts blinken als de zon in haar rechtvaardiging, maar zij zal ook bevallig zijn als de maan in haar heiligmaking.

Antwoord van Huntington.

De gemeente is van onder de bedeling van het maanlicht uitgeleid vanaf het ogenblik dat de Zon der gerechtigheid van dan dood herrees, en begon te schijnen uit Sion, de volkomenheid der schoonheid. De Evangelische gemeente wordt voorgesteld als hebbend de maan onder haar voeten; hetwelk een zeer onvoegzame plaats is voor de heiligmaking; want voorwaar, haar inwendige heerlijkheid behoort niet vertreden te worden.

Aanhaling uit boek van Ryland.

Dit geloof verenigt de ziel met de Heere Jezus Christus; en van het ogenblik af dat de gelovige daarvan deelgenoot wordt gemaakt, wordt hij één geest met de Heere.

Antwoord van Huntington.

In een vroegere aanhaling werd van het geloof gezegd, dat het een levende vereniging te weeg bracht; maar in deze plaats heeft het geloof zich aangematigd om de band der vereniging te zijn - maar zij is ten allerbeste een zeer zwakke, want ze zal niet langer duren dan tot de dood. De heiligen sterven in het geloof; maar wij horen niets van deze werken van vereniging, of van deze verenigende band, noch van enig samenstrengeling, of van daden des geloofs, achter het graf.

Aanhaling uit boek van Ryland.

Dit geloof maakt Christus dierbaar, het reinigt het hart, en dringt hem om de zonden te haten, om haar ongelijkvormigheid; omdat zij Christus' vijand is, en Hem kruisigde; en omdat Christus dezelve verfoeit, en een Drie-enig God haar verfoeit. Het dringt hem om de heiligheid te beminnen om haar eigen schoonheid en uitnemendheid.

Antwoord van Huntington.

Wat mij betreft ik geloof dat datgene, en datgene alleen, wat de mens dringt de zonde te haten is, *de liefde van de Almachtige in hem*; welke, en welke alleen een heilige droefheid kan bewerken over de zonden, en een haat daartegen verwekken. Toen ik op de rand van zwarte wanhoop was onder de wet, had ik een helder inzicht en een sterk geloof in de heiligheid, gerechtigheid en schoonheid Gods. De uitnemendheid van deze deugden trokken evenwel mijn liefde niet aan, maar dreven mij tot vertwijfeling en waanzin. Ik beklagde mijzelf, had de zonde in mijn hart lief, en wenste dat er in het geheel geen God was. Maar toen schuldvergevende liefde op mijn droefheid en smart werkte, en een bekering bewerkte die onberouwlijk is, toen had ik de Heere met mijn gehele hart en ziel lief. Niet omdat Hij heilig en schoon was, maar uit oorzaak van Zijn goedertierenheid, liefde, barmhartigheid, ontferming en meelijden met zo'n vervloekten ellendige als ik was. De apostelen hadden God lief omdat Hij hen eerst lief had. Maria had veel lief omdat haar veel vergeven was. De psalmdichter had God lief omdat Hij de stem zijner smeking had gehoord, en de ongerechtigheden zijner zonden had vergeven. Als de mensen duizend boekdelen van zulke hoofdelijke denkbeelden als deze in druk gaven, dan zou de godsdienst des harten ze allen ten allen tijd tegenspreken. Het is voor schrijvers niet genoeg de Schriften te kennen, zij moeten evenzeer de kracht Gods kennen.

Aanhaling uit boek van Ryland.

Het geloof geeft de ziel de overwinning over de zonde, satan en de wereld.

Antwoord van Huntington.

Als het geloof dit kan doen, zou ik er geen bezwaar tegen hebben om neer te vallen en het te aanbidden. Maar ik geloof dat Christus de wereld overwon, en mij gelast dientengevolge goeden moed te hebben; en dezelfde Overwinnaar moet mij kracht geven om op slangen, schorpioenen en alle machten des vijands te treden, of anders zouden zij mij weldra te veel worden. Als ik ooit méér dan overwinnaar

wordt gemaakt, moet het zijn door Hem die mij heeft lief gehad. Mijn geloof is er zo ver vandaan, van mij deze overwinning te bezorgen, dat ik verplicht ben om het geloof te bezigen in elke tijd van druk; om op te gaan met boodschappen, met bede op bede; totdat des Heeren kracht, in antwoord op het gebed des geloofs, in mijn zwakheid volbracht wordt. In plaats van dat het geloof deze overwinning geeft, is de gelovige genoodzaakt Christus' sterkte aan te grijpen, om zijn geloof tegen zinken te behoeden. Ik weet dat de apostel zegt, *dat dit de overwinning is, die de wereld overwint, namelijk ons geloof; en dat het geloof een overwinnende genade is.* Maar het Voorwerp des geloofs, en het stelsel des geloofs worden in deze tekst voornamelijk bedoeld. Het Voorwerp des geloofs, omdat Hij reeds de overwinning verkregen heeft, en de gevangenis gevankelijk heeft weggevoerd; en het leerstelsel des geloofs, omdat in dit stelsel de eeuwige zegepraal beloofd en geschonken wordt. Zij die overwinnen, doen dit door het bloed des Lams en het woord van hun getuigenis. Door de eerstgenoemde is het voor ons verkregen; in de laatstgenoemde wordt het ons beloofd.

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

Op deze wijze heilicht de Heere Jezus Christus Zijn volk en verlost hen krachtig van de liefde en de macht der zonde.

Antwoord van **Huntington**.

Ik ben blij te vernemen dat er belijders in de gemeente zijn die doorgedrongen zijn, en zo nabij aan de volmaaktheid zijn gekomen; en ik geloof dat het waarheid is met betrekking tot de inwendige mens. Maar, wat mijzelf betreft, ik wil openlijk belijden dat alhoewel ik in mijzelf een beginsel kan ontdekken, dat zich aankant, tegenstaat en bij tijden en wijle krachtig en kennelijk alle zonde haat en verfoeit, - en ik van mijzelf walg zelfs uit oorzaak van haar werkingen; - vind ik nochtans dat ik met mijn vlees niet alleen de wet der zonden liefheb, maar in vele dingen die wet dien. Die het tegenstrijdige beginsel noch ontwortelt, vernietigt, noch volkomen onder houdt. Ik geloof dat de zonde nooit mijn ondergang zal zijn; en dat het soeverein gebied of de heerschappij voerende kracht der zonde in mijn ziel verbroken is; en dat het zaad Gods, of het nieuw schepsel door een geestelijke geboorte in mij verwekt, nooit de zonde zal lief hebben; nochtans zijn het leven en de kracht die ik in de voortdurende worsteling der zonde gevoel genoegzaam om al mijn eer in het stof neer te leggen; en mij met ootmoedige belijdenis, beschaamdheid des aangezichts, en verbrijzeling van hart, van het een einde des jaars tot het andere, in het verborgen gebed, naar God heen te drijven. En er zijn veel zonden in de wereld die, in een onbewaakt uur, en in een onverstandige gemoedsstemming, aan mijn dwaas hart worden aangeboden als een zoete bete. Wellicht als alles geweten werd, kunnen de samenstellers van hun boek, geen meerdere ervaring van de beschermende macht Gods, geen meerdere zegetekens van afstanddoening van de zonde of van overwinning erover, noch enig meer zichtbare betonningen van afkeer tegen dezelve tonen, dan William Huntington.

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

Heiligheid van hart en leven zijn onmisbaar noodzakelijk, om een gelovige te bekwamen om gemeenschap en omgang met God te onderhouden.

Antwoord van **Huntington**.

Maar de grote vraag is: waar is deze heiligheid van hart en leven te verkrijgen ten einde deze gemeenschap te onderhouden? Wat mij betreft, ik vind geen andere weg om heiligheid, beide in hart en leven te verkrijgen, dan door vereniging en gemeenschap met Christus te oefenen. Zodat heiligheid het vruchtgevolg is van vereniging, overeenkomstig mijn gevoelens; en tot welker onderhouding ik geen andere weg van onderhouding weet dan door vurig gebed in het verborgen, ootmoedige belijdenis, lezen, overdenking en benaerstiging in de genademiddelen te gebruiken. Te wijzen op heiligheid in hart en leven, ten einde gemeenschap en omgang te onderhouden, is altijd de manier van hen die in de

letter handelen. Maar zij die Jezus bekend zijn door de geest, en die het werk des geestes kennen, hebben Christus alzo niet geleerd - zij zeggen de gelovige het Hoofd vast te houden, en dat hij zonder Hem niets doen kan - en in de Wijnstok te blijven is de enige manier om veel vrucht te dragen. Dit boek handelt uitgebreid over de woorden heiligmaking en heiligheid, maar het is alles gedwongen. Er is geen enkel deel in dat uitvloeit uit een geurige, zalvende ervaring des harten, evenmin uit de kracht, invloed, of het genot van de Geest in de ziel. De gehele massa is uitgerukt, gewrongen en gedrongen uit de letter der Schrift tezamen gekneed door de kracht van menselijke wijsheid; en onnatuurlijk opgesierd met een weinigje voldingende, bloemrijke welsprekendheid, teruggekaatst van het natuurlijk vernuft van anderen. Ik sta in mijn oordeel niet alleen; het geweten droeg, toen dit boek geschreven werd, hetzelfde getuigenis. Raad in het hart is als diepe wateren, en de woorden der wijsheid als een stromende beek; maar deze verhandeling kwam niet uit de springbron, maar van de drukpers.

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

Heiligmaking, dan, is, naar het blijkt uit het woord van God, een persoonlijke zaak, in de ziel gewerkt door de kracht des Heiligen Geestes.

Antwoord van **Huntington**.

Datgene wat Kanaän het heilige land, Jeruzalem de heilige stad, de tempel de heilige plaats en Tabor de heilige berg maakte, was de tegenwoordigheid en de verschijning van de Heilige aldaar; en wat de mens een heilige maakt is de inwoning en het altijddurend blijven van de Heiligen Geest in hem. Hij is de Geest der kracht in de wil, de Geest van liefde in de genegenheden; de Geest van openbaring in het gemoed; de Geest van verlichting in het verstand; de Geest des geloofs in het hart; de Geest des gerichtts voor hen die in het gericht zitten; en der sterkte voor hen die de strijd naar de poort voeren; en Hij is een onfeilbaar getuige in het geweten. Hij scheidt de vrucht der lippen, is een wacht voor de mond en geeft beweging aan de tong. Hij verwekt een kinderlijke vrees in het hart, en stelt het Voorwerp der vreze voor zijn ogen. Hij grendelt beide hart en oren toe tegen de aanmatigers en bedriegers, en doet het geklank met vreugde in het hart vergezeld gaan wanneer een kind der wijsheid zijn getuigenis geeft. Hij schenkt beide neiging en beweging aan de gehele mens; sterkt de handen tot eerlijke arbeid, en schudt ze van oneerlijk gewin los. Hij onderwijst het oog om de goedertierenheid Gods op te merken die de heilige voorbijgaat, en dringt hem liefelijk tot het volgen van de leidingen der Voorzienigheid en de voetstappen des geloofs. Hij is een vrijmachtige Geest onder de vrijgeboren zonen van Sion, een Geest der éénheid voor allen die binnen de band des Verbonds zijn. Hij doet het hart van vreugde opspringen over de verrukkelijke heilgroet van een hemels geboren ziel. De uitverkorenen waren, als in Christus aangemerkt, van alle eeuwigheid geheiligd in het voornemen Gods; en hun heiligmaking, werd in de beloften Gods voorgesteld, en in hun Verbondshoofd waren zij geheiligd, toen Hij zich opofferde; en door het woord der waarheid, wanneer het aan het hart wordt toegepast. Want zij zijn rein door het woord tot hen gesproken, en zij zijn geheiligd door de inwoning van deze Geest, zoals hierboven beschreven is.

Maar betreffende heiligmaking die *een persoonlijke zaak* wordt genoemd, gewerkt in de ziel door de kracht des Heiligen Geestes, daarvan weet ik niets, en dit boek evenmin. En toch verklaar ik voor God, dat - niettegenstaande al de lastering, berisping, harde bejegening, scheldnamen, en kwade geest, waarmee ik belasterd en waarvan ik beschuldigd wordt - ik niet zou willen verwisselen wat Christus aan mijn ziel gedaan heeft, en door Zijn geest in mij gewerkt heeft, en door mij heeft uitgericht, voor al de heiligmaking van dat boekje; noch voor al de personele heiligheid, vruchtbaarheid en goede werken van vijfhonderd zulke schrijvers bij elkaar gevoegd.

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

Uit deze twee wrijvende beginselen, zozeer tegen elkaar gekant, ontstaat een voortdurende strijd. Soms wordt door Goddelijke genade de inwonende zonde onder de voet vertreden, en dan is de Christen heilig, nederig, en gelukkig in zijn God. Op andere tijden, wekt de zonde al haar krachten tezamen op, tracht het juk af te schudden, en overwint zelfs zover dat zij de nieuwe mens gevangen noemt, en dan kermt de christen, bedrukt zijnde. Blz. 31.

Antwoord van **Huntington**.

Als dat waar is mag de christen wel kermen. En hoe kan de gelovige zelf werkelijk verlost worden van de liefde en de heerschappij aller zonden overeenkomstig een vroegere aanhaling, als het zaad van God, het voortbrengsel van de Heilige Geest, de nieuwe mens der genade, onder de heersende macht der zonde valt, en wordt gevangen genomen? De zonde is Satans bondgenoot, maar de nieuwe mens is in innig bondgenootschap met de Geest Gods. De sterke gewapende moet derhalve Hem die sterker is dan hij overwinnen, en zijn verloren bezitting herkrijgen, voordat deze nieuw mens, dit beginsel der genade, dat door gerechtigheid heersen moet, kan overwonnen worden door de overheersende kracht der zonde, zodat hij gevangen kan worden genomen.

De onderscheiding hier tussen de gelovige en het zaad van God in hem, is dit: een gelovige is verlost van de macht der zonde, maar genade is door de zonde gevangen genomen. Maar om zonder scherts en zonder lichtvaardigheid te spreken, geloof ik in mijn geweten, dat personen die denkbeelden, en een wilde zang aanleren van de letter der schrift en van het volk van God, en die alles verdonkering en verwarring wat zij leren, onkundig en ontbloot zijnde van de kracht Gods; en die komen tot een belijdenis der godsdienst en zulke vreemde glibberachtigheid in druk brengen als dit, en de heilige namen van heiligmaking en de Heilige Geest verdonkeren met hun eigen listige uitvindingen, schuldig zijnde aan geestelijke boosheid. Hun zonde zal in de grote dag bevonden worden verschrikkelijker te zijn dan die van openbare, profane Godvergetende vloekers en zweeders; die zich niet inlieten met de godsdienst. En zeker ben ik het mikpunt en de strekking van zulke mensen, die niets anders doen dan het zoeken naar eer bij de blinden en onkundigen, en van levensonderhoud en luiheid; en om zoekende zondaars te kwellen en terneer te slaan, en om diegenen tegen te staan en te belasteren welke God gezonden heeft om hen te leiden.

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

De volgende zaak die ik wens te overwegen is die grote Antinomiaanse strekking, dat de zedelijke wet opgehouden heeft de gedragsregel van een gelovige te zijn, evenzeer als zij opgehouden heeft een verbond der werken te zijn.

Antwoord van **Huntington**.

Mijn lezer zal her opmerken dat de enige leefregel nu gedragsregel genoemd wordt. Wel, maakt de schrijver, of de schrijvers van dit boek, de zedelijke wet tot hun gedragsregel? Werken zij zes dagen en verrichten zij daarin wat zij te doen hebben? Houden zij elke Sabbat (Zaterdag) heilig, niet doende hun eigen werken, noch vindende hun eigen genoeg, noch sprekende hun eigen woorden, op die dag? Onderwijzen zij dezelve vlijtig? Spreken zij over deze wet wanneer zij in hun huizen zitten, wanneer zij op de weg wandelen, wanneer zij neerzitten en wanneer zij opstaan? Binden zij ze als een teken op hun hand; en dragen zij ze als voorhoofdspannels tussen hun ogen? Schrijven zij ze aan de posten van hun huizen en aan hun poorten, Deut. 6.

Hebt u God lief Die gij niet gezien hebt, terwijl u wetens tracht Zijn kinderen (in Zijn Eigen werk) leed te doen, die u hebt gezien? Of, is het liefhebben in woorden in plaats van in de daad, de liefde welke de wet vordert?

Gebruikt u de Naam van God niet ijdel, wanneer u de werkingen van de Heilige Geest voorwendt, en ons vertelt dat een deelgenoot der genade verlost is van de macht der zonde, maar dat de genade Gods door de zonde wordt overweldigd en gevangen genomen?

Doodt u niet, wanneer u de rechtvaardigen zonder oorzaak vijandschap toedraagt, en begint huichelarij te beoefenen tegen degenen die u nimmer moeiden; en in het verborgen uw pijlen richten op degenen die God heeft geroepen, afgevaardigd, erkend en gezegend; en wier leven en wandel die van uzelf overtreffen, uw geweten en uzelf richters zijnde?

En indien u zelf zo heilig, zo met overwinnend geloof vervuld, zo onfeilbaar in oordeel, zo geheiligd in leven bent; hoe komt het dan dat u geen goed doet in uw dag en in uw geslacht? Welke vruchten, of uitwerkselen, blijken er door zichtbaar bewijs, hetzij in uzelf of in uw leerlingen? Keert u ooit weder in de kracht des Geestes? Of, is uw faam ooit op de een of andere wijze naar buiten verspreid dan door de klank van uw eigen trompet?

Pleegt u geen overspel, terwijl u een vereniging met de Bruidegom der gemeente voorwendt, wanneer u geen verslag kunt geven betreffende het sterven van uw eerste man? Ontsteelt u niet de naam van een dienaar in de Geest, in wie de gerechtigheid der wet vervuld is, en omkranst u hem niet met de naam van Antinomiaan, omdat hij niet zegt - wat het woord van God nooit verklaard heeft - enig deel te zijn van de belijdenis des geloofs?

Spreekt u geen valse getuigenis wanneer u kunstmatig diegenen als dienaar der zonde voorstelt, welke God tot bedienaars der gerechtigheid heeft gemaakt? Staat u blank in een van deze dingen?

Hebt u uwen naaste lief als uzelf, wanneer u in zijn aangezicht mooi praat, hem welslagen toewenst; uw liefde tot hem betuigt, benevens bereidvaardigheid om hem te helpen, en terzelfder tijd onder de grond werkt om al zijn dienstbaarheid te doen uiteenspatten ?

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

Dat voor de gelovige in de Heere Jezus Christus, de zedelijke wet heeft opgehouden te bestaan *als een verbond der werken*, is een grote en heerlijke waarheid; en wordt aan beide zijden der vraag toegestemd.

Antwoord van **Huntington**.

Heeft de wet opgehouden te bestaan als een verbond der werken? Wel, wanneer heeft die uitgediend? Wanneer is die, met opzicht tot zijn verbindende en dodende kracht herroepen, of van zijn Goddelijke goedkeuring ontbloot? Als hij zijn gebiedende kracht verloren heeft om te doen ten leven, en zijn macht om ter dood te veroordelen ingeval van ongehoorzaamheid, heeft hij al de kracht verloren die hij had; want dat is al de kracht die hij ooit bezeten heeft. En als de Zaligmaker kwam om de wet van zijn kracht te beroven kwam hij om hem te verderven. Want wat is de wet zonder gebiedende en veroordelende kracht? Dit is de wet krachteloos maken door het geloof; want de wet van zijn heerschappij te beroven kan nooit heten die te bevestigen. De Galaten bevonden hem niets minder dan een juk der dienstbaarheid te zijn toen zij hun rug naar de genade Gods hadden toegekeerd, ten einde de wet te maken tot het volmakende einde van Christus ter heiligmaking - hetwelk alles is wat dit boek ten. doel heeft.

En mijzelf betreffende, ik bevind nog dat, als ik Jezus uit het oog kwijt raak, en ik begin te leven en mij te gedragen naar die letter, in plaats van door het geloof te wandelen, hij mij weldra een juk van dienstbaarheid wordt. En ofschoon de wet in de handen van Christus is, - zoals sommigen zeggen - nochtans zijn zoveel als er de werken van zijn nog onder zijn vloek; en zovelen als er onder bevonden zullen worden op de grote dag, zullen er door geoordeeld worden; en er het ontzettende vonnis uit ontvangen, namelijk door de mond van Hem die hem verheerlijkte, en hem verhoogd heeft. Het zal een vurige wet zijn in de hand van Jezus zowel als in de hand van Mozes; het vuur der wraak die in Hem ontstoken is zal branden tot in de onderste hel.

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

Omdat de Heere Jezus is geworden tot het einde der wet, beide de zedelijke en de ceremonieel, tot rechtvaardigheid voor een iegelijk die gelooft.

Antwoord van **Huntington**.

Als Christus het einde der wet is tot rechtvaardigheid, is Hij niet het verdelgend einde maar het vervullend einde. De wet is nog een juk voor de dienstbare, en een strik voor de huichelaar; datgene wat tot zijn welzijn moest zijn geweest, om hem naar Christus te drijven, wordt hem een strik door er op te betrouwen; en de weg die de mens zo recht toeschijnt, is in het einde een weg des doods, omdat het leven in de bedoeling des doods gezocht werd.

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

Ik zal derhalve geen tijd verspillen of moeite in het werk stellen om dat hier te bewijzen, omdat wij het over dat onderwerp eens zijn. Maar dat de zedelijke wet behoort nog beschouwd te worden als de gedragsregel van een gelovige, is een even grote waarheid. Het is de eeuwige regel der gerechtigheid, en is voor geen wijzigingen vatbaar.

Antwoord van **Huntington**.

Ik geloof dat wet de enige regel der gerechtigheid, en des levens evenzeer te zijn voor elkeen die er onder is. En als *zodanig bezigde Christus die altijd*.

Wat moet ik doen om het eeuwige leven te erven?

Wat is er in de wet geschreven, hoe leest gij? Doet dat en gij zult leven. Indien gij ten leven wilt ingaan, houdt de geboden.

De wet is uw leefregel: *doe dat, en gij zult leven*. Maar de ziel die hongerde en dorstte naar de gerechtigheid, riep Hij altijd tot Zich, en zei hem in Hem te blijven, en dán zou hij veel vrucht voortbrengen; maar zo hij niet in Hem bleef, zou hij worden weggeworpen als een verdorde tak, en voor niets anders dan voor het vuur deugen. Als de wet voor enig wijziging onvatbaar is, eilieve, wanneer was het dat hij verschilde van zijn gewoon bestaan als een Verbond der Werken? Want wij zijn het niet eens over die tastbare tegenspraak.

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

Onder de mensen geeft het denkbeeld van een koning en een volk ook de veronderstelling van het bestaan van een wet tussen de partijen bestaande, in overeenstemming waarmee de honing heeft te regeren en het volk hun handelingen heeft te schikken.

Antwoord van **Huntington**.

Maar deze wet is niet de zedelijke wet; want als Christus Zijn onderdanen daardoor regeert, overeenkomstig de handelingen die zij schikken, moet Hij hen, allen als oproerlingen tezamen verdelgen, want zij verderven het allen. Maar Hij ontvangt genadegaven voor de wederhorigen. Geen voorschriften om te vermoorden, opdat de Heere God bij hen zou wonen. Het is de wet des geloofs die uit Sion voortkomt, en het woord des levens die uitgaat van Jeruzalem. *De Heere zal de roede Zijner sterkte uit Sion voortbrengen: heers in het midden uwer vijanden*. Psalm 110:2. Maar de zedelijke wet is niet de roede Zijner sterkte; die is zwak – om het leven te geven - door het vlees. *Bindt het getuigenis, verzegel de wet onder Mijn discipelen*. Jesaja 8 : 16. De getuigenis, van het Evangelie wordt ontvangen in de band der liefde, en de wet des geloofs is vergezeld van het zegel des Geestes. *Op de dag dat gij geloofdet, werd gij verzegeld met den Heiligen Geest der belofte*. Maar God hecht Zijn zegel niet aan de prediking van de zedelijke wet. *Die u dan de Geest verleent, en krachten onder u werkt, doet hij dat door de werken der wet?* (Gal. 3 : 5). Nee, dat doet Hij niet. Bedienaars der letter zijn zelf niet verzegeld. Ook vergezeld God hun

bediening toch niet met zijn zegel; want zij zijn dienaars der verdorvenheid. Zij weten niet wat zij zeggen, of waarvan zij getuigen, en kunnen derhalve anders niets bevestigen dan hun eigene onkunde en de dienstbaarheid van hun toehoorders. En dit is blijkbaar, want sommigen die voor de wet ijveren, zijn verplicht hun preken uit te schrijven en te lezen; hetwelk bewijst dat zij dienen in de oudheid der letter, en niet in de nieuwigheid des Geestes. Breng hen, lezer, tot de wet en tot de getuigenis - dat is, tot de wet des geloofs, en tot de getuigenis van het Evangelie; en zo zij niet spreken overeenkomstig het Woord des levens, het is omdat zij geen dageraad in zich hebben. Het leven en de onsterfelijkheid zijn door het Evangelie niet in hun zielen aan het licht gebracht; zij zijn onder het juk van de zedelijke wet; en het oude voorhangsel is nog op hun hart in het lezen van het Oude Testament; welk voorhangsel in Christus wordt weggenomen en een lichter juk gegeven. De wet des geloofs is zo volmaakt dat al wat niet gedaan wordt in gehoorzaamheid daaraan, en uit geloof daarin, niet beter is dan oproer en boosheid; wat niet uit het geloof is, is zonde.

Sta vast lezer, in de vrijheid waarmee Christus u heeft vrijgemaakt, en wordt niet weder verstrikt en met een juk der dienstbaarheid bevangen. De wet heeft in de laatste tijd een groot aantal nieuw namen gekregen, welke hij tevoren nooit droeg, en die de dienstbare kinderen in de tegenwoordige eeuw hem hebben gegeven.

De ene Godgeleerde noemt hem de *geëvangeliiseerde wet* hetwelk te kennen geeft dat het werkverbond nu in een genadeverbond is veranderd; dat de letterknecht nu op zijn beurt ook een bedienaar des Geestes is geworden, en dat hij, die werkt, diens werken als genade zal worden gerekend; en hij die niet werkt, maar gelooft, die is een Antinomiaan, en de beloning wordt hem in schuld toegerekend. Dit is de dingen ten onderst boven keren, hetwelk geschat moet worden als pottebakkersklei. Jesaja 29 :16.

Een ander Godgeleerde verschilt van de vorige; en zegt de zedelijke wet is het wettig verbond der Genade. Hetwelk, (tussen twee haakjes) een tegenstrijdigheid in conditiën is; en in werkelijkheid wil zeggen, dat de bediening des doods nu de genade ten leven is; de bediening der verdoemenis nu de bediening der gerechtigheid is; dat de wet die toorn werkte, nu liefde werkt; de vijandschap nu verzoening is; het juk der dienstbaarheid nu het evangelische juk der evangelische gehoorzaamheid, en dat hetgeen op stenen tafelen gegraveerd was, nu geschreven is in de vleselijke tafelen des harten; en de dodende letter nu de levendmakende Geest is.

Anderen verschillen van de laatstgenoemde, en zeggen ons dat Christus gekomen is om ons de wet te brengen, en ons bekwaam te maken om die te houden. Derhalve is de wet geen tuchtmeester om ons tot Christus te brengen, maar Christus is de tuchtmeester om ons tot de wet te brengen; dat om de toorn te ontvlieden, is van Jezus weg te vluchten; en een toevlucht te zoeken, is, om heiligheid naar de wet te gaan. Volgens welke zin Mozes de knecht meer eer ontvangt dan de Meester; en het huis meer eer ontvangt dan Hij die het bouwde.

Anderen verschillen van deze, en zeggen ons dat de wet de enig leefregel van de gelovige is, waardoor hij heeft te wandelen; dus niet door het geloof; door welke hij heeft te loven, dus niet door het geloof; door welke hij heeft te werken, dus niet door het geloof. Deze maken de belofte Gods teniet, en maken het geloof krachteloos.

Anderen vertellen ons, dat Christus kwam om de gelovigen in staat te stellen om de wet te houden, hetwelk volkomen Sions klacht tegenspreekt, daar zij verklaart dat al haar gerechtigheden zijn als een wegwerpelijk kleed. En hetwelk toont dat de oude mens in onze dagen dood is; dat er nu geen wet is die strijd voert tegen de wet des gemoeds; geen vlees in de gelovige dat de wet der zonde liefheeft. En ofschoon de apostelen in veel dingen allen struikelden, zo struikelen de gelovigen in deze eeuw, in het geheel nimmer; hetwelk hun gehoorzaamheid volkomen, en die van hun Verlosser van minder waarde doet zijn.

Klaar de schrijvers van dit boek verschillen van al de voormelden. Want wij worden onderricht (blz. 42) dat de zedelijke wet opgehouden heeft te bestaan als een werkverbond. En, op dezelfde bladzijden wordt de wet verklaard de eeuwige regel der gerechtigheid te zijn, en geen veranderingen onderworpen is. Als hij opgehouden heeft te zijn wat hij eens was, moet hij op de eens of andere wijze veranderd zijn.

En wij worden tevens onderricht dat de gelovige van alle macht der zonde verlost is, maar dat de nieuwe mens der genade overwonnen wordt, en gevangen gehouden wordt door de zonde. Dat is de zaken ten onderst boven kerende. Evenwel dienen al deze onderscheidene wisselingen, veranderingen, uitwijkingen en afwijkingen, die de mensen in de eeuwige regel der rechtvaardigheid, en onveranderlijke wet der werken, - waarvan geen tittel of jota ooit zal feilen of voorbijgaan, zelfs al ging hemel en aarde voorbij - slechts om ons de waarheid te bewijzen van het betoog van de Heilige Geest, dat zij die zich afkeren tot ijdel geklap, en die begeren leraars der wet te zijn, niet wetende wat zij zeggen, noch wat ze bevestigen.

Onze gezwoeren vijand van de Antinomiaan gaat nu voort met het beschrijven van de banden en snoeren die de Koning van Sion en zijn trouwe onderdanen samenhouden.

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

Betreffende zijn onderdanen, zij zijn onder een drievoudige verplichting om de meest bereidvaardige, blijmoedige, en nauwgezette gehoorzaamheid te betonen, aan welke geboden het Hem behaagt hen te geven. In de eerste plaats een natuurlijke verplichting.; aangezien zij niet slechts Zijn onderdanen, maar de schepselen zijn welke Zijn hand uit het stof voortbracht.

Antwoord van **Huntington**.

En Hij schenkt hen genade tot gehoorzaamheid des geloofs, en werkt in hen beide het willen en het volbrengen van Zijn welbehagen; en deze gehoorzaamheid is Hem welbehaaglijk; maar al wat uit de wet getrokken wordt, of wat uit enig ander beginsel ontspruit behalve dat van Zijn eigene ingeplante genade, wordt verworpen, als dienst in de oudheid van de letter, of als de ogendienst van de huichelaar, of de dwangarbeid van een slaaf. Christus wil niet gediend zijn in de ketens der galeien, maar met de vleugelen van een duif.

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

Wat kan meer blijkbaar zijn dan dat elk schepsel onder de natuurlijke verplichting is om de geboden van zijn Schepper te gehoorzamen?

Antwoord van **Huntington**.

Maar het moet in aanmerking worden genomen dat de natuur het gebruik van haar ledematen heeft verloren; geheel verdorven is; en hoe meer men haar beweegt des te meer kwaad doet zij. Derhalve wordt er een Goddelijke natuur geschonken om haar in onderwerping te houden: zelfzucht moet worden verloochend, met vlees én bloed moet niet worden te rade gegaan, en de natuurlijke rede is vaak lijnrecht in strijd met het geloof.

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

Ten tweede, een zedelijke verplichting dewijl zij niet alleen schepselen zijn, maar schepselen begiftigd met oordeel, verstand, redenerende, denkende vermogens.

Antwoord van **Huntington**.

Maar het vleselijke gemoed is vijandschap, en de wet werkt toorn; zodat er geen doeltreffende verrichting kan plaats hebben terwijl deze twee aan het strijden zijn; totdat vrijmachtige genade laatstgenoemde onderwerpt en ons van eerstgenoemde verlost, opdat wij God mogen dienen in nieuwigheid des Geestes en niet in de oudheid van de letter; en God aanbidden in de schoonheid der heiligheid, en niet met een schijnheilige aanbidding, gedrongen door wettische bedreiging, of door slaafse vreze afgeperst.

Wat de verdorven reden betreft, zij verliest zichzelf vaak in Goddelijke verborgenheden. Zij moet zien voordat zij springt, en het einde begrijpen voor zij begint te werken. Een Goddelijke waarborg is haar

niet voldoende. Ik heb in de werken van doctor Priestly gelezen, *dat hij een redelijke godsdienst verbreedde*, maar het is zichtbaar dat onbegrijpelijke verborgenheden, die hoog zijn als de hemelen, en dieper dan de hel (Kol. 2: 2 Job, 11 : 8) de doctor én zijn gehele rationalisme tezamen geheel verdronken hebben. Krachtige bewijsredenen worden dikwijls bijgebracht tegen de Koning van Jakob, Jes. 41: 21. Het geloof moet redeneren, als er iets goeds door redeneren zal geschieden. Het geloof, als een goed dienstknecht, gaat wanneer het gelast, en komt wanneer het geroepen word. Door het geloof gehoorzaamde Abraham, en ging uit, niet wetende waarheen hij ging; hetwelk voor de verdorven rede een wilde ganzenjacht is, en voor de vleselijke rede dwaasheid. Al onze gedachten moeten gevangen gebracht worden onder de gehoorzaamheid van Christus, en anders zullen wij nooit, bezadigd denken, zoals wij behoren te denken. Redelijkheid moet met haar grootste redeneringen en gedachten binnen de palen worden gehouden, zoals een rusteloos paard; en zulks niet door een zedelijk voorschrift, maar door wederhoudende genade, indien de zondaar ooit tot de gemeenschap van Christus wordt toegelaten. Het Evangelie is berekend en verkondigd om de hoogmoed van alle roem te bevleken, om de wijzen te vangen in hun eigen arglistigheid, om al de eervollen der aarde in minachting te brengen, en de wijzen en voorzichtigen te kwellen. Ofschoon het *de wijsheid Gods in verborgenheid is*, hen die verloren zijn is het evenwel dwaasheid. Deze wijsheid moet de rijkdom der Goddelijke genade, tot eer van God, en de vernedering van de zondaar, ten toon spreiden. Niet de rede met haar reeks van ijdele redeneren en vrije gedachten bewieroken; maar haar aan de voetstoel brengen, - om te leren - zijne het voorgestoelte in deze zaken onbekwaam te betrekken. Als iemand wijs wil zijn, laat hem een dwaas worden, opdat hij wijs moge zijn. Hetwelk voor de vleselijke redeneerder en vrijdenker een tegenspraak in voorwaarden is en een redeloze taal.

Mijn lezer moet deze drievoudige verplichtingen tezamen vatten, en dan zal hij zien wat het drievoudig snoer van de wijze man, dat niet haastig verbroken wordt, beduidt; hetwelk in dit boek wordt genoemd de banden en snoeren van Sions Koning, welke de Farizeeën verbraken en van zich wierpen. Psalm 2 : 2, 3. Maar voorwaar, als het snoer van de wijze was geweest, zij zouden het niet zo lichtelijk verbroken hebben.

De gevallen natuur, echter, brengt het hoofdleger aan, de gebroken wet het volgende ; en wat genade aanbetreft, die brengt alleen de achterhoede aan.

De gevallen natuur in haar vernederde toestand, brengt haar koorden bij tot ondersteuning van dit koninkrijk, dat niet van deze wereld is. De wet, die krachteloos is door het vlees, verschaft grote hulp aan het koninkrijk der genade, dat noch geheel, noch deels, uit de werken bestaat; evenmin in woorden, en veel minder in de dodende letter. En ofschoon de geestelijke verplichting het laatst wordt ingevoerd, nochtans is het gebied der genade niet van deze wereld, noch is de eerste verplichting van de mens. Evenmin is de zedelijke wet de enige band ervan, want het koninkrijk is geestelijk, niet wettisch; het bestaat niet in woorden, maar in kracht, in rechtvaardigheid, in vrede en blijdschap in de Heiligen Geest; welke geen van allen uit vlees en bloed, noch van Sinaï zijn, maar uit vrijmachtige genade in Christus.

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

... En ten derde: een geestelijke verplichting

Antwoord van **Huntington**.

De eerste, de voornaamste en de aller edelste band van het koninkrijk der genade wordt hier voorgesteld te zijn een natuurlijke verplichting omdat wij schepselen zijn die uit het stof werden geschapen.

- Dit is de wet der heidenen, die zichzelf een wet zijn, en die zondigen zonder de zedelijke wet, er die zonder de wet verloren gaan. De heidenen die aan deze wet vasthielden waren de grootste vijanden van het Evangelie.

- De tweede is de wet van Mozes, onder welke de dienstbare vrouw met haar kinderen zijn, en die zondigen in de wet, en die door de wet zullen worden geoordeeld. De Farizeeën die aan deze

verplichting zich vastklemden, waren het volk dat ijdelheid bedacht, die Sions banden verscheurden, en haar koorden van zich wierpen.

De derde is een geestelijke verplichting. Deze is uit genade en waarheid, welke door Jezus Christus gekomen is. En ik geloof dat de band van het verbond der genade en volmaakte vrijheid door de wet der waarheid, meer goede vrucht in een heilige tot heerlijkheid Gods zal voortbrengen dan tienduizend boekdelen van zulke leerstellingen als die ooit zullen voortbrengen. Het verbond der genade maakt een leraar vruchtbaar in goede werken en vruchtbaar in geestelijke bekeerlingen; zoals verklaard wordt door het getuigenis van God: *Mijn verbond van leven en van vrede was met Levi; en ik gaf hem die tot een vrede, en hij vreesde Mij, en hij werd om Mijns Naams wil verschrikt De wet der waarheid was in zijn mond, en er werd geen onrecht in zijn lippen gevonden; hij wandelde met mij in vrede en in rechtmatigheid, en hij bekeerde er velen van ongerechtigheid.* Mal. 2 : 5, 6. Derhalve blijkt het, dat het verbond van leven en vrede, en de wet der waarheid hem niet tot losbandigheid leidde, maar hem tot een goed en nuttig mens maakte.

Noch de wet der heidenen, noch de wet van Mozes, is de roede van Christus sterkte, welke uit Sion is uitgezonden, en door welke Hij heerst in het midden van Jeruzalem. Geen van deze verplichtingen maken zijn onderdanen tot een gewillig volk (Psalm 110 : 2, 3), maar de kracht der betoonde genade.

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

Wat mij betreft, zegt Paulus, ik heb voorgenomen om niets te weten dan Jezus Christus. Het zij verre van mij dat ik zou roemen anders dan in het kruis mijns Heeren Jezus Christus. Maar hij voegt er ook bij: ik ben niet zonder de wet van God, maar onder de wet tot (jegens) Christus.

Antwoord van **Huntington**.

Maar welke wet was die welke, Paulus voor God had? Was het de wet der werken? Nee, zegt Paulus, wij zijn van de wet verlost; wij zijn niet onder de wét maar onder de genade. Zoals er gezegd wordt in de aanhaling van de apostel. *Ik zal Mijn wetten geven in hun harten, en Ik zal die inschrijven in hun verstanden; en hun zonden en ongerechtigheden zal ik niet meer gedenken.* Hebr. -10 : 16, 17. En welke wetten zijn dat? Zijn zij de wet van Mozes of de wet der heidenen? Nee, zegt Paulus; geen van die. Want God daarin gebrek ziende, zegt: *Ziet, de dagen komen, en Ik zal over het huis Israëls, en over het huis van Juda een nieuw verbond oprichten; niet naar het verbond, dat Ik met hun vaderen gemaakt heb, ten dage als ik hen bij de hand nam, om hen uit Egypteland te leiden, want zij zijn in dit mijn verbond niet gebleven, en ik heb op hen niet geacht, zegt de Heere.* Hier is een nieuw verbond - en als Hij zegt, een nieuw verbond, zo heeft Hij het eerste oud gemaakt. Hebr. 8 ; 8, 9, 10, 13. De wet en de profeten waren tot op Johannes, (zegt Christus) sedert die tijd wordt het koninkrijk Gods verkondigd, en een iegelijk doet geweld op hetzelfde. Luk 16 : 16. En het zijn zij, en zij uitsluitend, die de verschrikkingen van de zedelijke wet gevoelen, en de beschuldigingen, van de wet der natuur ervaren, die met geweld in dit koninkrijk indringen.

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

Ik ben onder de wet tot Christus, zegt Paulus.

Antwoord van **Huntington**.

Maar welke wet was dat, in Christus, waar Paulus onder was? Hij heeft zijn ouderdom; hij zal voor zichzelf spreken. Want de wet des geestes des levens, in Christus Jezus, heeft mij vrijgemaakt van de wet der zonde en des doods, (Rom. 8 : 2.) Hier vertelt Paulus ons dat de Heilige Geest een wet heeft, doordat het Evangelie wordt genoemd de bediening des Geestes; en dat deze wet des geestes in Christus Jezus is; en dat de werking ervan op Paulus' hart hem vrijmaakte van de verdervende kracht van de wet en van de bindende en verdoemende kracht van de wet des doods; op stenen tafelen gegraveerd: of, in andere woorden, deze wet des geestes maakt Paulus vrij van hetgeen u natuurlijke of zedelijke verplichtingen noemt, welke zijn de bediening des doods.

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

Want ik heb een vermaak in de wet Gods, naar de inwendige mens.

Antwoord van **Huntington**.

Paulus was vernieuwd in de geest zijns gemoeds. Het nieuw verbond, (niet het oude) was in Paulus hart gelegd, en in zijn gemoed had de Heere het geschreven. Met zijn vernieuwde gemoed diende hij deze wet Gods; want Paulus diende in nieuwigheid des geestes, en niet in de oudheid der letter. Vrijgemaakt zijnde van de bediening des doods, in stenen gegraveerd, (Rom. 8 : 2), welke zoals hij zegt, *dat deze toorn werkt*, (Rom. 4 : 15), werd hij bekwaam gemaakt om geestelijke dienstbaarheid te verrichten. En aangezien de wet des geestes, in Christus, aan Paulus een toegerekende gerechtigheid openbaarde, beantwoordende aan de wet, en waarachtige heiligheid in Paulus verwekte, - die de wet eiste - en de liefde Gods in zijn hart was uitgestort, hetwelk de wet vordert; wist Paulus door deze zaken dat de gerechtigheid der wet in hem vervuld was, ofschoon niet *door* hem. Derhalve kon hij niet anders doen dan deze wet des geestes naar de inwendige mens liefhebben.,

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

Welke wet? De zedelijke wet. Sommigen zeggen, de wet der liefde. En ik stem er in toe; want de zedelijke wet en de wet der liefde zijn zoals luidende beramingen, en bedoelen een en dezelfde zaak.

Antwoord van **Huntington**.

Als de zedelijke wet, op stenen tafelen gegraveerd, de wet der liefde is, dan kan er geen groter dank aan Hem verschuldigd zijn Die hen verlost welke onder deze wet waren; evenmin waren wij veel aan vrije genade verschuldigd, die ons er van verlost. Want welk juk kan zo licht zijn als deze wet der liefde? Niet des Verlossers juk, want dat is een van het dagelijks kruis vergezeld, en van veel teugen uit de bittere beker welke deze zedelijke wet der liefde niet oplegt. Ik heb tot nu toe nooit geweten dat de zedelijke wet, *de wet der liefde* genoemd werd. God noemt haar *een vurige wet* - dat deszelfs vuur ontstoken is in Zijn toorn - dat zij toorn werkt, en de bediening is des doods en der verdoemenis; dat diegenen, die van haar werken zijn onder deszelfs vloek verkeren; want hem die werkt wordt de beloning gerekend naar schuld, welke hij nooit kan voldoen; en welke wet is de bracht der zonde, en elk zodanig schuldenaar zal gevangen zetten tot dat ook de uiterste penning zal betaald zijn. Want hemel en aarde zullen voorbijgaan, voordat er een jota of tittel van de wet zal feilen; feilen in haar macht, in haar onbepaalde eis, of in de uitvoering van haar ontzettende vloekspraken. Voorwaar, ijdel geklank! De liefde van God in Christus Jezus; de band van het eeuwige verbond; de eerste vrucht van de Heiligen Geest; de dringende kracht der wet des geestes worden hier op Mozes' wet aangerekend; genade der waarheid, de uitwerkselen van vrijmachtige liefde, kwamen door Mozes; maar Antinomianisme en losbandigheid, kwamen volgens dat boek, door Jezus Christus.

Zulke drukwerken als deze kunnen dienen om de gewetens van schrijvers tot rust te brengen die het geluk en het welslagen van Gods dienstknechten benijden. Zij mogen dienen om hun karakters te bezoedelen, om vleselijke belijdenis te verharderen tegen de genade van Christus, om de zielen van eenvoudigen aan het wankelen te brengen, en om de goede naam op te houden van dezulken welke geestledigheid God behaagd heeft aan Zijn eigene kinderen te ontdekken ... maar ik geloof dat zulke schrijvers zullen bevinden dat het einde bitterheid zal zijn.

Gesteld een mens, die de wetten van zijn land had overtreden, en die gevonnist en veroordeeld was door dezelve, en die van de vorstelijke ontferming van zijn koning een vrijspraak ontving op de plaats der gerechtsoefening ... zou zo iemand zijn vrijspraak toeschrijven aan de liefde der wet, in plaats van aan de onverdiende liefde van zijn koning? En zijn verlossing van de doodstraf aan de wet toeschrijven die hem het vonnis des doods toeschreef? Hij zou niet slechts de grootste ondankbaarheid aan de genade van zijn vorst tonen, maar een bewijs dat hij krankzinnig was. Hier is hetzelfde het geval. De wet is er bijgekomen om der overtredingen wil, opdat de zonde daardoor als zonde zou blijken, dat de

misdaad overvloedig mocht zijn; ja zodat de zonde bij uitnemendheid als zondig zou gekend worden; opdat aller mond daardoor gestopt zou worden, en de gehele wereld voor God verdoemelijk zij; en dat het oordeel over alle mensen zou doorgaan ter verdoemenis. Hier leggen zij allen onder het vonnis des doods, en zijn kinderen des toorns wanneer God hen vindt. En zij worden verzoend; maar verzoening is van het nieuw verbond, niet van het oude. En zij worden gerechtvaardigd; maar niet door de wet, maar door de gerechtigheid des geloofs. En zij worden geheiligd; maar niet door de wet, want God deelt de Geest niet toe door de werken der wet, maar door de prediking des geloofs. En zij worden behouden; maar de behoudenis is niet uit de werken, want uit genade zijn wij zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit onszelf. En wij worden verheerlijkt, maar indien zij die uit de wet zijn erfgenamen zijn der heerlijkheid, dan wordt het geloof krachteloos gemaakt, en de belofte wordt nutteloos. Behoudenis en verheerlijking ontspruiten uit vrijmachtige liefde. En, volgens dat boek, is de voorname oorsprong van alles te vinden in de wet, want die is de wet der liefde; derhalve moeten zij die van de wet zijn erfgenamen zijn; de wet moet de roem hebben, en des mensen lof bevestigd worden.

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

Noch Paulus, noch Jacobus hadden enig denkbeeld dat de zedelijke wet vernietigd en vervallen was.

Antwoord van **Huntington**.

Evenmin heeft er enig ware heilige ooit van gedroomd, dat de zedelijke wet vernietigd werd, tot dat dit boek verscheen; hetwelk ons meedeelt dat de zedelijke wet als een werkverbond heeft opgehouden te bestaan. Hetwelk is zijn gebiedende en veroordelende kracht te vernietigen; en hetwelk in werkelijkheid is, die ijdel te maken en te verdringen. Ik zeg, dat wij van de verdoemende kracht der wet verlost zijn door het bloed van Christus; en van zijn gebiedende kracht (welke is: doet dat, en leef) verlost zijn door de genade Gods, en de Gift der gerechtigheid. Het bloed des Verbonds geeft een bevredigend antwoord aan de zin der wet, door mij van de dood verlost te verklaren, en toegerekende gerechtigheid geeft een antwoord op het voorschrift der wet, door te verklaren, dat de rechtvaardige uit de geloof zal leven. En die dit verloochent, loochent de voldoening van Christus, hetzij door Zijn werkdadige, of door zijn lijdelijke gehoorzaamheid. Evenmin maakt de prediking van dit geloof de wet krachteloos, maar zij bevestigd dezelve. Mijn ziel van de dood te verlossen, en mij door het geloof te rechtvaardigen, verstoot de wet niet van zijn zetel, maar verlost mijn ziel van zijn juk, opdat ik God mag dienen in waarheid, niet met ogendienst maar uit een beginsel van liefde tot Hem; niet uit vrees van verdoemenis van Hem; in nieuwigheid des geestes, niet in de oudheid van de letter; vanuit een bewustzijn van schuldvergiffenis, niet uit vrees voor straf; in de snoeren der dankbaarheid, niet in de boeien der pijniging; als een gehoorzaam zoon, niet als een eigenbelangzoekende huurling. Is de wet tegen de beloftenissen Gods? Dat zij verre.

Onze tegenwoordige Vorst schenkt vergeving aan onderscheiden veroordeelde boosdoeners, maar hij vernietigd Zijn wetten niet door de daden van Zijn genade; maar zij die de daden der barmhartigheid verachten; en zich vastklemmen aan de wet die hen verdoemde, moeten sterven, want de wet kan hen geen gunst bewijzen. Alzo vervallen zij die hun rug toekeren naar de wet des geloofs; en zich tot de wet der werken keren, van de genade. Christus zal hen geen nut doen. Als de gerechtigheid der wet vervuld is in de mens die naar de geest wandelt, hoe kan dan de bediening des Geestes de wet krachteloos maken? Wanneer een vrouw die vatbaarheid heeft voor talrijke echtvruchten, gehuwd wordt, en tien jaren met haar man leeft, en die gehele tijd onvruchtbaar blijft; dan brengt zij gedurende dat gehele tijdvak niets bij tot het bevolken van de natie waartoe zij behoort; en de wijsheid zegt: *in het gebrek der lieden is het verderf van de vorst*. Maar als de echtgenoot van zulk een vrouw sterft, en zij hertrouwt, en bij de tweede man tien of twintig kinderen baart, die nuttig zijn in het leger, de vloot of in de maatschappij; doet zij dan enig kwaad hetzij aan de regering of aan de wetten van haar land door haar vruchtbaarheid? Is zo iemand waard hierom een overspelige of een Antinomiaan te heten? Ik veronderstel van niet.

De vergelijking houdt haar kracht. *Want toen wij in het vlees waren, werkten de bewegingen der zonden die door de wet zijn in onze leden, om de dood vruchten te dragen.* Rom. 7 : 5. Hier worden vruchten ten dode voortgebracht, maar geen vruchten voor de levende God. De eerste man wordt, door zijn doorlende werkingen, en door zijn voortplanting tot dienstbaarheid, die de baarmoeder der ziel doet ineenskrimpen, in plaats van haar te verruimen, een dodende letter; en de dorre ziel wordt dood door de bediening des doods, - of tot die man, - en kan aan een anderen worden gehuwd. *Zo dan mijn broeders, gij zijt ook der wet gedood door het lichaam van Christus, opdat gij zoudt worden eens Anderen, namelijk Desgenen Die van de doden opgewekt is, opdat wij Gode vruchten dragen zouden.* Rom. 7 :5. Het één honderd-, het ander zestig-, en een ander dertigvoud. (Matth. 13 : 8.)

De dienstbare vrouw wordt (met opzicht tot God) gezegd onvruchtbaar te zijn, omdat zij de vruchten des geestes niet voortbrengt; evenmin baart zij Gods geesteloze kinderen, omdat zij niet met Hem door de echt verbonden is. Met betrekking tot een Goddelijke man is zij verlaten, en met betrekking tot God is zij onvruchtbaar. Evenwel brengt zij in een tweeledige zin vruchten des doods voort. Eerst dode werken, ten tweede dode kinderen.

De kinderen der eenzamen zijn meer dan de kinderen der getrouwde, zegt, de Heere. Maar dan zijn deze kinderen in dienstbaarheid onder de bediening des doods, onder het vonnis des doods, en neergebogen onder de vrees des doods. En een bedienaar der letter is een dood mens; en de letter waarvan hij een dienaar is, doodt; en zijn proselieten zijn (zoals Christus zegt) de kinderen der hel, bastaarden in schande geboren. Kinderen des vleses; deze zijn niet de kinderen van God maar de kinderen der belofte worden voor het zaad gerekend, want zij sterven allen in Adam.

Het besluit des hemels heeft zo'n bedienaar niet gebaard. (Zef. 2: 2.) De verborgenheid der verkiezing is bij hem niet. Derhalve het Goddelijk verbod - *die gebroken zal zijn aan zijn gemacht, zal geen priester zijn.* (Levit. 21 : 20, 21.) Zij die gebroken zijn door ongeloof, en ontbloot zijn van de verborgenheid des geloofs, zijn dode lieden, bedienaar van de dodende letter; en ofschoon zij en hun proselieten de naam mogen hebben van te leven, zo zegt echter de Zaligmaker *dat zij dood zijn.*

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

Sommigen zeggen dat de wet geen volkomen gedragsregel kan zijn, omdat zij niets zegt over sommige onderwerpen die in de voorschriften van het nieuw testament worden aangetekend.

Antwoord van **Huntington**.

De zedelijke wet meldt niets aangaande de bekering tot, God, en neemt die ook niet aan. De wet is niet uit het geloof, noch het geloof uit de wet; zij schrijft die niet voor, noch belooft, noch geeft enig inrichting dien aangaande. Maar het welbehagen Gods, in Christus Jezus, doet dit alles, en schenkt de mens genade om te verrichten wat God eist. En het is jammer dat een bedeling, die ere aan God, in de hoge brengt, vrede op aarde, en in de mensen een welbehagen., geen betere naam zou hebben dan die van Antinomianisme. Ik geloof dat de wet meer dan een regel des levens is voor hen die er onder verkeren. Want Paulus zegt, dat wat de wet zegt, zij dat zegt tot hen die onder de wet zijn. Het is voor de dienstbare kinderen een regel van werken. *Wat is in de wet geschreven? Doet dit, houdt de geboden.* Het is de regel der gesprekken. U zult spreken van deze wet wanneer gij neerlicht, en wanneer gij opstaat; wanneer gij uitgaat en wanneer gij inkomt. Het is de levens regel: *Doet dit, en gij zult leven.* Het is de regel der gerechtigheid. Dit zal onze gerechtigheid zijn, als wij acht geven om al deze geboden te doen. (Deut. 6 : 25.) Het is hun volkomen gedragsregel. Zo iemand de gehele wet onderhoudt en in een ding struikelt, is hij aan alles schuldig. Ja zelfs *vervloekt is hij die niet blijft in alles wat geschreven is in het boek der wet, om dat te doen.* Het is van het begin tot het einde een knechtelijke regel, en een regel waarin men moet worden voortgegaan; en volgens deze regel zullen al de kinderen der dienstbaarheid geoordeeld worden in de gerichtsdag. Die onder de wet zondigt zal uit de wet veroordeeld worden.

Maar de verborgenheid des geloofs, de wet des geestes, of het welbehagen Gods in Christus Jezus, (hetwelk allen één en dezelfde zaak is) is de leefregel voor de zoon. Het is de wil des Vaders dat een iegelijk die de Zoon ziet, en in Hem gelooft, het eeuwige leven zal hebben. De rechtvaardige zal uit het geloof leven, en door het geloof moet hij in Christus blijven, opdat hij vruchten drage; en heeft door het geloof uit Christus volheid genade, en kracht te ontvangen tot alle goed werk. Dat is de regel om te wandelen voor de zoon. Ik zal hen leiden in een effen pad, in hetwelk zij niet zullen struikelen. Wij wandelen door het geloof, niet door aanschouwen. Het is de regel voor het werken van de zoon. Ik zal maken dat hun werk in waarheid zij; hetwelk is het werk des geloof, en de arbeid der liefde, en de verdraagzaamheid der hoop op onze Heere Jezus Christus. (1 Thess. 1 : 3.)

De wet is de regel voor het leven, de wandel en het gedrag van de dienstknecht. En als de gelovige onder zo'n regel leeft; dan zijn de dienstknecht en de zoon gelijk gesteld, want de wet is niet meer dan een leefregel voor de dienstknecht. Evenmin heeft dit ijdel geklank, of het opdringen van de wet als de enige leefregel der gelovigen, ten doel tot het bevorderen van heiligheid en goede werken te dienen, even zomin overtreffen of evenaren de handhavers dezer leer, het standpunt van degenen die zij tegenstaan, in goede werken. Het is onkunde, of liever wangunst over de vrijheid en de gelukzaligheid van de bevindelijke Christen, en jegens de bedienaars des Geestes, die er hem toe verwekt; of, zoals Paulus zegt, *zij sluipen binnen, om onze vrijheid te belooeren die wij in Christus hebben, opdat zij ons in dienstbaarheid mogen voeren.* Als een gelovige de wet van Mozes op zich neemt, zal dat zijn ziel veranderen of vernieuwen? Nee, zegt Paulus: Terwijl wij op Jezus zien als door een spiegel, worden wil naar hetzelfde beeld van gedaante veranderd, van heerlijkheid tot heerlijkheid als door des Heeren Geest. Maar, wanneer Mozes gelezen wordt, is het deksel nog op het hart. Zal het nemen der wet als regel de gelovige dienen om de daden des lichaams te doen afsterven? Nee. Indien gij door de Geest, de werken des vleses doodt, zult gij leven. Zal het op zich nemen van dit juk de geest der heiligmaking. in de gelovige doen toenemen? Nee. Hij die een bedenaar des Geestes is en wonderen onder u verricht, doet hij dat uit de werken der wet? Nee, maar door de prediking des geloofs. Zal dit juk de gelovige terughouden van, of de gelovige beschermen tegen de vervulling van de begeerlijkheden des vleses? Nee. Wandel in de Geest, en gij zult de begeerlijkheden des vleses vervullen. Zal dit juk der wet de zonden onderwerpen? Nee: De zonde zal niet over u heersen. Waarom niet? Omdat u niet onder de wet maar onder de genade zijt. Zal dit juk der wet de Godverering de gelovige meer aannemelijk bij God maken? Nee: Wij zijn van de wet verlost, datgene gestorven zijnde waarin wij gehouden werden; opdat wij zouden dienen in nieuwigheid des Geestes en niet in de oudheid van de letter. Zal dit juk der wet liefde en dankbaarheid jegens God verwekken? Nee. De wet werkt toorn, want waar geen wet is, aldaar is geen overtreding. Het is de liefde van Christus die ons dringt. Zal dit juk der wet de gelovige voorzien van liefde tot zijn naaste? Of zal zij broederlijke liefde bevorderen? Nee, het zal er hen eerder toe brengen om de voorrang te zoeken, zij sluit de roem niet buiten.

Wij worden door God geleerd elkaar lief te hebben. En het is de liefde van God in Christus, in het hart uitgestort door de Geest, die de band der volmaking is onder de broederen. Maar komt deze liefde niet uit de wet? Of komt dezelve door de wet? Geen van beiden. Gods liefde tot ons is de band van het Genadeverbond; en als zij in ons hart is uitgestort, is het onze band van vereniging met de Heere. Deze liefde is de eerste vrucht des Geestes. En is het voornaamste van de wet des Geestes welke in Christus Jezus is, die ons verlost van de wet der zonde en des doods. Zal de gelovige door dit juk op zich te nemen, toenemen in goede werken? Nee, die in Mij blijft en Ik in hem, die brengt veel vrucht voort. Maar zal dit juk de vereniging van de gelovige met Christus versterken? Nee, zij die in de Geest beginnen, en dan naar de wet gaan, om volmaakt te worden in het vlees, vervallen van de genade. Christus doet hen geen nut. Maar zal de wet de gelovige helpen, als wij de wet beschouwen als een samenwerker met Christus? Nee, blijft in Mij en Ik in u; want zonder mij kunt gij niets doen. Zal deze wet het hart des gelovigen verruimen? Nee, zij leidt tot dienstbaarheid; baart dienstbare vrees; vergezeld van een nasleep van kwellingen, die door niets als verbondsliefde uitgeworpen kunnen worden. De vrees baart kwelling. Die vreest is niet volmaakt in de liefde. De volmaakte liefde dringt de vrees buiten.

Zal dit juk de gelovige overvloedig doen zijn in goede werken? Nee, Ik heb overvloediger gearbeid dan zij allen; echter niet ik, maar de genade Gods die in mij was. Zal dit juk zelfafschuw verwekken? Nee, wanneer God met de zondaar het nieuw verbond sluit, of liever aan hem bekendmaakt, hem vergeeft, hem een nieuw hart en een nieuwe geest schenkt; en door genade met hem verzoend blijkt, dan gedenkt hij zijn eigen bozen weg, die niet goed was; en verfoeit zichzelf in zijn eigen oog over zijn ongerechtigheden.

De wet zal nooit iemand met Gods rechtvaardigheid verzoenen, maar schuldvergevende barmhartigheid doet zulks. De verschrikkingen der wet verwekken vijandschap, maar genade zet ze perken. De bewegingen der zonde, die door de wet zijn, werken in de leden om vruchten des doods voort te brengen. Maar het geloof reinigt het hart. De wet maakt het deksel vast op des zondaars gemoed; maar het Evangelie brengt het leven en de onverderfelijkheid aan het licht. De wet sluit de roem niet uit, genade echter brengt ootmoed te weeg. De wet verwekt vijandschap tegen God; genade vervult de mens met vijandschap tegen de zonde. De verschrikkingen der wet doen Kaïn tegen zijn straf schreeuwen; maar genade maakt dat de mens tegen zich zelf en tegen zijn boosheid schreeuwt. Wettische overtuigingen door de wet werken vaak medelijden met onszelf; maar genade verwekt medelijden en sympathie jegens de Zaligmaker. Onder de verschrikkingen der wet zal men zichzelf rechtvaardigen, en zijn Schepper beschuldigen; maar door genade, door Christus, wordt de mens ertoe gebracht om zichzelf te veroordelen en God te rechtvaardigen.

God is rechtvaardig, en de rechtvaardiger van dien die in Jezus gelooft. Zij die onder de wet sterven zullen hun eigen verdiensten voor de vierschaar Gods bepleiten. Wanneer zagen wij U hongerig, en gaven U niet te eten? Of dorstig en gaven U niet te drinken? Maar de heiligen wagen het niet zich de vruchten van hun geloof toe te eigenen, zelfs als de Rechter ze verkondigt en goed keurt. Ik weet dat de wet rechtvaardigheid, heiligheid en liefde vordert; maar het is uit de volheid van Christus dat die allen ontvangen moeten worden. Hij die met Christus is verenigd, en in gemeenschap met Hem wandelt, wandelt in die allen; *want de zedelijke wet is verzvolgen in het eeuwige Evangelie.*

De verdiensten van ons Verbondshoofd beantwoord aan elke eis der wet voor ons; terwijl de getuigenis des geloofs en de vruchten des Geestes, beantwoorden aan elke eis in ons. De gerechtigheid der wet is vervuld in hen die niet wandelen naar het vlees, maar naar de Geest. Als de leer die hier wordt voorgesteld Antinomiaans is, laat dan onze tegenstanders ons aantonen wat Evangelie is. En als deze leer de wet krachteloos maakt, laat hen ons dan aanwijzen welke leer die is, die haar bevestigt. En wanneer het afvoeren der gelovigen van vereniging met de Verlosser naar het juk der wet, en dit tot zijn enige leefregel, wandel- en gedragslijn maken, de wet bevestigt; laat hen ons dan aanwijzen in welke betrekking zij dat doet. De geloofsvruchten, en liefdewerken van de heiligen zijn aangenaam voor God door Jezus Christus. Maar zij zijn zover verwijderd van een volkomen gerechtigheid te zijn, naar de strekking van het oude verbond, dat zelfs Sions gerechtigheid slechts een wegwerpelijk kleed is. En de gerechtigheid van de apostel Paulus acht hij slechts schade en drek. Deze gerechtigheid zal nooit de wet bevestigen. Zij bevestigen de wet in de handen der gerechtigheid tegen elke ongelovige; en als verheerlijkt in het hart van Christus voor elke gelovige, en door toegerekende gerechtigheid en de liefde van de Geest in elk kind van God; en met al zijn macht en in volle kracht tegen elke zondaar buiten Christus; en de zielen van al de verdoemden in de hel. En, als deze niet haar behoorlijke grondslag zijn, laat onze tegenstanders ons een andere aanwijzen.

Maar wat betreft het maken van de wet tot de eeuwige leefregel voor de gelovige, dat bevestigt haar nergens, noch in enig opzicht. Liefde wordt *de vervulling der wet* genoemd, en door toegerekende gerechtigheid en de Geest der liefde wordt zij in de heiligen vervuld. Maar, als het wandelen in de Geest niet aan de eis der wet beantwoordt, kan het moeilijk gedacht worden dat onze nek te krommen onder het juk van de letter aan de eis van het Evangelie kan beantwoorden, die een dienst vereist in *nieuwigheid des Geestes, en niet in de oudheid der letter.* God heeft overvloedige voorziening klaargelegd in het Verbond der genade, zowel voor heiligheid, gelukzaligheid als voor goede werken. Hij voorziet ons van de eerste ten einde ons in de laatste vruchtbaar te maken. *Want, uit genade zijt gij zalig geworden, door*

het geloof; en dat niet uit u, het is Gods gave. Niet uit de werken, opdat niemand roeme. Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus tot goede werken, welke God tevoren verordend heeft, opdat wij in dezelve zonden wandelen. (Eféze 2: 8-10.) Wat mij betreft, ik heb er velen gadeslagen die de genade Gods veranderden tot losbandigheid, en de predikers daarvan als Antinomianen. En die zichzelf verhovaardigen, en hun eigen gerechtigheid en goede werken zeer hoog opvijzelen, en die grote aanspraken op de wet maken; welker leven geen goed voorbeeld zijn voor goede mensen; dat zij verre! Ook verbergen zij niet altijd hun innerlijke vijandschap zelfs tegen de vrijmacht Gods zelf, maar dagvaarden die, evenals Zijn rechtvaardigheid, voor de vierschaar der rede. Zij zien de Almachtige aan als zichzelf zijn. Zij haten Zijn besluiten; zijn afgunstig op de voorwerpen van Zijn keuze; en beloeren, - ten einde te bespotten en in verachting te brengen, - hun vrijheid welke zij in Christus Jezus bezitten. Waardoor zij duidelijk bewijzen dat zij geen ware liefde tot God noch tot de ware kinderen van God hebben. Derhalve zijn hun werken weinig waard, noch ontspringen uit een goede wortel, noch strekken tot een goed doel.

Er is in de kinderen der dienstbaarheid niets dan natuurlijke, verdorven of verachtelijke neigingen. Zij zijn vreemdelingen van de geestelijkheid der wet, vreemdelingen van haar juk en de dienstbaarheid die zij baart. Ze zijn haters van de kracht der Godzaligheid, die van oprechten een verkeerde voorstelling geven, als dwalende die de waarheid prediken; terwijl zij zelf niets indruk geven als zichzelf tegenspreken en leugens. Dat de zedelijke wet heeft opgehouden te bestaan als een verbond der werken is een verdoemelijke valsheid. In de hele Bijbel wordt er geen woord over gesproken. Dat is de ergste tak van Antinomianisme die ooit in druk gebracht werd. Christus is het einde der wet tot rechtvaardigheid. Niet slechts het vervullend Einde maar het grote Doeleinde der wet wordt in en door Hem beantwoord. En hetzelfde einde wordt beantwoord en vervuld door een genadewerk in ons. Wij zijn gekocht van onder de wet, zijn verlost van de wet, en zijn onder de genade; en niet onder de wet.

Maar de wet is nog, wat zij altijd was: een eeuwige, onveranderlijke, onherroepelijke wet; en een werkverbond in elke zin; en hem die er onder werkt, wordt de beloning nog naar schuld toegerekend. Maar deze verachtelijke Antinomianen, die de wet van al haar kracht hebben beroofd, en haar zo hebben verwoest, roepen overluid: de gelovige is onder de wet van Christus. Dan vraag ik echter, waarin het kind Gods van de bastaard verschilt? Is niet elke farizeeër onder de wet van Christus? Ja, is de Zaligmaker niet de Koning der volken, en de God der gehele aarde? Heeft Hij niet kracht over alle vlees, opdat Hij het eeuwige leven geve aan zovelen als de Vader Hem gegeven heeft? Is Hem niet de rechten der levenden en der doden? Zijn niet alle mensen voor Hem verantwoordelijk? Is Hij niet de Heere der dienstbaren zowel als Vader der kinderen? Regeren niet door Hem de koningen, en stellen de vorsten gerechtigheid? Hij is de Meester van Judas zowel als de Meester van het gezin. Hij zal het boek der wet, het boek des gewetens, en het boek des levens openen. Hij is de rechtvaardige God en de Heiland; en zal de kinderen der vrijgemaakte vrouw zegenen, en de dienstbare vrouw en haar kinderen vloeken. De een is onder de zegen van Sion, en de andere is onder de vloek van Sinai. Deze zijn Ebal en Gerizim die de zegen en de vloek dragen. De eerste zal door het boek der wet worden gericht, en de ander door het boek des levens worden geoordeeld. Zo zijn al de niet uitverkorenen onder de wet van Christus. Maar de gelovige is onder genade tot Christus; het is de wet des levens in Christus die de gelovige vrijmaakt van de wet des doods in stenen tafelen ingegraveerd. Er is een wet des levens in Christus hand voor de gelovige; en de wet van Mozes is in de hand des Verlossers voor de ongelovige. Het is nog een werkverbond - zij werkt dienstbaarheid in de gelovige die er op ziet, en zij werkt toorn en dood in de zondaar die er onder verkeert. En van deze werkende kracht was zij nooit ontbloot; van deze kracht zal zij nimmer ontbloot worden. De roede van Christus' sterkte, door welke Hij Zijn heiligen regeert, of zijn machtige roede, is het Evangelie.

- U kunt het *het welbehagen Gods in Christus Jezus* noemen, hetwelk de leefregel der heiligen is.
- Of u kunt het *de wet des Geestes in Christus Jezus* noemen, onder welke (zoals Paulus zegt) de gelovige verkeert.

- Of u kunt het *het Nieuw Verbond* noemen, geschreven in het verstand, en gelegd in het hart, van de heilige, welke (volgens Paulus zeggen) de wet is der gelovigen voor God. Welke wet, of welk verbond, gezegd wordt, *nieuw* te zijn, en niet overeenkomstig het oude. En is het verbond der genade niet dat der werken; en onder genade is de gelovige, en niet onder de wet.
- Of u kunt haar *de wet des geloofs* noemen, die de roem uitsluit.
- Of u kunt haar noemen *de volmaakte wet der vrijheid*; en hij die daarin ziet en daarin blijft, die zal gezegend worden in dit zijn doen. Deze wet brengt ere aan God op het hoogste, vrede op aarde in de mensen een welbehagen. Dat is gezond in de leer, dat is zuiver Evangelie, dat is het werk doen van een Evangelist.

Maar wat die verhandeling van ijdel geldank betreft, wat weerlegt die? Wat stelt zij? Niets anders dan de onkunde en de dwaasheid der schrijvers.

1. Ten eersten zeggen zij ons dat Christus de heiligmaking voor Zijn volk gemaakt is, in Zijn Koninklijk ambt, door de gift des Heiligen Geestes. Hetwelk is de heiligmaking door de Heilige Geest, in plaats van heiligmaking door het bloed van Christus. Hier stellen zij de volmaakte heiligmaking door Zijn grote offerande als priester ter zijde.
2. Ten tweede zeggen zij, ons dat er een persoonlijke vereniging in de ziel wordt gewerkt door het geloof. Het welk is datgene op rekening te stellen van de genade des Geestes hetwelk uitsluitend door God de Vader wordt verricht.
3. Ten derde wordt ons gezegd, dat de rechtvaardigheid van Christus komt van Zijn priesterlijk ambt. Welke rechtvaardigheid werd uitgewerkt, of volbracht werd in Zijn leven, door Zijn daadwerkelijke gehoorzaamheid als een Dienstknecht en Borg en welk werk de Zaligmaker zegt, dat volbracht was voordat zij zichzelf als Priester opofferde. Joh. 21 : 4.
4. Ten vierde wordt er gezegd, dat de gelovige verlost is van de liefde en macht van alle zonden - maar dat de nieuw mens door de zonde wordt gevangen genomen.
5. Ten vijfde, dat de wet heeft opgehouden te bestaan als een werkverbond. Deze wordt *een heerlijke waarheid* genoemd; hetwelk, tussen twee haakjes, een verfoeilijke leugen is.
6. Ten zesde word deze heerlijke waarheid dat de wet heeft opgehouden te bestaan als een werkverbond ontkend, door de bewering, dat de wet zonder enig afwijking is.
7. Ten zevende dat de zedelijke wet, en de wet der liefde, gelijkkluidende uitdrukkingen zijn, en een en dezelfde zaak bedoelen. Dat wil zeggen dat de band van het Genadeverbond, welke door Jezus Christus kwam, de voornaamste taak van de wet des doods is op stenen tafelen gegraveerd, die door Mozes gegeven is. Dit is de meester hernemen, om de knecht te verrijken; de genade te verkleinen tot verhoging der werken. Geen wonder dat de psalmdichter de wet een strik noemde; hetwelk noodwendig bewezen waarheid moet zijn, wanneer huichelaars die met de eerste zegen van het Evangelie tot lokaas maken, ten einde dan heiligen in het juk der dienstbaarheid te verstrikken.

U hebt hier lezer, een volkomen beschouwing van orthodoxe leerstukken, door welke de Antinomianen worden ontmaskerd. Dat is het ijdel geldank dat de dwaling weerlegt, de bedrogene, uit zijn strikken uitleidt, en de wet bevestigt.

Zij zeggen u dat de wet der gelovigen enigste leefregel, wandelvoorschrift, en gedragslijn is; maar alleen onder voorbehoud van deze grote en heerlijke waarheid, namelijk, dat zij opgehouden heeft te bestaan als een verbond der werken en daarom geen macht heeft om werken te gebieden die te verrichten zijn, noch enig macht om de trage die niets doet, te veroordelen. De wet heeft opgehouden te bestaan met betrekking tot de werken opdat zij vervangen zou worden als de band van het Verbond der genade. Dit is de wet voor altijd te bederven en het Evangelie oprichten op haar verderf.

Nu gaan onze schrijvers voort de geboden. van Christus, of de wetten van Sion, op de wet van Mozes, en de berg Sinaï te stellen, zonder enig acht te slaan op de voorwaarden van het Nieuwe verbond, de nieuw inzettingen, of de nieuwe diensten, zodat u de besnijdenis in plaats van de doop kunt nemen; en

het Pascha in plaats van des Heeren Avondmaal; en dienst in de oudheid der letter, in plaats van nieuwigheid des Geestes; en de werken der wet in stede van het werk des geloofs, en de arbeid der liefde, en de lijdzaamheid der hoop!

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

De gemeente erkent Christus als haar Koning, zowel als haar Priester; haar Meester, zowel als haar Verlosser: Zij neemt dit juk op zich; en gevoelt zich onder de naauwgezetste verplichting van gehoorzaamheid, liefde en dankbaarheid, om de meest kinderlijke, evangelische gehoorzaamheid te betonen aan Zijn geboden, zowel als om te geloven en zich te verblijden in Zijn genadige beloften.

Antwoord van **Huntington**.

Dit alles is waarheid; ofschoon de schrijvers bevindelijk niet weten wat zij zeggen, of wat zij bedoelen. De gemeente erkent Christus als een Koning, omdat de genadeheerschappij in haar hart is opgericht; en zij is niet onder de wet der dienstbaarheid, maar onder de genade. Zij kan niet minder doen dan Hem als haar Priester erkennen, omdat Hij haar van onder de wet verlost heeft, en van haar vloek tevens; zodat zij evenmin onder haar bevelende macht als onder haar vreselijk vonnis is. Zij erkent Hem voor haar Heere, omdat Hij haar verlost heeft van de heerschappij-voerende macht der wet; de beschuldigingen van Mozes, satan en zonde. En zegt: *o Heere onze God, andere Heeren, behalve Gij, hebben over ons geheerst; doch door U alleen gedenken wij Uws Naams*, Jesaja 26: 13. Zij heeft Hem lief als haar man, omdat zij niet onder Mozes is, die toestond dat men een scheidbrief gaf; maar ze is nu onder een eeuwig huwelijksverbond, door hetwelk zij ondertrouwd is in gerechtigheid, goedertierenheid en getrouwheid, barmhartigheid en eeuwigheid. Zij bemint Hem als een broeder, omdat zij in het broederlijk verbond is, - omdat Hij haar Broeder is, die de borsten harer moeder heeft gezogen, (dat is Sion, niet Hagar, ook niet het dienstbare Jeruzalem) - waarin Hij zowel als zij geboren werd. Zij bemint Hem als een Vriend, omdat zij verzoend is, en de verborgenheden van het koninkrijk haar geopenbaard zijn. (Maar, wat de dienstbaren onder de wet aanbetreft, zij weten niet wat hun Heer doet.) Zij bemint Hem als haar Meester, omdat zij deelgenoot van de vruchten des Geestes is voordat zij werkt, Zij dient Hem in nieuwigheid des Geestes, en niet in de oudheid der letter. Zij neemt werkelijk Zijn juk op zich, hetwelk zij bevindt licht te zijn; en staat in haar vrijheid, tenzij valse broederen haar betoveren, zoals zij der Galatiërs deden, die door hen verstrikt en tot dienstbaarheid weer terug gevoerd werden; waarvan haar aanbleven, beide haar dwaasheid en haar schade is. Als zij zich onder de strengste verplichtingen van plicht, liefde en dankbaarheid gevoelt, om de getrouwste, meest evangelische gehoorzaamheid te betonen, hoe kan zij dan billijkerwijs worden beschuldigd van Antinomianisme en losheid over haar gehoorzaamheid aan het geloof; deze dienstbaarheid in nieuwigheid des Geestes; of over deze werken des geloofs, arbeid der liefde en lijdzaamheid der hoop?

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

"Indien gij Mijn geboden bewaart, zo zult gij in Mijn liefde blijven, zoals als Ik de geboden mijns Vaders onderhoud en in Zijn liefde blijf."

Antwoord van **Huntington**.

Dit bewijst dat er een blijkbaar onderscheid bestaat tussen de geboden van een dodende letter en het gebod dat het eeuwige leven is. Het een is het gebod van de Vader hetwelk door Mozes gegeven werd; het andere is het levenggevend gebod, dat uit genade is, en dat door Jezus Christus kwam. Het een is een gebod ons gegeven om te werken voor ons ten leven; het andere is een gebod aan Christus gegeven, om ons dat leven te geven dat de mens nooit kon verdienen, en dat de wet nooit kon geven. Op de berg Sion gebiedt de Heere de zegen, namelijk het leven tot in der eeuwigheid. (Psalm 133: 3.) Hier is een zegen die gezegd wordt, aan Sion, de uitverkorenen Gods te worden gegeven; en deze zegen is het eeuwige leven. Maar aan wie werd dit gebod gegeven? Ik antwoord, aan Jezus de grote Koning, die God

op Zijn heilige berg gezalfd heeft. Deze zegen en dit leven tot in eeuwigheid werden Hem gegeven. God zond Zijn Zoon Jezus Christus, om ons te zegenen, door ons van onze zondige wegen te bekeren. *Voorwaar*, zegt Christus, *Hij heeft mij een gebod gegeven, wat Ik zal zeggen, en wat Ik zal spreken; en ik weet dat Zijn gebod is het eeuwige leven.* Of, zoals de psalmdichter zegt, *het leven tot in eeuwigheid.*

Maar waarom wordt het een gebod genoemd? Omdat de Zaligmaker, in gehoorzaamheid aan de wil van zijn Vader, door Zijn eigen almachtige stem, leven in de ziel van de dode zondaar roept; op welke stem de engel des doods, en het vonnis des doods beiden wijken, en het leven en de onverderfelijkheid aan het licht worden gebracht door het Evangelie. Zulke zielen horen de stem des Zoons van God, en leven. Ja zij gaan over uit de dood in het leven, en zullen nooit in het oordeel komen. *Lazarus, kom uit!* zegt de Zaligmaker. Hier is een levengevend gebod, en er volgt ogenblikkelijk een opstanding. *Als Ik bij u voorbijging, zo zag ik u, vertreden zijnde in uw bloed, en Ik zeide tot u in uw bloed: Leef! Ja Ik zeide tot u in uw bloed: Leef!* (Ezech. 16 : 6.) Het is het werk van Christus, om tot een dode ziel te zeggen: *leef!* Het is een andere zaak voor de Vader te zeggen: *doe dit en gij zult leven!* Bovendien heeft de wet nooit het eeuwige leven aangeboden. Want was er een wet gegeven die leven kon hebben gegeven, dan zou de gerechtigheid, werkelijkheid door de wet gekomen zijn.

Het leven in Eden was hetgeen aan Adam voor de zondeval was bekend gemaakt. Met welks verlies hij ingeval van ongehoorzaamheid bedreigd was. Lengte van dagen in het land Kanaän, was hetgeen de zedelijke wet aan Israël aanbood. Het eeuwige leven zou komen door die Profeet Die Mozes voorspelde. Met niets minder dan het verderf werd degene bedreigd die de stem van die Profeet zou weigeren te gehoorzamen.

Voor en aler mensen zich neerzetten om te ontmaskeren wat zij Antinomianerij noemen, is het nodig dat zij enig inzicht hebben in de Schriften der waarheid; en niet de wet verderven als een werkverbond. En dan de wet der liefde, en het levengevend gebod des Evangelies, op haar puinhopen oprichten.

Het gebod van Sion en het gebod van Sinaï zijn twee onderscheiden dingen. De Schrift openbaart twee onderscheiden moeders, en hun kinderen vertegenwoordigen twee onderscheiden huisgezinnen. God is voor het een de Vader, voor het andere een Meester. Hij heeft de zegen des levens tot in eeuwigheid geboden over de berg Sion. En tot de kinderen van Sion spreekt de eeuwige Wijsheid: *Mijn zoon, bewaar het gebod uws vaders en verlaat de wet uwer moeder niet. Bindt ze steeds aan uw hart, hecht ze aan uw hals. Als gij wandelt, zal dat u geleiden; als gij neerligt zal het over u de wacht houden, als gij wakker wordt, zal hetzelfde met u spreken.* (Spr. 6 : 20-22.) Deze spreuk getuigt tot ons, als tot kinderen; zij spreekt tot de kinderen van God, niet tot de dienstbare kinderen; want Christus heeft ze aan een andere vader toegekend. En wij worden vermaand tot het houden van des Vaders gebod. Gebod in het enkelvoud; welk gebod niet is de zedelijke wet, want dan zou het in het meervoud zijn geweest, want die zijn er tien. Dit gebod van onze Vader wordt genoemd: *de wet onzer moeder.* Nu, noch Hagar, Sinaï, noch het dienstbare Jeruzalem is onze moeder. Naar geen van die moeten wij uitzien. Wij moeten uitzien naar Abraham onze vader; en naar Sara die ons baarde. Want God riep hem alleen en zegende hem, en vermenigvuldigde hem. En het is duidelijk dat de zegen van het eeuwig leven door God, ons duidelijk gegeven werd aan Abraham en Sara, die ons aller vader en moeder zijn. Deze wet van onze moeder Sara was niet in stenen tafelen gegrift, maar in de vleses tafelen van haar hart.

Deze wet, zegt de Opperste Wijsheid, *moet aan het hart gebonden worden.* Het is een gordel der waarheid, die het gemoed en het hart weerhoudt van God af te dwalen. *Het moet aan de hals gehecht worden.* Het houdt de ziel in vereniging met haar Verbondshoofd: *Indien gij in Mij blijft, en Mijn woorden in u blijven, zo wat gij wilt, zult gij begeren, en het zal geschieden.* (Joh. 15 : 7.)

Als gij wandelt zal dat u geleiden. De zedelijke wet is in de hand der gerechtigheid een drijver; maar de wet des geestes des levens, of de wet des geloofs in de hand van de Geest der belofte, is een leidsman. De Geest leidt ons in alle waarheid, en de waarheid leidt ons tot vrijheid en tot vrije toenadering tot God.

Als gij nederligt zal het over u de wacht houden. De wet des geloofs is in de hand des Geestes een wachter. De waarheid is der gelovigen schild en beukelaar. In deze wet wordt bescherming beloofd. Wij worden door haar in de kracht Gods bewaard. Door het geloof worden wij tot de zaligheid bewaard.

Als gij wakker wordt zal het met u spreken. Dit levengevend gebod heeft een stem van macht, en verschilt zeer van een stem der woorden. De Geest spreekt in deze wet tot het hart. Het woord woont rijkelijk in het hart der gelovigen. Zozeer dat zijn hart zijn mond leert en wijsheid aan zijn lippen meedeelt. In kort, het is het woord der verzoening, waardoor wij gebracht worden tot het gemeenschap hebben met de Vader, en met Zijn Zoon, Christus Jezus. Terwijl zij die onder de wet zijn een slagboom op hun hart voelen liggen, die hen op behoorlijke afstand houdt; en een omheining rondom de berg wordt geplaatst, zodat zij het niet van nabij mogen zien; opdat de Heere niet tegen hen doorbreke.

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

Hieruit weten wij dat wij Hem kennen, als wij Zijn geboden bewaren. Die zegt dat hij Hem kent en Zijn geboden niet bewaart, is een leugenaar, en de waarheid is in hem niet. Maar die Zijn woord bewaart, in dien is waarlijk de liefde Gods volmaakt.

Antwoord van **Huntington**.

Als deze aanhaling waar is, moet mijn leer juist zijn. Des Zaligmakers geboden, of gezegden worden hier *het woord* genoemd. Hij die dat bewaart, in dien is de liefde Gods waarlijk volmaakt. Of zoals Christus zegt: *hij die Mijn woord heeft en hetzelfde bewaart, die is het die Mij liefheeft, en zal van Mijn Vader geliefd worden.* Dan is, naar deze aanhaling, de boetvaardige zondaar, die het woord ontvangt in het licht daarvan, en in het geloof daarvan, en de liefde daarvan, en daarin vast staat, onbewegelijk. Hij blijft daarbij en het klemt het vast. Een mens in wie de liefde Gods waarlijk volmaakt is.

Dit is het leven en de ziel van mijn leer. En zij is waarachtig. Maar dan zijn die geboden, welke hier *het woord* genoemd worden, niet de zedelijke wet, noch de stem der woorden, noch de dodende letter, maar *het woord des levens*. Want de wet is er zover van verwijderd, de liefde Gods in de mens te volmaken, dat zij toorn in hem verwekt. Of zoals Milton zegt: *zij wekt de zonden op tot strijd tegen de wet.* Ze volmaakt derhalve niets. De wet maakt niets volmaakt; maar het inbrengen van een betere hoop doet dat, waardoor wij tot God naderen. Ik zeg niet dat de wet niet de enig leefregel is voor de schrijvers van dit boek; want door hun tegenkanting tegen het Evangelie, denk ik dat het zo is. Maar dan behoorden zij dezen knechtelijke regel niet aan de kinderen van God voor te houden. Want als zij God zullen dienen in nieuwigheid des geestes, en niet in de oudheid van de letter, zou men denken dat het nieuw Verbond de nieuwgeboren ziel voorzien moet met een nieuwe regel voor deze nieuwe dienst. En het is duidelijk dat wij verlost zijn van dit oude juk, opdat wij het juk van de Verlosser op ons zouden nemen. Ja wij zijn verlost van de werken der wet, opdat wij genade ontvangen tot gehoorzaamheid des geloofs, naar het bevel des eeuwigen Gods onder alle volken bekend gemaakt tot gehoorzaamheid des geloofs. (Rom. 16 : 26) En als er gehoorzaamheid tot het geloof vereist wordt, dan moet geloof de regel der gehoorzaamheid zijn. Als een mens moet gestraft worden met eeuwige verderfenis van Gods tegenwoordigheid, en van de heerlijkheid Zijner sterkte, voor het niet gehoorzamen van het Evangelie van onze Heere Jezus Christus, dan moet het een regel zijn die door zulke ijdele klappers verworpen wordt; anders zou het niet rechtvaardig in God zijn om zó streng te straffen voor het ongehoorzamen aan een wet die geen regel van gehoorzaamheid is. Elk kind van God die de kracht van de wet heeft gevoeld, en zijn eigen zwakheid en bezoedeling zich bewust is, en de genade Gods in waarheid ontvangen heeft, zal het bedrog van deze Antinomianse verbeteraars doorzien. Want God laat de meeste van Zijn kinderen, de een of andere tijd toe, te lijden doordat huichelaars hen mishandelen, en tot dienstbaarheid terug brengen. Na een weinig lijden op die wijze zal hun eigen getuigenis al zulk ijdel geklank als dit herroepen en uit het hart buitensluiten. Want het is een leerstuk, zoals Milten zegt:

"De Geest der genade zelf dwingt,
En zijn wederhelpt, vrijheid, bindt."

Hij voegt erbij:

"Wat zullen zij, dan 't slechten van Zijn levende tempels, gebouwd om door het geloof te staan? Hun eigen geloof, geen anders."

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

Want wie kan tegen het geloof en het geweten ondervraagd worden? (Als onfeilbare ontmaskeraars van Antinomianerij. WH) Echter zullen velen het wagen.

Antwoord van **Huntington**.

De ware discipel van Jezus zal zijn geloof door zijn werken tonen, maar niet door de werken der wet, want die zijn buiten gesloten. Maar hij zal zijn geloof bewijzen uit de werken des geloofs, en zijn liefde door de werken der liefde; en hij zal u een rede geven van zijn hoop, door zijn bevinding, die hoop werkt. Hij zal u zijn goede hoop bewijzen, door lijdzaamheid der hoop.

Ik geloof dat zulke voortbrengselen als ik aan het bestrijden ben, in zekere zin nuttig zijn; deze namelijk, om die belijders te ontdekken die van een tegenstrijdig gevoelen zijn. En hen te verharderen tegen de genade Gods die zichzelf bewust zijn dat zij geen olie in hun vaten hebben. Die gelovigen, zoals zij genoemd worden, die voor de wet van Mozes ijverden, waren de mensen die poogden Paulus naar het leven te staan en heel Jeruzalem in opschudding brachten. En zulken van hetzelfde stempel zijn de grootste vijanden van de Godzaligheid in onze dagen. Ik kan hiervoor een paar voorbeelden noemen.

- Een belijder in deze hoofdstad, die een aantal jaren in zijn belijdenis stond, en die mij veertien jaren geleden een allergrievendste brief schreef, toen ik in het midden van mijn druk verkeerde, werd mij een allerbitterste vijand zonder enige billijke oorzaak. Alleen ten gevolge van mijn leerstellingen. Hij maakte er zijn werk van om mij te bespotten, en de gemoederen van de mensen tegen mij op te stoken. Toen Maria haar bezem en stokdweil tegen mij opvatte was het voor hem een waar feest. Hij was evenzeer getroost als Ezau bij de gedachte dat hij zijn broeder Jakob zou doden, omdat God gewild had dat hij de zegen zou ontvangen. Hij ging wondervol opgetogen naar meneer Brayne, pottenbakker te Lambeth, en naar zijn vrouw. Maria had er hem ten volle in bevestigd, dat *het geloof* geen regel ter gehoorzaamheid, maar dat *de wet* de enig leefregel is. Dit is een leer die hen moet passen die ontbloot zijn van de genade van Gods uitverkorenen. Hierin was hij opgebouwd en verzegeld. Hij zei dat ik in hem mijn portuur gevonden had. En wat zou ik nu doen? Hij verwachtte dat mijn mond spoedig zou gestopt zijn, en al mijn leerstellingen zouden in elkaar vallen. Evenwel, gelijk de Wijsheid zegt, is de vreugde der huichelaren is slechts voor een ogenblik. Kort daarop zond God de wet met kracht op zijn geweten te huis; en deed zijn aangezicht verkondigen dat hij in al de zwartheid, donkerheid, en de stormen van Sinai verkeerde. Hij zonk in vertwijfeling. Hij vluchtte naar het zoute water, dat onmogelijk de Goddelijke vlam kan uitblussen, noch kracht geven om zijn lichaam daaronder te schragen. En spoedig daarna verhing hij zich, zoals Judas deed. Ik zal geen namen noemen. Deze zaak is in geen hoek geschied. Evenwel, zo eindigde een veeljarige belijdenis gedurende welke tijd hij er duizenden bedrogen had. Maar zijn uiteinde diende om sommigen te ontstrikken; want de woord zegt: *Gij weet dat geen moordenaar het leven in zich heeft blijvende.* (1 Joh. 3 : 15). Zo waarachtig is de spreuk, dat het licht der rechtvaardigen juicht wanneer de lamp der goddelozen wordt uitgeblust. Zij eindigen in de donkerheid van Sinai, terwijl de Zon der gerechtigheid een eeuwig dag voor de oprechten van hart doet aanbreken.
- Een ander persoon te Hertford, van dezelfde belijdenis als de voorgaande, ontving grote verzekering door de leerstukken der wet. Zijn ijver werd daardoor zodanig angevuurd, dat hij mij en mijn uitgaven, op de allervreselijkste wijze lasterde, alsof ik leefde in, en een aanmoedigen was van alle soort van boosheid en misdaden. En niet één van hen voor wie God mijn geschriften had dienstbaar

gemaakt, of hij leed onder de gesel van die mans tong. En God liet het hem een geruime tijd toe daarin voort te gaan. Maar enige weken geleden, ontdekte God hem, op een meer eerloze wijze, dan eerstgenoemde.

Het valt hard lezer, te slaan tegen, en geërgerd te worden aan, en te struikelen over Christus. Op deze wijze worden deze leerstukken der wet dienstbaar gemaakt, maar hun schrijvers zullen er geen troost uit putten in de stervensuur, noch voor de vierschaar van God.

Nu zullen wij vervolgen.

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

Als of de apostel gezegd had. Ik leg geen nieuw regel voor u als gelovigen neer, om uw leven en gedrag naar in te richten. *Ik verwijs u naar het oude gebod, hetgene u in den beginne gegeven is.* 1 Johannes 2.

Antwoord van **Huntington**.

Dan is het vreemd, dat wij nieuw schepselen zijn gemaakt; dat wij te dienen hebben in de nieuwigheid des geestes; en echter geen nieuw regel hebben ter gehoorzaamheid, nog ter verrichting! En toch hebben wij gehoorzaam te zijn aan het geloof, te wandelen door het geloof, en te werken door het geloof; en door te blijven in het geloof tot de dood toe hebben wij de kroon des levens ontvangen. Deze leer maakt het geloof ijdel, en de belofte Gods krachteloos betreffende leven en wandel; ofschoon God, door de regel des geloofs in ons werkt, beide het willen en het werken. Maar *wat is dat oude gebod dat in den beginne gegeven werd?* En welk begin was het, toen dit gebod geheel werd gegeven?

Was het de wet die aan Adam gegeven werd bij het begin van de wereld, of bij de schepping? Zo ja, dan was het levengevend gebod reeds lang tevoren gegeven, en is een veel ouder gebod, want het is van eeuwigheid. Door uw regel werd Adam verboden tot de boom des levens te naderen; maar door de regel waarvoor ik ijver, worden wij geboden overvloedig te eten en te drinken. Dat wil zeggen, als wij vrienden van Christus zijn, en verlost zijn van de wet die toorn werkt.

Of, werd dit oude gebod waarvan u spreekt gegeven bij de aanvang van Christus' bediening? Dat vertrouw ik niet! Toen Hij Zijn opdracht bekend maakte, vertelde Hij de Joden dat Hij gezalfd was en gezonden om vrijheid te verkondigen aan hen die gebonden en verbrijzeld waren onder de wet en de zonde. Of, vertelt Johannes aan hen tot wien hij schreef, dat dit oude gebod de zedelijke wet is? Kon hij, met enige grond, hen, of dat geslacht zeggen, *dat zij de wet van de beginne gehoord hadden?* Tas er een van hen te Sinai toen de wet gegeven werd? Zo ja, dan moeten die meer dan vijftig jaren oud geweest zijn, want zij moeten Mozes hebben gezien.

Hoe beroven die nieuwelingen de Heilige Schriften en doen de door de Heilige Geest bezielde schrijvers onzin spreken. Laat Johannes ons zijn eigen uitleg geven: Broeders! ik schrijf u geen nieuw gebod, maar een oud gebod, dat gij van den beginne gehad hebt. Dit oude gebod is het woord, dat gij van den beginne gehoord hebt. (1 Joh. 2 : 7). Dit woord is het woord des levens, hetwelk de apostelen bekend maakten, als goede rentmeesters van de veelvuldige genade Gods. Dit is het woord dat God bevolen heeft aan duizend geslachten. God de Zaligmaker gaf het Woord, en groot was het gezelschap van die het verkondigden; en een van dat gezelschap was Johannes. Johannes was een dienaar des Geestes, niet der letter, een bedienaar van het woord des levens, niet van de dodende letter; een evangelist, geen wetbedienaar; een goede rentmeester van genade, geen dwarsbomer van de genade Gods. Hij stond en predikte in het koninkrijk en de lijdzaamheid van Christus; de gelovigen niet bevelende besneden te worden en de wet van Mozes te houden; *hun zielen verleidende, en het oude juk op de schouders der discipelen brengende, hetwelk noch zij, noch hun vaders instaat waren te dragen.* Lees Handelingen 15.

Als Johannes de gelovigen aan welke hij schreef, verteld had dat, de wet van Mozes de enig regel was van hun leven en wandel moest hij hen een nieuw gebod hebben geschreven, in plaats van een oud, en een gebod dat zuiver het zijne was. Want zij welke predikten: *u moet besneden worden en de wet van Mozes*

onderhouden, hadden geen zodanig gebod hen gegeven, noch door Christus, of door de Geest, noch door de gehele vergadering der apostelen; (Hand. 15 : 1, 28, 29), maar werden verklaard *verleiders der heiligen* te zijn. En deze laatste aanhaling is het woord des levens, dat God zond, verkondigende vrede door Jezus Christus, het oude gebod, dat Christus in de eeuwigheid ontving, door welke God de zegen des levens tot in eeuwigheid over Sion gebod.

Nu, zou dit woord des levens hier bevestigd worden op Sinaï, zodat zij die der wet zijn onder de zegen verkeren? Het wezen van het nieuwe verbond, hetwelk de Geest op de vlesen tafelen des harten schrijft, wordt bij vernieuwing gegraveerd op stenen tafelen. En ten einde deze glansrijke bedriegerij ingang te doen vinden, zullen zij, in de volgende plaats, de wet geweld aandoen. Want zó volgt er:

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

Ik verwijs u naar het oude gebod, hetzelfde dat in de beginne u gegeven werd. Het is werkelijk als een verbond der werken weggedaan.

Antwoord van **Huntington**.

Ik lees, dat het oude voorhangsel der onkunde in Christus is weggedaan; maar ik heb nooit gelezen dat de wet ooit is weggedaan. Christus kwam om haar te vervullen, de apostelen predikten om dit te bevestigen. Christus is een rechtvaardig God en Heiland; en het gehele Adams geslacht, heiligen en zondaren moeten en zullen voor de rechterstoel van Christus verschijnen.

En Hij zal verschijnen als een rechtvaardig God met het boek der wet, en daaruit de vloek uitspreken over de dienstbare; want voor hen is het een werkverbond. En Hij zal verschijnen als een rechtvaardig God, met het boek des levens, als een Heiland, en de zegen des levens daaruit uitspreken, als een genadeverbond. Zo zullen de farizeeër en de gelovige beiden geoordeeld worden naar hun werken. Die uit de werken der wet is, zal uit het boek der wet geoordeeld worden; en die uit de werken des geloofs is, zal uit de wet des geloofs geoordeeld worden; en *een goede en getrouw dienstknecht* worden verklaard te zijn. Maar wat de huichelaar in Sion betreft, die gezondigd heeft tegen de bediening des doods, en eveneens de bediening des Geestes tot een reuk des doods ten dode heeft gemaakt, ... het woord dat Christus gesproken heeft, dát zal hem oordelen. En, hoewel hij zegt, dat de wet des geloofs geen regel is, zal hij nochtans door die regel worden gevonnist; en door die regel zal hij veroordeeld worden als een huichelaar en een ongelovige; en in de buitenste duisternis worden geworpen, omdat hij bevonden word een huichelaar te zijn door de wet der waarheid, en een ongelovige door de wet des geloofs.

De wet is niet opgeheven als een werkverbond; zij zal de uitzinnige Galatiërs nog verstrikken en de zwak gelovige bevindt, - wanneer hij door die ijdele klappers verstrikt wordt, tot zijn grote smart, - dat de wet nog een werkverbond is; en nog dienstbaarheid baart, want zij bindt hem aan handen en voeten zo zeker als hij ooit aan het werken gaat volgens deze regel; tenzij hij een volkomen taakwerk volbrengt, hetwelk hij nooit kan doen. Want terwijl hij zich aan de wet houdt om in het vlees volmaakt te worden, doet Christus hem geen nut; en zonder Christus kan hij niets doen.

In deze aanhaling van Ryland, is de wet werkelijk weggedaan als een werkverbond. De volgende aanhaling brengt haar terug, en stelt haar weer in volle kracht. Zo waarachtig zijn des apostel Paulus woorden, *dat de leraars der wet niet weten wat zij zeggen, noch wat zij bevestigen*. Want zo volgt er:

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

Als de wet zó weggedaan is dat de gelovige - hij doe wat hij wil, - niet kan zondigen, omdat er geen wet is om het te verbieden, en door te verbieden de dood schuldig maakt; waarom heeft dan de Heilige Geest, onder de bediening des Evangelies, deze tekst ingegeven: *Die de zonde doet, overtreedt de wet, want de zonde is de overtreding der wet?*

Antwoord van Huntington. Ik heb nooit gehoord dat de wet opgeheven was, voordat ik dat verfoeilijk geschrift las; waarin men de apostel Johannes doet zeggen, dat de wet werkelijk als een werkverbond is

opgeheven; hetwelk Johannes nooit bedoeld heeft, en dat ik ten stelligste ontken. Dit vuilaardig boek heeft ten doel om het Evangelie te verlagen, als geen wet van recht en onrecht. Maar als het geloof geen wet is dan kan het ongeloof geen overtreding zijn. De onvergeeflijke zonde, de Heilige Geest der genade smaadheid aandoen; de Zoon van God onder de voeten vertreden, dat zou geen zonde zijn; want waar geen wet is, daar is geen overtreding. Maar uit de wet des geloofs zullen die allen worden schuldig bevonden, en geoordeeld en verdoemd worden, zonder de zedelijke wet.

Ik heb voordat ik dat verfoeilijk boekje las, nooit gehoord dat de gelovige, hij doe wat hij wil, niet kan zondigen; ook hoorde ik nooit, voordat dat afschuwelijke stuk verscheen, dat het Evangelie geen regel ter gehoorzaamheid was; en dat het geen regel of maatstaf was om een huichelaar of een ongelovige daarmee te onderzoeken. Het is een volmaakte regel voor de heiligen om naar te werken en te leven; een regel om de huichelaar naar te onderzoeken en te richten; en het heeft de zwaarste vonnissen aan zich toegevoegd die ooit de mond Gods uitvloeiden. Maar wanneer, zoals dat boek beweert, de wet heeft opgehouden als een werkverbond te bestaan, dan is zijn gebiedende en verdoemende kracht vervlogen. En zij kan geen daad misdadig maken, want waar geen wet is daar is geen overtreding. Dit is uw eigen leer; en u hebt er aan geknaagd, en die verwoest, en uzelf tot overtreders gemaakt.

Ik heb nooit in mijn leven gehoord dat de gelovigen niet kunnen zondigen. Ik geloof, dat ze allen struikelen in vele. En als zij dat doen, dan komt God tegen hem op, met de wetten van Sion, en bestraft hem op Vaderlijke wijze. En die onder de wet is overtreedt de wet en wordt op rechterlijke wijze achtervolgd. En de huichelaar wordt uit de wet des geloofs, strenger behandeld dan een farizeeër. De verworping, die de wet van Mozes versmaadde, stierf zonder barmhartigheid. *Hoeveel, zwaarder straf, meent gij, zal hij waardig bevonden worden, die het bloed des Zoons van God met voeten vertreden heeft? Wanneer God bloed eist, zal Hij de huichelaar niet vergeten.*

De strekking van dit boek dient om de wet des geloofs tot geen regel te maken. Derhalve wordt erin te kennen gegeven *dat zij onvoldoende is om de zonde te ontdekken, en ongenoegzaam om de zonde te straffen zonder de wet.*

Echter, de wet des geloofs spreekt zowel een vonnis uit als de wet der werken. *Vervloekt is een iegelijk die niet blijft in al de dingen die in het boek der wet geschreven zijn.* En de huichelaar in Sion, die niet gelooft, zal om zijn ongeloof verdoemd worden. Welk vonnis niet voorkomt uit de zedelijke wet, want die is niet uit het geloof, maar uit de werken. Ook verdoemt zij niet om het *niet geloven in Christus*, maar om het *niet verrichten*. Paulus zegt dat de laatstgenoemde zwaarder straf waardig is. Derhalve blijkt het dat de huichelaar een wet overtreedt door welks vonnis een zwaarder zal straf worden toegepast. *Ja, het was beter, zegt Petrus, dat dezulken de rechte weg nimmer gekend hadden, - beter dat zij onder de oude sluier hadden gebleven, dan, - nadat zij die gekend hebbende, zich af keren van het heilig gebod, dat hen is overgeleverd.* Want dezulke zullen met veel slagen geslagen worden.

Maar betreffende, dat Ryland de apostel doet zeggen dat de zedelijke wet het oude gebod is, hetwelk hij noemt het woord dat van de beginne verkondigd werd; en dat de apostel geen andere regel gelegd heeft als de wet opdat de gelovige die overeenkomstig zal leven en wandelen; dit is, zeg ik, een tastelijke leugen, en een tegenspraak van elk hoofdstuk in het Nieuw Testament, laat onze tegenstanders uitzoeken welk hoofdstuk zij verkiezen.

Johannes zegt ons *dat wet door Mores werd gegeven, maar dat genade en waarheid door Jezus Christus is gekomen.* Het woord des levens en de dodende letter zijn twee zaken. Als er geen regel is dan de zedelijke wet, dan zal de huichelaar er wel mee varen; want die veroordeelt geen mensen voor *het niet geloven in Christus*, maar *om het niet doen*. Hij zal echter zijn verdoemenis vinden uit een andere regel, en naar een andere wet; Christus' woord, en niet de schriften van Mozes, zullen hem verdoemen.

Als ik de helft van dit stuk er uitnam bij wijze van uittreksel, en de andere helft er tegen plaatste, zou er niet één bewering zijn die niet zichzelf tegensprak. Wie zou ooit gedacht hebben dat een verstandig man, een geleerde, een Godgeleerde, een onderrichter, een meester of meesteres in wetenschappen, zulle strijdigheden, zulke leugens, zulke onzin als deze is zou kunnen uitgeven? En het dan noemen een-

wederlegging van dwalingen, om de eenvoudigen te misleiden, de laaghartigen te verharden, en hen te bedroeven die de Heere Jezus hartelijk liefhebben!

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

Een iegelijk; - wat kan er sterker uitdrukking zijn? Zij omvat zowel de gelovige als de ongelovige - die de zonde doet (het is in de tegenwoordige tijd) overtreedt ook de wet. Derhalve bestaat de wet nog of anders schreef de apostel onzin; hetwelk niemand behalve een Antinomiaan kan veronderstellen.

Antwoord van **Huntington**.

In twee vroegere aanhalingen is het beweerd dat de wet opgehouden heeft te bestaan als een werkverbond; en als werkverbond is zij werkelijk opgeheven. Maar in deze laatste aanhaling bestaat de wet nog, of anders schreef de apostel onzin; en dan wordt de arme Antinomiaan voorgesteld als veronderstellende wat deze blinde schrijvers hebben beweerd. Wanneer Paulus geen beschrijving had gegeven van een ijdel klapper, zou men nooit hebben kunnen verbeelden dat enig normaal persoon, en bij hun redelijk verstand ooit zulke tegenstrijdigheden in druk zou geven.

Men laat Johannes, in deze laatste aanhaling, zeggen wat hij nooit heeft bedoeld. In 1 Johannes hoofdstuk 2 schrijft de evangelist over twee soorten mensen. Sommigen waren antichristen, *en gingen uit de gemeente en van de apostelen uit, omdat zij van hen niet waren*, vers 18, 19. Anderen *hadden een zalving die in hen bleef, en hadden die valse leeraars niet nodig om hen te onderrichten*, vers 27.

In hoofdstuk 3, vers 1-3, schrijft hij aan de gelovigen als tot de hinderen Gods; en zegt: *Een iegelijk die deze hoop* (van het kindschap en erfgenaamschap in zich heeft) *reinigt zichzelf, gelijk Hij rein is*. Dan keert hij zich in vers 4 - tot de andere klasse: *Die de zonde doet, overtreedt ook de wet, want de zonde is de overtreding der wet*. En door het woord *ook* maakt hij zulke huichelaars overtreders van een andere wet, zowel als van de zedelijke wet. *Een iegelijk die zondigt heeft Christus niet gezien, noch gekend. Die de zonde doet is uit de duivel*. Vers 6-8. Johannes maakt de huichelaar tot een overtreder in tweevoudige zin. Die overtreedt (door afval) en niet blijft in de leer van Christus, heeft God niet. Zo een is een overtreder tegen het Evangelie van Christus en hij overtreedt de wet evenzeer. De wet is voor hem de bediening des doods, en het Evangelie is hem een reuk des doods ten dode. Door de eerste is hij vervloekt, door de laatste is hij verdoemd. Die onder de wet is, en die niet volbrengt, is vervloekt; en die het Evangelie hoort en niet gelooft zal verdoemd worden.

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

Dit werd aan gelovigen geschreven; en het is een krachtig getuigenis dat de wet niet is afgeschaft, maar nog in volle kracht blijft als regel der gerechtigheid.

Antwoord van **Huntington**.

Als de wet heeft opgehouden te bestaan en weggedaan is als een werkverbond, zoals u beweert, dan hebt u haar afgeschaft. Want haar gebod ten leven, en veroordelen voor het niet doen, is al de kracht die zij ooit had. Als ze heeft opgehouden te bestaan als een werkverbond, heeft zij geen kracht om werk te gebieden, noch om te veroordelen om het niet werken, volgens uw leerstelling. Dit is afschuwelijke en verdoemelijke Antinomianerij; en is de wet krachteloos maken in elk opzicht; en in geen enkele zin hoegenaamd bevestigen.

Het Woord van God verklaart dat de wet niet voor de rechtvaardige mens gemaakt werd. Ze is nooit gemaakt om iemand te regeren, besturen of veroordelen die door het geloof gerechtvaardigd is. Want die wordt bestuurd en geregeerd door de genade van Christus. Hij is niet onder de wet maar onder de genade. De wet is gemaakt voor die zonder wet zijn en ongehoorzamen. *En wij weten dat hetgeen de wet zegt, zij dit zegt tot hen, die onder de wet zijn*. Hier worden de personen beschreven voor welke deze wet gemaakt is; en zij zijn niet de rechtvaardigen maar de bandelozen en ongehoorzamen. De hele inhoud

van de wet wordt tot hen gericht die eronder zijn. Maar de rechtvaardigen zijn niet onder de wet maar onder de genade. Maar als de zedelijke wet de enig regel moet zijn van het werk der heiligen, dan moeten zij dienen in de oudheid der letter. De werken der wet en niet de werken des geloofs, zijn dan wat de gelovige moet verrichten. Naar het vonnis van de wet staat of valt hij, daardoor moet zijn zwakheid beproefd en gestraft worden. Wéé hem! Want Sions eigen gerechtigheid is slechts een wegwerpelijk kleet, dat nooit de toets der wet kan doorstaan. Ook kan de wet geen enkele onvolkomen daad toestaan, of ontferming bewijzen aan iemand die in het minste onvolmaakt zijn. Geloof en bekering tellen hier voor niets. Volkomenheid wil zij hebben zoals zij zelf volmaakt is. Zij kan geen genade bewijzen, zij kent dat niet. Zij hield Christus Zelf, als een gebonden dienstknecht al Zijn dagen. Ik zeg, als een gebonden dienstknecht. Lees en vergelijk Exod. 21 : 32. Psalm 22 : 20, 21. Zach. 9 : 12. Het voorschrift bond Hem totdat Hij aan zijn lijden kwam en het vonnis bond Hem totdat Hij de geest gaf. Toen Hij uit de dood opstond, riep Hij: *wees gegroet!* En hij die door het geloof rust vindt in Zijn oneindige voldoening, houdt op van zijn werken, zoals God van de Zijne deed. Hij houdt op van de werken der wet, zoals God van de werken der schepping.

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

Een iegelijk die uit God geboren is, zondigt niet; want zijn zaad blijft in hem, en hij kan niet zondigen.

Antwoord van *Huntington*.

Deze tekst is een tegenspraak tegenover hetgeen u tevoren beweerd hebt. U zegt, dat de gelovige van de zonde verlost is, maar dat de nieuwe mens door de zonde gevangen genomen wordt. Als de heilige vrij is van de zonde, en de nieuwe mens een gevangene der zonde is, dan kan dit zaad de gelovige geen nut doen, maar dan moet de gelovige liever deze gevangenen te hulp komen.

Het was van God te wensen, dat zulke onkundige, onverlichte lieden, zich nooit met zulke verheven waarheden mochten bemoeien, en ze op zulk een snode wijze hanteren. Spreken over het zaad van God; en dan over het nieuw schepsel, geschapen in gerechtigheid en ware heiligheid, die in gevangenschap de duivel toevalt! O welk een gerechtelijke blindheid, verwarring en hardheid des harten is dit! Welk een vijandschap tegen het Evangelie, en haar verkondigers moet in de harten van zulke lieden woeden, om hen over alle banden heen te drijven in zo'n wanhopige razernij, dat zij de heilige oorkonden Gods plunderen, veranderen, misduiden en ontluisteren tot zulke laaghartige doeleinden dat zij de eenvoudigen bedriegen, en de getrouwe arbeiders in de wijngaard des Heeren benadelen! Ga evenwel voort, zolang u een gebid in uw kaken hebt, dat u doet dwalen; met Gods hulp zal ik u achtervolgen, zolang ik een pen kan vasthouden. U bent nu in erger dan Egyptische duisternis verzonken; en de sluier zal al vaster en vaster op uw hielen samen pakken.

Maar ik bevind dat het pad der rechtvaardigen hoe langs zo meer schijnt tot op de volle dag. Laat mij strijden voor het geloof dat eenmaal de heiligen is overgeleverd, en strijdt u voor de wet. Onze lezers zullen weldra zien welk het brandende en schijnende licht is. Want doordat uw donkerheid voortgaat, zal het waarachtige licht daarna schijnen.

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

In Zacharias en Elisabeth, de vader en moeder van Johannes de Doper, hebben wij een heerlijk voorbeeld van hetgeen de christen is, of ten minste behoorde te zijn. Van hen wordt gezegd: *Zij waren beiden rechtvaardig voor God, wandelende in al de geboden Gods onberispelijk*, Lukas 1 : 6.

Antwoord van **Huntington**.

De uitgevers van dat boek kunnen William Huntington van geen erger goddeloosheid, of zondige wandel, sedert zijn bekering beschuldigen, dan het de bovengenoemde personen doen. Want hun hele doel is, om mij voor te stellen als Simon Magus (de tovenaer) in de leer, en een duivel in wandel. Zij kunnen evenwel nooit de leerstellingen die ik aankleef omverwerpen. Deze laatste aanhaling rechtvaardigt mijn

leer. Want doordat zij beiden *rechtvaardig* waren, dan waren zij gerechtvaardigd door een toegerekende gerechtigheid. En het is duidelijk dat de genade Gods hen niet tot losbandigheid voerde. Doordat zij in de Geest wandelden, vervulden zij de lusten des vleses niet. Want zij wandelden in al de geboden en inzettingen des Heeren onberispelijk. Zodat de gerechtigheid der wet in hen vervuld werd, en genade hen leerde de goddeloosheid en wereldse lusten te verloochenen. En dit is wat ik beweer.

Maar, ter zake dient deze schriftuurplaats aan mijn oogmerk veel beter dan aan dat van mijn tegenstanders. Want, ofschoon de wet der werken geen beschuldiging tegen Zacharias had, omdat hij onder de genade was; had evenwel de wet des geloofs die wel. Hetwelk bewijst, dat het geloof een regel der gehoorzaamheid is. Zijn overtreding dezer regel bracht een zwaar en zichtbaar oordeel op hem. *Zie, gij zult zwijgen, en niet kunnen spreken, tot op de dag dat deze dingen geschied zullen zijn; daarom dat gij mijn woorden niet geloofd hebt, welke vervuld zullen worden op hun tijd*, Lukas 1 : 20. Is het niet vreemd, dat een goed mens, een, heilige Gods, bestraft wordt door een engel uit de hemel? Dat hij negen maanden lang stom geslagen wordt om zijn ongelooft, of om het overtreden van de wet des geloofs? Toch is de wet des geloofs (zoals dit boek te kennen geeft) geen regel der gehoorzaamheid. Het is een wet om de zonde te ontdekken en te verbieden; geen wet om de overtreder in staat van beschuldiging te stellen ; en ook geen wet die een vonnis bevat om de ongehoorzamen te straffen! Echter, ofschoon de wet der werken niets tegen Zacharias' wandel had in te brengen, bracht nochtans de wet des geloofs een zware beschuldiging in tegen zijn ongelovig hart. Als dit woord, door een engel gesproken vast was, en Zacharias ongehoorzaamheid en overtreding daaraan een rechtvaardige vergelding des loons ontving, hoe zullen zij ontkomen die de wet des geloofs verdonkeren en veranderen? (Welke eerst begonnen is door de Heere gesproken te worden.) En die doen alsof het geen regel is van recht en onrecht; en alzo het koninkrijk Gods, - bestaande niet in woorden noch in de letter, maar in kracht, in gerechtigheid, vrede en blijdschap in de Heilige Geest, - tot enkele inbeelding te maken! Laat die vijanden van het Antinomianisme daarop toezien, dat zij niet, na al hun strijden voor de letter, bevonden worden de Geest der genade smaadheid aan te doen. Want ofschoon zij denken dat de wet des geloofs, in de hand des Geestes geen regel is, zo is nochtans het zondigen een grote overtreding (Psalm 19 :13); ja zelfs kan het de onvergefelijke zonde zijn. 't Welk bewijst dat de wet des Geestes, de heerlijkste regel, en de grootste van alle wetten is. Want alle andere zonden zijn vergeefbaar, behalve indien men hierin verhardt is deze een zonde ten dode.

Wanneer mijn lezer denkt dat ik te hard over hen oordeel in te beweren dat zij de wet des geloofs beschouwen als geen regel ter gehoorzaamheid; derhalve geen wet om de overtreder daarvan te straffen ... dan overwege hij ernstig de volgende aanhaling, waar de zedelijke wet ingevoerd wordt als de enige regel van recht en onrecht. Want niets dan het overtreden van deze voorschriften is volgens hen zonde, en buiten dat kan er geen rechtsgeding tegen een zondaar aanhangig worden gemaakt; en het is slechts door die regel dat er een straf kan worden toegepast. Zodat een huichelaar in Sion de ongelovige in belijdenis, en de bedrijver van de onvergefelijke zonde, niets te vrezen hebben. Want het geschrift zegt niets omtrent hen.

Echter, door Christus' woord zullen dezulken geoordeeld worden. En de twaalf apostelen zullen, in hun getuigenis tegen hen getuigen.

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

Als er geen wet, en derhalve geen zonde voor de gelovige is, waarom wordt dan Davids gedrag met betrekking tot Bathséba en Uria de Hethiet zo bijzonder aangewezen, zo scherp aan het licht gebracht, zo gestreng gestraft? Zijn gedrag in dat geval moet uit de aard der zaak, recht of verkeerd zijn. Niemand zal het wagen te zeggen dat het recht was, omdat het opgevolgd werd door de onbetwistbaarste bewijzen van Goddelijk ongenoegen. Nu, als het zo verkeerd was, wat maakte het dan zodanig? Het moet een afwijking zijn van de regel des rechts; en wat kan die regel anders zijn dan de zedelijke wet, welke zegt: *Gij zult niet doodslaan! Gij zult geen overspel bedrijven.*

Antwoord van **Huntington**.

De wet des geloofs komt er nog wat nader hij dan: *gij zult niet doodslaan, gij zult geen overspel bedrijven*. Want die verklaart broederhaat, (zodanige als die schrijvers- mij toedragen) doodslag is; en dat een wellustig oog, overspel bedrijven is; en dat zullen als Maria, die niet wil werken, niet zullen eten. Ja ook, dat dezulken die niet zorgen voor zichzelf, en hun, eigen huisgezinnen, het geloof hebben verloochend, en erger dan ongelovigen zijn.

Maar nu betreffende de Aanhaling uit boek van Ryland.

Het is wel bekend dat David onder de oude bedeling leefde. De dag was nog niet aangebroken, de schaduwen waren in zijn dagen niet weggedrongen. Hij was genoodzaakt om de bergen van mirre en de heuvels van wierook bij te wonen. De kinderen onder die bedeling waren zoals minderjarige kinderen. Zij verschilden weinig van dienstbaren, ofschoon zij heersers over alles zijn; maar waren onder tuchtmeesters en onderrichters geplaatst, tot op de tijd door de Vader bepaald. Alzo ook wij, toen wij kinderen waren, verkeerden onder dienstbaarheid onder de machten dezer wereld. *Maar toen de volheid des tijds kwam, heeft God Zijn Zoon gezonden, geworden uit een vrouw, geworden onder de wet, opdat Hij zou verlossen degenen die onder de wet waren, opdat wij zonden ontvangen de aanneming tot kinderen. En omdat gij kinderen zijt, heeft God de Geest Zijns Zoons in uw harten gezonden, roepende Abba Vader. Alzo zijt gij niet meer een dienstknecht, maar een zoon.* Niet meer een dienstbare onder de heerschappijvoerende kracht der wet, maar een zoon door de geest der aanneming tot kinderen, en onder de heerschappij der aannemende genade. Gal. 4 : 1-4, etc.

David heeft niet zolang geleefd om deze jubeldagen te aanschouwen; hij leefde onder de oude bedeling. De wet en de profeten waren tot op Johannes; maar David was gestorven voordat Johannes kwam. Evenwel zullen wij Davids misdaden overwegen en Gods gerichtshandeling met hem gadeslaan. Of het volgens de regel der werken was, of naar de regel des geloofs; of het in het hof des gericht, of in het vredegerecht; voor de vierschaar der wet, of aan het verzoendeksel was. Want als God met hem gehandeld had volgens de regel der zedelijke wet, moest hij als een overspeler gestenigd, en als moordenaar ter dood gebracht zijn. Die door geweld bloed van iemand stort, dat hij in de kuil nederdale, laat niemand hem dit verhinderen.

Simeï vloekte David en stenigde hem, hetwelk strookt met uw regel. Want hij wist dat David dit volgens de wet verdiende; en kon verwachten dat God, in Zijn rechtvaardig oordeel, op weg was David hetzelfde toe te meten als hij aan anderen had toegemeten; "De Heere heeft op u doen wederkomen al het bloed van Sauls huis, in wiens plaats gij geregeerd hebt; nu heeft de Heere het koninkrijk gegeven in de hand van Absalom, uw zoon; zie nu, gij zijt in uw ongeluk, omdat gij een man des bloeds zijt!" De eeuwige en onveranderlijke wet was pijlscherp tegen David, zowel om overspel als om moord; en ter dood stenigen was het onherroepelijk vonnis aan die wet verbonden. En, gewis zal God getrouw zijn aan Zijn voorschrift, en aan Zijn bedreiging. Want Hij is geen mens, dat Hij liegen zou; noch een mensenkind, dat Hem iets berouwen zou. Hij is zonder verandering of schaduw van omkering.

Nu, volgens dit vuilaardig boek dat ik wederleg, was de zedelijke wet Davids enige leefregel, en Gods enige richtsregel. En toch sterft Absalom, en geen enkele steen treft David, en geen druppel van zijn bloed wordt er gestort! Hem wordt bekering geschonken; hij wordt hersteld in Gods gunst, tot de vreugde zijns heils, tot zijn troon en waardigheid, en uitnemende majesteit wordt hem toegevoegd. Laat nu onze tegenstanders uit de Tien geboden bewijzen, hoe God in dit alles rechtvaardig kan zijn, overeenkomstig die enige regel waar zij voor ijveren; en of zij door die enige regel van God en de mens de Allerhoogsten niet voorstellen in een ontzettend gezichtspunt in Zijn handelingen met David?

Maar indien zij zeggen *dat Jezus, Davids Borg, zijn misdaden op Zich genomen heeft, en in Davids plaats gestenigd werd en gestorven is*, dan is mijn antwoord, dat God volgens een andere regel tegen David moet handelen als Hij rechtvaardig in deze zaak is en evenwel de gevallen David van al zijn goddeloosheid rechtvaardigt. David kende de zedelijke wet, en beefde daarvoor evenzeer als ik ooit deed. Hij wist dat hij door deze regel des gericht nooit kon bestaan. *Treedt niet in het gericht met Uw knecht, o Heere; want in Uw gericht zal geen mens die leeft gerechtvaardigd worden.* Hij wist dat God hem nooit kon

rechtvaardigen, maar hem moest veroordelen, of naar die regel onrechtvaardig blijken. Vandaar zijn beklaglijke bede: *wees Borg voor uw knecht ten goede*. Maar de Tien geboden spreken van geen borgschap; zij eisen goede harten en goede werken; geen boze daden kunnen naar die regel worden weggedaan; geen boze werken kunnen ooit voor deze regel bestaan. David vlood naar de Borg van het betere verbond; hij stond in een verbondsbetrekking met God. Hij herinnerde zijn Schepper aan het verbond der genade. *Gedenk Uw verbond*. Hij merkt zich aan als een nieuw schepsel, en smeekt God dat Hij het werk Zijner handen zal gedenken. Tot het verzoendeksel vluchtte hij voor verbergings; en pleitte op de waardigheid van de Man van Gods rechterhand. De Zoon des mensen, voor hemzelf bekrachtigd; Die de zware misdaden van David zou dragen. Die als een knellende last waren, te zwaar voor hem om te dragen. De ceremoniële wet was Davids Evangelie. Daardoor zag hij op Jezus. "*Ontzondig mij met hysop, en ik zal rein zijn; was mij, en ik zal witter zijn dan sneeuw*." Onder de vleugelen van de Verlosser, aan het verzoendeksel, vond David zijn toevlucht van de toorn der wet, totdat al zijn ellenden doorworsteld waren. De toepassing die Nathan tot David bracht: *gij zult niet sterven, want God heeft uw zonden weggedaan*, kwam nooit van uw regel. Want door die regel heet het: *de ziel die zondigt, die zal sterven*. God zal noch kan de schuldige vrijspreken naar die regel. Dit blijf ik volhouden, dat als de zedelijke wet Davids enige *leefregel* was (en als het die was, dan was het in Davids dagen, want Christus het einde daarvan, was toen nog niet gekomen) en als de zedelijke wet de enige *rechtsregel* was volgens welke God met David richtte, dan zou de gehele wereld nooit het leven, noch de ziel van de liefelijke psalmdichter Israëls van die verschrikkelijke vloek hebben kunnen verlossen. Ook heeft Nathan de gelijkenis van het ooilam niet uit de wet gepreekt; maar hij vestigde Davids misdaad op zijn geweten, door hem te bepalen bij de goedertierenheid Gods jegens hem, en zijn ondankbare beantwoording daaraan. "Zo zegt de Heere, de God Israëls: Ik heb u ten koning gezalfd over Israël, en Ik heb u uit Sauls hand gered; en ik heb u uws heren huis gegeven; daartoe uws heren vrouwen in uw schoot; ja, Ik heb u het huis van Israël en Juda gegeven; en indien het weinig is, Ik zou u alzulks en alzulks daartoe doen. Waarom hebt gij dan het woord des Heeren veracht, doende wat kwaad is in Zijn ogen?" David zondigde beide tegen de wet en het Evangelie. Hij hield dat gebod niet dat Paulus aan Timothéüs gaf. Hij zondigde niet slechts tegen de zedelijke wet, maar hij zondigde tegen het gebod des levens tot in eeuwigheid. Waarvan hijzelf had gezegd: de zegen welke God schenkt is van de Berg Sion; en welk gebod zoals David wist, dat deze Christus betreffende, aan hem gegeven was. "Gij hebt een bevel gegeven om mij te verlossen." En hij wist dat het een leven gevend woord was. "Dit is mijn troost in mijn druk; Uw Woord heeft mij levend gemaakt." En in dit woord geloofde hij, of hij was voor eeuwig omgekomen. "Zo ik niet had geloofd, ik was bezweken. Maar ik heb geloofd, daarom, heb ik gesproken.

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

Wij vinden in David een aller voortreffelijkst voorbeeld van evangelische bekering; en Goddelijke droefheid over de zonde. Hij was een zondaar, maar hij was geen Antinomiaan.

Antwoord van **Huntington**.

Ik zal niet zeggen dat de schrijvers van dat boek Antinomianen zijn; maar dit zal ik zeggen, dat het boekje de gruwelijkste Antinomianerij bevat, die ik ooit gelezen heb. En een snood en verfoeilijk uitbraaksel is, beide tegen de Wet en het Evangelie; en tegen de genade Gods. Tegen de wet; omdat het verklaart dat de wet heeft opgehouden te bestaan, en opgeheven is als een werkverbond. Tegen het Evangelie, omdat het geen regel is van recht of onrecht. En tegen de genade Gods, door te verklaren dat de nieuw mens door de zonde gevangen wordt genomen.

En wat betreft hun noemen van evangelische bekering en Goddelijke droefheid, zij hebben daar nooit iets van ondervonden. Ook geeft dit boek er geen beter beschrijving ervan als de oude moeder Shipton zou gedaan hebben. Bovendien, wat betekent dat praten over Davids bekering, Goddelijk berouw en schuldvergeving? Bedienaars der wet moeten die zaken overlaten aan bedienaars des Geestes. Uw regel op stenen tafelen gegrift, erkent geen bekering noch Goddelijk berouw; noch zal zij ooit

barmhartigheid bewijzen of de ongerechtigheid vergeven. Ze noemt die niet, ontvangt die niet en geeft geen onderricht daarover.

Elk eenvoudig mens die uw verhandeling leest en geen ogen heeft om door het masker van huichelarij te zien en die meegedeeld werd *dat deze pil, of bolus, voor mij bereid was*, moet tot het besluit komen dat van al de afschuwelijke wezens der hel, William Huntington, de verfoeilijkste zondaar, de slechtst levende, en de gevaarlijkste prediker moet zijn. Welke eenvoudige ziel zou kunnen verbeelden, dat zo'n apocriefe redevoering naar het eeuwig Evangelie zou kunnen worden geslingerd; en ten einde het karakter zwart te maken van een toonbeeld van genade, en een onderwerp van bijzondere barmhartigheid, wiens leven en wandel in overeenstemming zijn met de mate der ontvangene genade; en wiens prediking vergezeld gaat van de kracht Gods aan honderden, zo niet aan duizenden? En moet niet dezelfde eenvoudige ziel denken, naar diezelfde regel, dat de uitgevers van zo'n boek, de gehele wereld moeten overtreffen in reinheid des harten en heiligheid des levens? Niemand kon ooit denken, dat zo'n getuigenis, als zij tegen mij hebben ingebracht immer vals zou kunnen zijn. Nochtans, zo waarachtig de Heere leeft, ik ben bereid om gewogen te worden in een zuivere weegschaal met elkeen van hen, zowel ten opzicht tot heiligheid des harten als tot goede werken. En wat aangaat hen hun geluk te benijden, ik zou mijn toestand niet voor de hunne willen verwisselen; nee, voor geen miljoenen werelden, al geeft men mij de scheldnaam van Antinomiaan!

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

Het geloof is de grote band der vereniging tussen Christus en de zielen van Zijn volk; en daarom wordt gezegd *dat wij gerechtvaardigd zijn door het geloof, en geheiligd door het geloof*.

Antwoord van Huntington.

Dit is vals. Het geloof is niet de grote band der vereniging. Ze wordt dit ook nooit gezegd te zijn; want het is Gods eeuwige liefde tot Zijn uitverkorenen, die de band des verbonds en de band der vereniging is. En deze vereniging had niet alleen plaats in het voornemen Gods, maar in Jezus Christus, voor en aler er ooit geloof op de aarde te vinden was. *Ik heb u liefgehad met een eeuwige liefde*. En deze liefde maakt ons één met Christus van alle eeuwigheid. Het was de beweegoorzaak in God om ons het leven te schenken in Hem voordat de wereld begon, en wij worden in Hem bewaard. En eindelijk, door dezelfde liefde, met bewustheid tot Hem getrokken, en door dezelfde liefde geestelijk en bevindelijk met Hem verenigd. Het is de liefde des Vaders, des Zoons en des Geestes, die het drievoudige snoer uitmaakt dat niet kan worden verbroken. Het geloof is het vruchtgevolg van deze vereniging, maar deze band is niet het geloof. Het geloof in ons, dat het hart reinigt, is één zaak; maar Gods eeuwige onveranderlijke liefde jegens ons is een andere zaak. Ik wenste dat dit dwaze meisje wat naaldenwerk ter hand wilde nemen, en zich niet bemoeide met het verbroddelen van de verborgenheden der godsdienst, om een stuk brood te krijgen.

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

Omdat het geloof, zoals een hand, Christus aanneemt als de rechtvaardigende gerechtigheid der ziel; en werkelijk uit Zijn oneindige volheid, al die mededelingen ontvangt van Goddelijke genade, enz.

Antwoord van **Huntington**.

Veronderstel dat het geloof, zoals een hand dit doet, dan verschillen de band des verbonds, en Maria's hand hemelsbreed. Gods liefde stroomt door het hele huisgezin des hemels en op aarde; en onderhoudt al de steunsels van de grote banier des Tabernakels. Maar wat wordt door Maria's hand vastgehouden? Noch de spil, noch de spinrok. Spr. 31 : 19.

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

Zodat zij die leven en sterven zonder deelgenoten te zijn van een levend geloof, blijkbaar nooit op enige andere wijze met Christus verenigd werden.

Antwoord van **Huntington**.

Al ware het dat ik de gave der profetie had, en wist alle de verborgenheden en al de wetenschap; en al ware het dat ik al het geloof had, zodat ik bergen verzette, en de liefde niet had, zo ware ik niets. Zodat personen nooit op deze wijze met Christus verenigd werden want men kan alle geloof bezitten en echter geen liefde genieten, of de band der vereniging smaken.

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

Want al degenen die Hij met Zichzelf in vereniging heeft genomen in een verbonden betrekking en vereniging, door een daad van Goddelijke vrijmacht, verenigt Hij in de volheid des tijds met Zichzelf, door het levend geloof in hun harten in te planten, als een Goddelijk, blijvend, heilig beginsel, waardoor zij van de oude stam worden afgesneden en in de nieuwe, de levende Wijnstok ingeënt.

Antwoord van **Huntington**.

Maria is overvloedig in verborgenheden. Zij spreekt wijsheid onder de volmaakten. Wij werden eerst onderricht, dat het levend geloof de band der vereniging was. Dit werd bewezen doordien het een hand is om aan te nemen, gerechtigheid om te rechtvaardigen, en genade om te heiligen. Maar nu keert Maria terug, en verandert deze band, en deze aannemende hand in een zwaard: *want het is door het levend geloof, door dit Goddelijk, dit heilig beginsel, dat de gelovige van de oude stam wordt afgesneden, en in de Wijnstok ingeënt.*

Maria is geen tuinier noch hovenier. Wij lezen in de Heilige Schrift van het inenten van olijfbomen, maar de Heilige Geest spreekt nooit van het inenten van wijnstokken.

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

En op deze grote vereniging met de Heere Jezus berust alle heiligmaking, en gemeenschap, en wandel met God.

Antwoord van **Huntington**.

Alle heiligmaking, hetwelk is Gods afzonderen van Zijn uitverkorenen en Christus' offerande van Zichzelf aan het kruis, door welke offerande Hij in eeuwigheid volmaakt heeft degenen die geheiligd zijn, berust alles op Maria's band, hand, en zwaard, als wij maar kunnen geloven. Wat mij betreft, ik weet dat het een verdoemde leugen is. Maar wij moeten verder gaan.

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

Het is God de Heilige Geest, Die alleen dit geloof in de ziel van een zondaar kan scheppen.

Antwoord van **Huntington**.

Maria's band, hand en zwaard zijn tenslotte in een schepsel veranderd. Niemand dan de Geest kon dit geloof scheppen. Zodat het niet de zondaar is die een nieuw schepsel wordt, maar het geloof wordt in hem geschapen; en dan verandert het in een zwaard, en dan in een hand, en tenslotte in een band. Lezer, heb een weinig geduld met mij, terwijl ik deze orthodoxe godgeleerden achtervolg, en hun dwaasheid ontdek, opdat u door hen niet misleid wordt. De wijsheid zegt ons dat er een soort vrouwen zijn die veranderlijke wegen hebben, zodat men ze niet kan kennen. Ik verzeker u dat ik ze niet ken, maar toch weet ik dat deze vrouw niet recht ligt.

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

Want gelijk het onmogelijk is voor een dode om zichzelf het natuurlijk leven te geven; zo is het een dode zondaar - dat is, iemand die dood is in de zonde, - even onmogelijk zich het geestelijke leven, dat is het Goddelijk geloof te geven.

Antwoord van **Huntington**.

Maria's hand, band, zwaard, en schepsel, wordt nu *geestelijk leven* genoemd, want geestelijk leven is Goddelijk geloof; zodat dit geschapen geloof de godheid zelf is. Volgens deze stelling leven wij niet door het geloof in Christus, Die ons Leven is; evenmin leeft Christus in ons, maar het geschapen geloof is het geestelijke leven in ons. Nu lezer, zullen wij verschillen van alles wat wij tevoren gezegd hebben.

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

Het geloof is uit het gehoor, en het gehoor uit het woord.

Antwoord van **Huntington**.

In de vorige aanhaling was het geloof in ons geschapen, maar nu is het buiten ons geschapen, en komt in ons door het horen van het woord. Nu moeten wij, lezer, de boeg wenden; en ik weet waarlijk niet waar wij ons straks zullen bevinden. Maar u kunt er zeker van zijn dat wij ergens over de schemerende bergen zullen struikelen.

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

Het woord van God is het zwaard des Geestes; en wanneer de Heilige Geest dit edel zwaard in Zijn machtige hand neemt, maakt Hij het levend en krachtig, tot nederwerping van alle hoogten, en volkomen doeltreffend ter overtuiging, bekering, heiligmaking en vertroosting van Zijn volk.

Antwoord van Huntington.

Nu zien wij dat Maria's band, hand, schepsel en geestelijk leven niets te maken heeft met het afsnijden des zondaars van zijn oude stam; want het wordt alles gedaan door het woord van God, en niet door het geloof in ons geschapen door de Geest. In deze laatste aanhaling heeft Maria's hand niets te doen, want zo zegt de waarheid: de geest maakt dit zwaard levend en krachtig, tot nederwerping van alle tegenstand, en volkomen doeltreffend. Dat is, het zwaard is volkomen dienstbaar tot de ontdekking, bekering, heiliging en vertroosting van Gods volk. Het zwaard dat verwondt, heelt ook, overtuigingen, heiligingen, en vertroosting, allen komen van datzelfde zwaard. De Heilige Geest hanteert dit zwaard, maar ook heiliging en vertroosting komen van dat zwaard. Het geloof maakt geen toepassing in deze zaak.

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

Het zwaard van Scanderbeg de Grote deed wonderen; maar dit was alleen wanneer het bezielde was met de geweldige arm van Scanderbeg.

Antwoord van **Huntington**.

Het zwaard waarvan dit boek spreekt, doet groter werken dan dat van Scanderbeg; zijn zwaard doodde slechts, maar dit zwaard brengt heiliging en vertroosting. Hoe doet de Almachtige deze geestledige nieuwelingen verblinden, beschamen, verwarren, en ontdekken door hen hun verwarring aan de gemeente en de wereld te laten voorstellen! En houdt hen nochtans in zodanige blindheid dat Hij hen toelaat om hun eigen tegenstrijdigheden en tastbare leugens, *een wederlegging der dwalingen en ontmaskering van Antinomianerij* te noemen!

Wat mij betreft, ik weet niet dat iemand mij rechtmatig kan beschuldigen van te prediken tot aanmoediging van de zonde, of kan zeggen dat ik als een voorbeeld leef van losbandigheid, of dat ik op

enigerlei wijze achterlijk ben in het bevorderen, en een voorbeeld te geven van goede werken; ben ik zulks, dat zij tegen mij getuigen!

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

Zij die met druk overstort zijn, en besluiten dat zij geen recht hebben zich te verblijden in de vrijheid des Evangelies, dat zij niet tot des Heeren vrijgemaakten behoren, maar nog slaven zijn van de zonde en de duivel, nog onder de heersende kracht der zonde verkeren; en derhalve geen deelgenoten zijn van Christus' zaligheid. Opdat nu niet een van diegenen, welker harten de Heere niet zou hebben willen bedroeven, enz.

Antwoord van **Huntington**.

Als zij met druk overstort zijn, en slaven der zonde en des duivels en onder de heersende kracht der zonde verkeren, hebben zij geen meer recht om in de vrijheid van het Evangelie zich te verheugen dan de duivel heeft, die bewaard wordt in ketenen der duisternis. De hier beschreven zondaar is door de duivel overheerst, en door wie iemand overmeesterd is, door dien is hij tot dienstbaarheid gebracht; is hij en verbindt hij zich om een slaaf der zonde en des duivels te zijn, dan is hij los van de gerechtigheid. Zijn leden zijn niet gesteld als werktuigen der gerechtigheid, ook is hij geen dienstknecht der gerechtigheid, en kan dat niet zijn; hij wordt door de kluisters der zonde vastgehouden, en de duivel heeft heerschappij over hem.

In deze aanhaling wordt een slaaf der zonde en des duivels veroorloofd recht te hebben om zich te verblijden in de vrijheid des Evangelies; een zondaar met druk overstort, en onder de heerschappij der zonde, en toch zou de Heere zijn hart niet willen bedroeven. Dit is, geloof ik, weelderig tierende Antinomianerij; want het moedigt grove vermetelheid aan, moedigt een slaaf van de duivel aan om zich, te verheugen in de vrijheid des Evangelies.

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

Opdat nu geen van deze bedroefd zouden worden door iets in dit werkje vervat.

Antwoord van **Huntington**.

Er bestaat geen vrees voor enig werkelijke droefheid des harten die volgen zal op het lezen van die verhandeling; want er is niet meer kracht, kracht of scherpte aan dit zwaard, dan er is aan een donsden beddesprei. Het is berekend voor niets anders dan om huichelaars toe te dekken en te verharden in hun huichelarij. Wat Gods volk betreft, geen ziel die ooit verlicht en door de Heere, levend gemaakt werd zou het ooit voorde tweede maal lezen, noch plaats in zijn huis geven, tenzij hij het een plaats vergunde op zijn privaat.

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

Ik wil hier opmerken dat al waar de zonde gehaat wordt, niet alleen in haar gevolgen en straf, maar in haar natuur en praktijk; waar ermee wordt geworsteld, tegen gestreden, tegen gebeden, tegen gewaakt, onder gekermd, zij aldaar geen heerschappij heeft.

Antwoord van **Huntington**.

Is des zondaars haten van, zijn worstelen, strijden, waken tegen en kermen onder dezelve van enige uitwerking tot ten onderbrenging van de kracht der zonde? Roept de Heilige Schrift ooit zó'n slagorde van mieren als die bijeen, om de werken des duivels te verbreken? Hier is geen bloed der verzoening, geen schild des geloofs, geen zonde ten onderbrengende, en overheersende genade. De zonde heeft een heerschappij, zegt dit boekje, omdat er tegen wordt gestreden, tegen gewaakt, tegen gebeden, onder gekermd; als men er onder kermt, moet zij zwaar op de zondaar drukken; en dat zal zij doen, totdat Gods kracht in zijn zwakheid verheerlijkt wordt; en hem algenoegzame genade wordt meegedeeld. De

duivel trekt geen gering voordeel uit zulke boeken als dit. Hij die ijzer als stro aanmerkt, en koper als verrot hout beschouwt, die de Gadareens man dol in zijn kettingen dreef, zal nooit de uitdaging weigeren van deze worstelende zondaar, noch terugschrikken voor al zijn gekerm. Als mijn lezer nu gelieft op te merken, zullen wij bevinden dat deze kostelijke ziel, die de Heere niet zou willen bedroeven, die een recht heeft om zich in de vrijheid des Evangelies te verblijden, slechts één ding ontbreekt, en dat is kracht.

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

Deze dingen zijn geheel onbestaanbaar met de heersende liefde tot en kracht der zonde. Ze mag heftig bestrijden, wanhopig woeden; voor een tiran spelen; maar gedurende deze tijd is de ziel, ofschoon een gevangene, geen slaaf. De tiran wordt verafschuwd; en de ziel behoeft niets anders dan kracht om het ijzeren juk af te werpen.

Antwoord van **Huntington**.

Als deze denkbeeldige heilige geen kracht heeft dan heeft hij geen geloof; als hij ontbloot is van de kracht dan is het koninkrijk niet in zijn hart opgericht; want dit bestaat niet in woorden maar in kracht. Indien hij een gevangene des duivels is, kan hij geen recht hebben, zich te verblijden in de vrijheid des Evangelies. Gevangenschap is even strijdig met vrijheid als slavernij; en geen kind van God zal er toe gebracht worden om te geloven dat de duivel zoveel welwillendheid aan zijn gevangenen zal bewijzen dat hij ze de gehele dag ledig zal laten staan. Die een gevangene des duivels is, is een slaaf; die onder het gebied van die vader is, zal de begeerlijkheden van die vader bedrijven. Deze denkbeeldige heilige wordt vervolgens met Paulus en Job gelijk gesteld; en de beloften des Evangelies worden hem toegepast, ofschoon God Zijn arm niet ontbloot heeft. (=Zijn macht geopenbaard)

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

Het is blijkbaar dat zo iemand door Christus de grote Profeet met een goede mate van zelfkennis onderwezen is; het verstand is verlicht om de uitnemende zondigheid der zonde en de geestelijkheid der wet Gods te zien en daarom roept die mens met Paulus uit: *ik ben vleselijk onder de zonde verkocht*. En met Job: *ik ben onrein!* Het is ook blijkbaar, dat zijn wil vernieuwd is en zijn genegenheden deels zijn geheiligd, want kwade dat hij doet, wil hij niet. Ergo, zelfs haat hij het.

Antwoord van **Huntington**.

Hier is iemand in zijn wil vernieuwd, en met deels geheiligde genegenheden; en hij is ook door Christus geleerd, Wiens woord aan het hart altijd vergezeld gaat van kracht, om de dode levend te maken, en de gevangene te doen vrijgaan. En toch heeft die mens geen kracht, want hij kan het ijzeren juk niet afwerpen.

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

En kon hij verlost worden van het ware wezen der zonde, en van de mogelijkheid van te kunnen zondigen, dat zou de overwinning van zijn hart en de vreugde zijner ziel zijn.

Antwoord van **Huntington**.

Duizenden in de vertwijfeling en aan de rand der hel, zouden hierover verblijd zijn; die nooit de genade Gods hebben gekend, en nooit zalig zullen worden. Want als iemand verlost van het wezen der zonde kan hij geen neiging of prikkel tot dezelve hebben; en als hij van de mogelijkheid daartoe ontheven wordt, dan is hij buiten gevaar, derhalve zonder vreze. Der gelovigen gehoorzaamheid is het tegengestelde van dit alles, hij gehoorzaamt God tegen de neigingen van zichzelf en de aanloksel der zonde.

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

Als dit de gewone stemming van uw gemoed is, waarde lezer, dan bent u een van die gelukkigen aan welke de belofte, betuigt: *de zonde zal niet over u heersen, want gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade*.

Antwoord van **Huntington**.

Er is een groot bezwaar dat op deze schrijvers moet rusten, en dit is hierom, waarde lezer: die een gevangene der zonde en des duivels is, ofschoon geen slaaf; die alhoewel vernieuwd en geheiligd, nochtans ontbloot is van de kracht om het ijzeren juk af te werpen ... ik zeg, het is een bezwaar om zo'n gevangene te doen geloven dat hij een van die gelukkigen is, - op gelijke voet met Paulus en Job - aan welke de belofte verklaart, dat de zonde niet meer over hem zal heersen, omdat hij niet onder de wet is maar onder de genade. Ik zeg, om zó iemand te doen geloven dat hij recht heeft om te roemen in de vrijheid des Evangelies, wanneer hij in de strikken der zonde vastgehouden wordt; en dat de zonde geen heerschappij over hem heeft terwijl hij diens gevangene is; en dat hij niet onder de wet is, ofschoon hij geen kracht heeft om het ijzeren juk af te werpen; en dat hij onder de genade is, ofschoon er nooit verlossing van de zonden aan hem is toegepast geworden ... dit, zeg ik, moet voor het geloof een zwaar werk zijn.

Maria, vertelde aan de heer George King, dat dit boek de gevoelens van meneer Ryland bevat; en zo ja, dan durf ik vrijmoedig beweren dat zo'n geloof nooit ergens anders, hetzij in hemel of op aarde, is uitgebroed dan te Exfield.

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

Gij zijt niet onder de wet, want Christus heeft u er van verlost; zij is u gestorven als een werkverbond, en gij zijt haar afgestorven, opdat u aan een andere man zou getrouwd worden.

Antwoord van **Huntington**.

De Antinomianerij welke dit gehele boekje voortdurend verworpen heeft, ja de gehele leer zelf die ik belijd, en voor welks prediking ik in dat boek zo zwart word gemaakt als de duivel zelf; die geheel en al wordt in deze laatste aanhaling voorgesteld. Alleen verschillen wij met betrekking tot haar toepassing. Maria past die toe alleen aan hen van welke de vergeving der zonden nooit gegeven werd, die ontbloot zijn van kracht, die onder het ijzeren juk verkeren, en zich onder een toestand van gevangenschap der zonden bevinden.

Daarentegen pas ik die op niemand toe dan diegenen die uit de Geest geboren zijn; die gereinigd zijn van de schuld en dode werken, verlost van de heerschappijvoerende kracht der zonden, en vrijgemaakt door de Heilige Geest; die niet meer dienstknechten zijn maar zonen; en geen kinderen der dienstbaarheid, maar uit vrije. Alzo stemden wij overeen in de leerstukken, en verschillen alleen in de toepassing. Deze gevangene in zijn ijzeren juk, wordt verder door veel toepassingen getroost.

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

En Hij is de God der genade: *Hij geeft genade en ere*. De Vader heeft u gezegend, met alle geestelijke zegeningen in Christus.

Antwoord van **Huntington**.

Dit is een andere moeilijke taak voor het geloof; dit is voor deze edele lezer om te geloven dat hij gezegend is met alle geestelijke zegeningen, terwijl hij gevloekt is met het ijzeren juk der dienstbaarheid, in ballingschap der zonde, en ontbloot van de kracht der Goddelijke genade. Wat mij betreft, het zou mij niet verwonderen als God zulke schrijvers overgaf aan de aanvechtingen des duivels om zelfs van hun redelijk verstand beroofd te worden, vanwege zulk onkundig inlaten met, laaghartig behandelen en vals toepassen van het Evangelie, en deszelfs beloften.

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

Niets is zo'n groot vijand van heiligheid des harten als ongeloof.

Antwoord van **Huntington**.

De grootste vijand van heiligheid is het gehele boekje door, het Antinomianisme geweest, omdat het de gelovige onder de wet als zijn enige leefregel bracht. Die dit leerstuk niet aankleeft, is volgens dat boek, de laaghartigste zondaar, en zelfs een kind des duivels. En ten slotte is deze Antinomiaan het ongeloof. Deze is de tegenpartijder, en de grootste vijand van heiligheid des harten; en mij dunkt dat, nu onze tegenpartijders 'ongeloof' gevat hebben, zij Huntington vrij moeten laten. Als zij het ongeloof van al deze misdaden beschuldigen, dan zijn de kinderen vrij.

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

Niets is zo'n groot, vijand van heiligheid des harten als het ongeloof; de duivel haat die heiligheid, maar kan er ons niet van beroven; maar het ongeloof berooft er ons van, of liever, verhindert ons die te ontvangen. Het geloof werkt het in de ziel.

Antwoord van **Huntington**.

De heiligheid des harten van een oprecht heilige bestaat daarin dat zijn ziel de zetel, en zijn lichaam de tempel is van de Heilige Geest; zoals God gesproken heeft: "Ik zal bij hen wonen en met hen wandelen." Het ongeloof, zo worden wij onderricht, kan er ons van beroven, ongeloof kan ons verhinderen het te ontvangen; maar het geloof werkt het in de ziel. Ongeloof moet derhalve meer dan almachtig zijn; en het geloof, in plaats van een werk, en een vrucht van genade te zijn door de Geest, is de werkmeester van de Geest in ons, want geloof werkt heiligheid in de ziel. Geloofd zij de almachtige God, die mijn blinde ogen geopend heeft om te zien, en het eeuwige leven heeft ingeblazen in mijn onbewuste ziel, om de werkingen van Zijn Geest te gevoelen en de heerschappij van Zijn genade te ervaren en de duistere en misdadige oogmerken van zulke schrijvers, en zulke aartsbedriegerijen als deze zijn, te doorzien. Om zonder lichtvaardigheid, en zonder vooroordeel te spreken, heb ik dit boekgelezen, totdat mijn haren op mijn hoofd te berge rezen, en mijn vlees aan mijn lichaam beefde; bij het zien dat mensen, zo ontbloot van de gewone denkbeelden betreffende het genadewerk, zo'n verwoesting onder de heilige zaken aanrichten, en zo'n mengelmoes uitgeven in de wereld.

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

Dit is de wil van God, uw heiligmaking. *Hierin is Mijn Vader verheerlijkt, dat gij veel vruchten draagt.*

Antwoord van **Huntington**.

Hoe kan iemand heilig zijn die onder de zonde gevangen licht, en ontbloot is van kracht? En hoe kan diegene vruchtbaar zijn die nimmer deelgenoot van de vruchten des Geestes gemaakt werd? Al de toepassingen op de 64^e bladzijde worden gemaakt op de edele lezer, die onder het ijzeren juk der dienstbaarheid verkeert, en geen kracht heeft om het af te werpen.

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

Mochten deze bladzijden in handen komen een godsdienstbelijder, die van Christus kan horen; en veel over Christus kan spreken, en over de rijkdommen Zijner genade, en de wonderen van Zijn verlossing, en evenwel zorgeloos en onverschillig is of hij, persoonlijk deelgenoot werd gemaakt van de rijkdom dezer genade, en de wonderen van die zaligheid, door de kracht van Gods Geest; enz.

Antwoord van **Huntington**.

Als die bladzijden in de handen van zo'n belijder moeten komen, zal hij dat boek niet veroordelen, en evenmin zal dat boekje hem verdoemen; want er is niet meer rijkdom der genade, en wonderen der ver-

lossing in dat boek, noch door deszelfs uitgevers beschreven, als zo'n belijder in zich bezit. De een is een Turkse trom, de andere is een klinkend metaal, en in beiden is niets als ledigheid. Bovendien, waar is het verschil tussen de genadeloze belijder die het laatst wordt beschreven, en de edele lezer op wie die zegeningen worden toegepast? De een is een gevangene der zonde, de andere ontbloot van genade; de eerste heeft geen kracht om het ijzeren juk af te werpen; de laatste ontbloot van de wonderen der genade. Hier is niet meer verschil tussen eerstgenoemde heiligen en tussen laatst genoemde huichelaar, dan tussen mijn twee ogen; die lezers zijn beide onder de macht van de duivel; de een alleen zinkt zoals Judas, en de andere troost zich zoals Ezaü.

Aanhaling uit boek van **Ryland**.

Wie kan lichtzinnig leven, en zich aan zondige neigingen, en zondige praktijken overgeven onder het denkbeeld dat er geen wet is, en bijgevolg geen zonde voor de gelovige ?

Antwoord van **Huntington**.

Het zou goed zijn als alle schrijvers neigingen en praktijken hadden die met hun beste woorden overeenstemmen. Hoe goed Maria dezelve beleeft, laat ik aan God en haar eigen geweten over, die weten wat zij in werken is, uit hetgeen zij in woorden schijnt. Ook zal ik nooit wensen haar na te streven, want dan zou ik werkelijk een Antinomiaan zijn beide in hart en praktijk. Maar dit blijf ik beweren, dat wanneer de wet de leefregel voor de gelovige ten leven is, waarnaar hij heeft te leven en zich te gedragen; en dat hij onder het voorschrift van haar is, om die te gehoorzamen; en dat alles wat er verkeerd in hem is, of verkeerd door hem geschiedt, naar die regel moet worden afgemeten, als de enige regel van recht en verkeerd, of de enige regel om aan te wijzen wat zonde is; en hij door die regel voor de zonde zal worden gestraft, daar de zonde de overtreding van geen andere wet dan deze is, overeenkomstig dit boek ... dan zeg ik dat Christus geen nut doet; dat de dadelijke en lijdelijke gehoorzaamheid van de Zaligmaker een blote vertoning is; doordat eerstgenoemde de heilige niet verlost van het juk van het voorschrift, noch de laatste van het vonnis. En dat de gelovige niets verschilt van een zondaar die dood in de zonde is. Want de wet heeft niets anders dan zo'n regel voor hem; zij heeft niets anders dan een voorschrift en een vonnis voor hem; zij is niet meer dan een leefregel of gedragsregel, naar dat u verkiest, voor hem.

Maar, als onze tegenstanders antwoorden: *de gelovige is onder de wet tot Christus*; zo antwoord ik, dat zijn alle zondaren; allen die in het vlees zijn, verkeren onder de wet. Maar indien u zegt: *niet onder de wet tot Christus*; dan antwoord ik: *wij zijn allen onder de wet, en staan allen verantwoordelijk voor Christus*. "Wij moeten allen voor de rechterstoel van Christus geopenbaard worden." Ik ken geen andere rechter; de zegen en de vloek zullen beide door Christus worden uitgesproken, als de enige Rechter van levenden en doden.

- En als de wet dit alles is, laat onze bestrijders ons dan aanwijzen hoe de wet heeft opgehouden te bestaan als een verbond der werken in enig opzicht, óf dat het ooit van een werkverbond kan verschillen, dewijl God er Zijn Geest niet door toedient of wil toedienen, zomin als door zijn werken. Want indien zij geen werkverbond is hoe kan dan de beloning van de schuld worden afgerekend aan hem die werkt?
- En indien het geen werkverbond, maar een wet der liefde voor de gelovige is; dan vraag ik, hoe een heilige van het genot van zijn vrijheid kan afgaan, van de voordelen van Christus kan wijken, en in de wet verward worden als een juk der dienstbaarheid, alleen door er volmaking door te zoeken?
- En indien de wet heeft opgehouden te bestaan als een werkverbond, hoe kan zij dan een wet worden genoemd, en vanwaar dan kan haar autoriteit om te heersen, de gelovige te overtuigen en te straffen, verkregen zijn? Want heeft zij opgehouden te bestaan, wie heeft er dan bij haar uitgang bijgestaan en het leven van haar kracht gered?
- En als het stelsel des geloofs geen regel is van recht en onrechtvaardigheid volgens dat boekje, hoe kan het dan een wet worden genoemd? En hoe kan er gezegd worden dat een gelovige genade ontvangt

tot gehoorzaamheid daaraan? En hoe kan iemand die het hoort, om zijn ongelooft, of voor zijn ongehoorzaamheid aan het Evangelie, worden verdoemd?

- En als het geen regel is om de gelovige te overtuigen en kastijdingen aan hem toe te passen ... hoe kan dan God, als een genadig Vader, (niet als een vertoord Rechter) in verbondsliefde, (niet in de toorn der wet) de misdaden van Zijn kinderen met de roede bezoeken, en hun ongerechtigheden met slagen, om het overtreden van dit levengedend gebod; maar toch het beloofde leven van dit gebod noch de goedertierenheid, de band van dit verbond, niet van hen afnemen?
- Of, als Hij tegen hen te werk gaat volgens uw regel, en de gelovige onder die regel verkeert; op welke wijze kan God dan rechtvaardig blijken, als de wet de enige onveranderlijke regel is, en zij het eeuwige vuur ontkomen? De Tien woorden zeggen niets over zalig worden uit genade.
- En indien heiligheid des harten in werkelijkheid de zaak is waarop u aandringt en waarvoor u ijvert, hoe bent u dan zo onkundig geworden aangaande haar aard en werking dat u niet bij machte bent een goede beschrijving te geven van een tak ervan die strookt met de Heilige Schrift en de ervaring? Zegt u niet: het geloof is in ons geschapen? Veronderstelt u daarmee dan niet dat dit schepsel heiligheid des harten in ons werkt, hetwelk is de vrucht van de Heilige Geest? Schept de Heilige Geest geloof? Zo ja, is dan het geloof geen schepsel? En zou dan dit schepsel de geest der heiligheid in het hart van een zondaar werken? Kan een verstandig of bezadigd mens denken dat iets naar heiligheid gelijk ooit in iemand heeft gewerkt die er zo'n schandelijke beschrijving van geeft?
- En als u inderdaad en in waarheid voor goede werken ijvert, hoe kwam u er dan toe om diegene te verleiden die vruchtbaar zijn en in dezelve wandelen? Terwijl uzelf, door ooggetuigen behoorlijk gestaafd, geheel en al dor zijt in dat opzicht?
- En, indien u rechtmatig de Antinomiaan die u verdicht, met zoveel boosheden in tien jaren kunt beschuldigen als uw eigen geweten u in tien weken ten laste kan leggen, waarom maakt u dan zijn boetedaden niet aan de wereld bekend?
- En als er in dat gehele stuk een leerstuk voorgesteld word, dat niet duidelijk in een ander gedeelte daarvan wordt tegen gesproken; laat de schrijvers mij dan aanwijzen wat dat leerstuk is, en waar het staat, en ik zal zo God wil bevestigen, dat het alzo is. En als dat geen ijdel geklank is, laat hen dan mij berichten wat de apostel met deze woorden bedoeld.

Aanhaling uit boek van Ryland.

Voorwaar, voorwaar, zegt de Zoon van God Zelf, Ik zeg u, die de zonde doet, (dat is, die uit gewoonte voortgaat in de liefde en het bedrijf derzelve) is een dienstknecht der zonde.

Antwoord van **Huntington**.

Maar Christus maakt Zijn uitverkorenen vrij van die dienst, en dezulken zijn waarlijk vrij. Maar als de schrijvers van dat boekje niet meer ervaring hebben dan hun edele lezer, die een gevangene der zonde is, niet meer kracht hebben dan hun gezegende discipel die het ijzeren juk niet kan afwerpen; geen meer heiligheid dan hetgeen hun geschapen geloof in hen gewerkt heeft; geen andere band der vereniging, geen ander zwaard om hen van de oude stam af te houwen dan dit nieuw gefabriceerd geloof ... dan zijn zij op de oude stam, en onder een verschrikkelijk meester tot op de huidige dag. Want dat zijn niet de dingen die de zaligheid vergezellen; ook gelijken ze er niets op. Dat zijn niets dan inbeeldingen van een verward brein. Er is niets van in de Bijbel te vinden, noch in de ervaring van Gods kinderen.

Lezer, wanneer mijn tegenstanders mij een ander werkje van die soort hebben gegeven, zal ik als de tijd mij het toelaat, deze verhandeling een weinig meer omschrijven; en hun tegenspraken tegenover elkaar plaatsen, bladzijde tegenover bladzijde, opdat u een kort en juist overzicht mag hebben van de voortbrengsels van ijdele klinkers, en van het oordeel dat in hun gangen blijkt. En wees hiervan ver-

zekerd, lezer, dat als er ooit enig goede schat in u vloeit, of van u voortvloeit; als er ooit enig goed werk door u wordt verricht ; als u ooit verzekerd bent van uw staat, en op de hoogte zijt van uw leer; ... u een sterker band van vereniging behoeft dan deze schrijvers voorstellen; een beter geloof dan zij onderwijzen; een betere hoop dan zij ton toon stellen; meer genade in het hart dan zij in vertoning; betere heiligheid dan zij voorwenden; geweldiger in daden zijn dan zij in woorden; een betere geest hebben dan zij kunnen nabootsen; en een beter heilige zijn dan zij kunnen beschrijven ... of u zult ledig van hart, en onvruchtbaar in het leven zijn, tot de dag van uw dood toe! Alzo eindig ik, en alzo moge u het bevestigen.

EINDE